

IDENTITATEA ȘI LIBERTATEA OMULUI ÎN ORTODOXIE

RĂSPUNSURI ALE BISERICII ÎN PRIVINŢA ACTELOR ELECTRONICE

Predania

IDENTITATEA ȘI LIBERTATEA OMULUI ÎN ORTODOXIE

RĂSPUNSURI ALE BISERICII ÎN PRIVINȚA ACTELOR ELECTRONICE

tipărită cu binecuvântarea
PREASFINȚITULUI
PĂRINTE GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului
București 7517/2009

Libertatea interioară este în inima noastră, este tezaurul adâncimii inimii. Ea nu poate fi sechestrată, nu poate fi capturată, nu poate fi desființată. Libertatea exterioară a Creştinilor a fost, este şi probabil va fi tot timpul în primejdie. Cei ce vor să ne mărginească libertatea sânt liberi s'o facă, iar noi sântem liberi să ne împotrivim.

Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă

Vrăjmaşii libertăţii noastre exterioare sânt relaţiile sociale seculare, sistemele politice, instanţele guvernamentale, instanţele sociale şi uneori instanţele juridice laice. Cei ce vor să ne mărginească libertatea sânt liberi s'o facă, iar noi sântem liberi să ne împotrivim.

CUVÂNT ÎNAINTE

Apariția acestei cărți exprimă încă o dată duhul prorocesc al Bisericii. Dumnezeu ne-a înzestrat cu o libertate absolută, încât mântuirea este rodul unei îndreptări şi înaintări libere spre Ziditorul nostru. Libertatea interioară este în inima noastră, este tezaurul adâncimii inimii. Ea nu poate fi sechestrată, nu poate fi capturată, nu poate fi desființată. Libertatea exterioară a Creştinilor a fost, este şi probabil va fi tot timpul în primejdie. Vrăjmaşii libertății noastre exterioare sânt relațiile sociale seculare, sistemele politice, instanțele guvernamentale, instanțele sociale şi uneori instanțele juridice laice. Cei ce vor să ne mărginească libertatea sânt liberi s'o facă, iar noi sântem liberi să ne împotrivim.

Ateii, când refuză cipurile, se referă la demnitatea umană. Creştinii, când refuză cipurile, sânt îndreptățiți şi de dogma puternică a chipului lui Dumnezeu în om.

Cred că pentru credincioşii din România pozițiile oficiale ale celorlalte biserici ortodoxe sânt la fel de prețioase ca şi când ar fi venit din partea ierarhilor noştri.

Biserica Ucraineană consideră informațiile electronice un „amestec silnic în taina vieții," „forme care au înrudire tipologică cu limitările vremurilor apocaliptice," Patriarhia Rusă vorbeşte despre „refuzul simbolurilor hulitoare," membrii adunării de obşte a Muntelui

Athos îi roagă pe guvernanți „să respecte poporul Grec," iar Biserica Greciei vede în biometrie o „amenințare de coşmar" şi „o provocare şi o sminteală pentru poporul nostru Creştin ortodox." Pr. Prof. Dr. Gheorghios Metallinos de la Facultatea de Teologie din Athena scrie astfel, legat de această temă: „Creştinul, în orice împrejurare, acționează ca persoană şi poziția sa nu este rodul vreunui ordin de la vreun centru coordonator, ci de la harul care locuieşte într'însul." Probabil că omul nu se poate pune de-a curmezişul evoluției apocaliptice a timpului istoric. Dar „lupta cea bună" este mântuitoare, căci neîndoielnic ne aduce cununa...

Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă

LUĂRI DE POZIȚIE
DIN PARTEA
SFINTELOR SINOADE
ALE BISERICILOR
ORTODOXE LOCALE
ŞI A SFINTEI
CHINOTITE ATHONITE

Țara noastră traversează o mare criză. Patria noastră este în primejdie şi neamul nostru este dator să se împotrivească din toate puterile sale duhovniceşti, dacă nu vrem să plângem pe ruinele sale, fiindcă se loveşte în ființa națională şi în Ortodoxie, prin neînscrierea religiei în noile buletine.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII CRETEI

22 Martie 1993

Către Guvernul Greciei,
Domnule Preşedinte,

Sinodul eparhial al Bisericii din Creta a ținut o şedință în Herakleea astăzi, 22.03.1993. Din agenda acesteia a făcut parte şi un subiect special, consacrat noilor buletine.

Atragem iarăşi atenția guvernului în privința problemei capitale care dă naştere la disensiuni naționale şi tulbură credința poporului lui Dumnezeu. Acesta, după cuviință, aşteaptă răspunsul guvernului în problema care vizează cele sfinte, asupra căreia ne pronunțăm în cele de mai jos:

1. Acceptarea facultativă a înscrierii religiei în buletine ridică problema constituționalității acestei decizii.
2. Numărul lui Antihrist, conținut în codul de pe buletinele cu bandă magnetică, este considerat a fi cu totul inacceptabil.
3. Pelicula magnetică albă din partea de jos a buletinului, având posibilitatea de a memora peste 200.000 de date, cuvinte sau diagrame ce pot fi recunoscute în centrele Comunității Europene, constituie un nou gen de dosar, care iese peste graniță neverificat de țările membre.

4. Prin acceptarea noilor buletine, conştiinţa naţională este respinsă şi exclusă, pentru că naţionalul nu este numai ceea ce se vede în afară, ci şi ceea ce se crede, iar credinţa este cea Creştină ortodoxă. Şi, dacă aşa stau lucrurile, atunci se impune a cunoaşte că celelalte credinţe cărora se supun cetăţenii, adică feluritele erezii, vor fi impuse ca voinţa minorităţilor asupra ortodocşilor. Într'o astfel de situaţie, unde mai este democraţia? Regimul democratic este desfiinţat şi conştiinţa naţională este anulată.

SFÂNTA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS

6/19 Februarie 1993

Excelențelor Sale Konstantinos Mitsotakis, prim-ministrul Guvernului Greciei; Athanasios Tsaldarin, preşedintele Camerei Deputaților; Ioannis Kefaloghiannin, ministru de interne; Mihail Papakonstantinou - Ministru de externe.

Excelențele voastre, Sfânta Chinotită a Sfântului Munte vă comunică:
a) că, luând în considerare amendamentul 1988/91 şi Hotărârea Guvernului cu privire la trecerea facultativă şi nu obligatorie a religiei pe noile buletine de identitate;
b) avându-se în vedere că se caută urgent ratificarea acestui amendament în Camera Deputaților;
c) că aceasta este urmarea constrângerilor politice ale organizațiilor Evreieşti din străinătate şi că nu este o hotărâre legală, fiindcă țara noastră nu încalcă nici o convenție internațională sau regulament comunitar prin menționarea apartenenței confesionale pe noile buletine;
d) că stabilirea felului şi a descrierii noului buletin de identitate, prin Hotărârea 21385/11246 din 01.07.1992 a Ministrului de Interne este sumară şi insuficientă, cauzatoare de suspiciuni cu privire la

capacitatea de a pune în practică „dosarul electronic," chiar şi fără sistemul numeric de codificare, şi

e) că evlaviosul popor Grec se îngrijorează puternic pentru ceea ce se face în problema noilor buletine, transmiţându-ne neliniştea lor prin telefoane, scrisori, publicaţii şi întruniri;

Adunarea extraordinară alcătuită din igumenii şi reprezentanţii celor douăzeci de mănăstiri, cercetând împreună această problemă, am hotărât să vă aducem la cunoştinţă cele ce urmează:

1. Socotim inadmisibilă şi anticonstituţională trecerea facultativă a religiei în buletinele de identitate, şi dăunătoare pentru conştiinţa religioasă a 98,2% din populaţia Greciei, ţinând cont şi de faptul că Biserica Ortodoxă este protejată în Constituţie ca „religie majoritară." Înscrierea obligatorie a religiei în buletinele de identitate nu numai că nu încălca conştiinţa religioasă, ci, dimpotrivă, o protejează. Dacă se face în mod ilegal deosebire de către autorităţile Greceşti, atunci să se facă cunoscut acest lucru. Iar aşa-zisele deosebiri confesionale să fie lepădate imediat, ca false si perfide. Este cunoscut că Grecii se remarcă prin statornicia convingerilor lor religioase şi, desigur, acesta este motivul criticilor din străinătate.

2. Întrebăm pentru ce numai în Grecia se impune de către Comunitatea Europeană emiterea noilor buletine de identitate pentru întreaga populaţie, în timp ce şase ţări membre ale acesteia (Anglia, Irlanda, Olanda, Danemarca, Franţa şi Portugalia) au refuzat să le emită, iar trei dintre acestea (Anglia, Irlanda şi Danemarca) nu au vrut să semneze Acordul Schengen, prin care se impune emiterea noilor buletine?

3. Pentru ce Guvernul amână şi nu votează încă vestita „Lege pentru protecţia politică faţă de mijloacele electronice," care, în treacăt fie spus, a stârnit preocuparea Comunităţii Europene?

4. Pentru ce, în această uriaşă problemă socială, pentru care sânt

cunoscute de opt ani îngrijorări şi mobilizări ale evlaviosului popor Grec, nu se urmează drumul transparenței democratice şi al aprobării? Ci, dimpotrivă, stăpâneşte întunericul, incertitudinea şi secretul în privința aprobării proiectului de lege şi a publicării hotărârilor ministerelor care răspund de aceasta.

5. Imprimarea mecanică a noilor buletine, fără sistemul de cod de bare şi fără votarea legii „pentru mijloacele electronice" ar înlătura, în sfârşit, primejdia abuzurilor față de libertatea personală a cetățenilor, de care este acuzată rețeaua centrală informatică. Pentru ce acest lucru nu a devenit încă o lecție şi pentru Grecia? Pentru ce renunțăm la democrație şi nu urmăm exemplul țărilor care au refuzat buletinul?

6. De ce Guvernul doreşte să deschidă un nou front intern în clipele deosebit de critice pentru problemele naționale? Nu cumva se subapreciază interesele patriei? Nădăjduim să nu fie prea târziu când se va înlătura această greşeală.

În urma celor afirmate mai sus, Excelențele voastre, vă rugăm să respectați poporul Grec, conştiința religioasă, demnitatea şi tradiția lui, şi, astfel:

a) să se revadă amendamentul pentru menționarea facultativă a religiei în buletine;

b) să se abroge total legea 1599/1986 şi să se îngăduie revenirea la imprimarea mecanică a buletinelor, folosindu-se alfabetul Latin.

În situația în care această cerere a noastră nu este acceptată, vă comunicăm de pe acum că Sfântul Munte nu va accepta să intre în posesia noului buletin de identitate, făcând cunoscut, în acelaşi timp, acest lucru poporului credincios; totodată, vă comunicăm că Biserica îşi va cere drepturile şi va protesta în această problemă.

Nădăjduim că veți înțelege interesul statului şi neamului Grec şi,

rugând-o pe Stăpâna noastră Născătoarea-de-Dumnezeu să vă lumineze şi să vă întărească anume în răspundere şi stăruinţă în lucrare, ne înnoim cu respect afirmaţiile şi cererile.

Membrii Adunării de obşte, igumeni şi trimişi ale celor douăzeci de mănăstiri din Sfântul Munte

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI

l Aprilie 1993, Enciclica 2548

Către evlaviosul popor ortodox Grec
Iubiții noştri fii,

Biserica Greciei, ca Mamă şi Hrănitoare a neamului nostru, face cunoscută din timp primejdia pentru unitatea neamului nostru provenită din furia feluriților noştri vrăjmaşi din lăuntru şi din afară, care încearcă să ne arate ca şi când, în sfârşit, am fi încetat să mai credem nezdruncinat şi indisolubil în Ellinism şi Ortodoxie.
Această încercare şubredă a feluriților noştri vrăjmaşi caută să se întărească prin emiterea noilor buletine electronice. Aceste cercuri subversive, ale căror centre de decizie se găsesc în puternicele organizații străine şi eterodoxe din Europa şi America, urmăresc să anuleze trecerea apartenenței religioase pe noile buletine de identitate, apelând la reglementările legislative privind protecția minorităților religioase, care se prezintă ca şi cum ar fi în primejdie prin înscrierea obligatorie a religiei în noile buletine.
Biserica Greciei nu se subordonează identității ortodoxe a Creştinului prin înscrierea religiei lui în buletinul personal. Ea este interesată, în primul rând, de păstrarea credinței întregi şi nevătămate – darul unității naționale a Ellinismului şi Ortodoxiei, constituind un prețios

sprijin pentru neam. Biserica Greciei face apel la Guvern să nu dea înapoi sub presiunile acelor organizații şi să nu cedeze şantajului.
Biserica noastră este datoare astăzi, mai mult ca oricând, să lucreze în spiritul recentului Tratat de la Maastricht, care cheamă statele membre ale Comunității Europene să aducă în cadrul comunității ce au ele mai specific – lucru care, pentru Grecia, înseamnă Ortodoxia.
Din păcate, remarcile Bisericii noastre nu au reuşit să atragă atenția Guvernului, care, cedând constrângerilor practicate de puternicele organizații europene, a ales trecerea facultativă a religiei în noile buletine de identitate.
Sfântul Sinod luptă împotriva tuturor greutăților ce vin asupra nației noastre, provenite, în parte, din indiferența deosebită a tinerilor la problema înscrierii religiei în noile buletine, şi trage un semnal de alarmă pentru întregul neam, stăruind şi strigând tuturor Grecilor, tuturor fiilor ei curați, să dea o lecție de patriotism a grupărilor unității naționale. Va fi respinsă, astfel, orice încercare a celor ce vor să prezinte Grecia drept un stat fără religie şi, în acelaşi timp, pe Greci ca nişte ucigaşi de tată şi de mamă – aşadar, trădători ai tradițiilor noastre străvechi – şi ca pe nişte vânători de mode şi modele străine – aşadar, victime uşoare ale propagandei aşa-zis progresiste –, care privesc cruciş către o Europă nivelatoare de tradiții şi nu către o Europă ce are nevoie, pentru maturizarea ei, de îndrumarea duhovnicească a Bisericii Ortodoxe.
Încă de pe acum, vrăjmaşii noştri ne pândesc şi strigă sus şi tare că Grecii nu sânt un popor pur şi omogen din punct de vedere național şi religios, ci că Grecia este locuită de o populație formată din diferite minorități care trebuie să-şi câştige autonomia, în acord cu cele stabilite în Tratatul de la Maastricht.
Prin urmare, noi, fiind un popor cu o religie omogenă şi majoritară, trebuie să arătăm acest lucru, zădărnicind planurile unor astfel

de viziuni, care, cu otrava urii lor de nestins pentru fiecare Grec ortodox, încearcă noi cuceriri în Grecia, acest loc paşnic, fără vărsări de sânge şi lupte.

Sfântul Sinod adresează un cuvânt în special tinerilor, nădejdea noastră de aur, totdeauna sensibili la problemele duhovniceşti şi naționale, şi-i cheamă să-şi astupe urechile la strigătele diferitelor sirene străine şi să lupte pentru păstrarea moştenirii noastre religioase şi culturale.

Biserica are încredere în tinerii noşti şi este încredințată că, şi în problema aceasta, ei îşi vor arăta puterea de mărturisire.

Fără îndoială, Sfântul Sinod are înaintea ochilor amenințarea de coşmar care se ascunde în buletinele electronice, amenințarea „dosarului electronic" pentru Greci: posibilitatea ca buletinul să cuprindă pe banda magnetică diferite date neştiute de posesor, pe care numai un dispozitiv special electronic va putea să le „citească."

Biserica a aşteptat o reacție din partea partidelor democratice, dar constată cu tristețe că nu s'a înregistrat nici o reacție, iar poporul este lăsat la „mila" celor ce conduc şi nimeni nu protestează împotriva nesocotirii drepturilor şi libertăților oamenilor.

Iubiții noştri fii,

Țara noastră traversează o mare criză. Patria noastră este în primejdie şi neamul nostru este dator să se împotrivească din toate puterile sale duhovniceşti, dacă nu vrem să plângem pe ruinele sale, fiindcă se loveşte în ființa națională şi în Ortodoxie, prin neînscrierea religiei în noile buletine.

Astfel, Biserica ar avea dificultăți în stabilirea cu precizie a identității ortodoxe a celor ce caută să slujească politicii Greciei. Pentru aceasta, Biserica le cere tuturor fiilor săi să se unească într'un cuget, spre a zădărnici cu putere inițiativă de trecere facultativă a religiei în

buletine. Stăruim şi vă cerem să nu fiţi nepăsători, ci, dimpotrivă, să cereţi cu tărie trecerea religiei în buletine, nesocotind orice piedică. Lucrarea aceasta se va face spre slava patriei şi integritatea neamului, şi va face cunoscută voinţa de nestrămutat a celei mai mari părţi a poporului Grec, de a rămâne în Comunitatea Europeană ca popor energic, autonom şi vrednic de bogăţia tradiţiilor sale.

—— **Binecuvântarea şi harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi, cu toţi.**

SFÂNTA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS

24 Februarie 1997

Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos, informată fiind despre analiza ce urmează asupra proiectului de lege privind „Protecția persoanei la colectarea şi folosirea datelor de natură personală" în Parlamentul Greciei, reprezentând următoarea fază în ratificarea Acordului European de la Schengen, socoteşte de datoria sa să declare următoarele:

1. În legătură cu uriaşele posibilități ale tehnologiilor moderne, nici o lege, nici vreo altă autoritate juridică nu poate controla colectarea, prelucrarea şi folosirea informațiilor electronice aproape „imateriale."

2. Discuțiile pe marginea proiectului de lege privind „Protecția persoanei la colectarea şi folosirea datelor de natură personală" au fost stabilite de către Uniunea economică Europeană ca un pas ce precede ratificarea Acordului Schengen de către Parlamentul Greciei, la care guvernul Grec a aderat, conform înțelegerii din 6 Noiembrie 1992. Pe lângă toate acestea, acest acord anulează controlul de frontieră, în locul căruia se introduce sistemul informațional Schengen, pentru combaterea infractorilor în cadrul granițelor Europei unite. Acest sistem legalizează realizarea şi racordarea interstatală a tuturor

arhivelor conținând informații personale despre cetățenii care fie au călcat legea, fie au potențialul să o facă.
3. Există motive serioase să se vorbească despre încălcarea principiilor democratice prin acest acord. Suspiciuni serioase au fost exprimate, de asemenea, de către organe legislative responsabile precum Parlamentul Europei şi Consiliul de Stat al Olandei. S'a confirmat cu exactitate că, grație Acordului Schengen şi sistemului informațional cu acelaşi nume, creşte semnificativ intervenția în viața personală a cetățeanului şi, de asemenea, se dă o lovitură grea prezumției de nevinovăție a cetățeanului. Mai mult, în felul acesta, se dă acelor care au puterea posibilitatea accesului real la datele personale ale forței de muncă, cu posibilitatea unor abuzuri de multiple feluri. Documentarea datelor de natură personală despre cetățeni poate căpăta forma unei tiranii.
4. Pe lângă toate acestea, pentru Grecia, care nu are graniță terestră cu nici o țară din cadrul Uniunii Europene, beneficiul național din acest acord este neînsemnat. Dimpotrivă, pericolele provenite din unele dispoziții ale acordului sânt evidente, aşa cum este cazul urmăririi internaționale a infractorilor şi al urmăririi suspecților de către statele membre UE, chiar şi în cazul în care persoana suspectă nu reprezintă pericol pentru Grecia. Subliniem că Marea Britanie şi Irlanda, tocmai din acest motiv, nu au aderat la acest acord.
5. De asemenea, din punct de vedere strict ortodox, există o serioasă teamă şi nelinişte pricinuite de posibila afectare a libertăților religioase şi vătămare a sentimentelor Creştinilor, ceea ce s'a şi întâmplat, într'un mod identic, prin impunerea fără dezbatere a codului internațional unic al produselor (UPC) în țara noastră (Grecia, n.tr.) ce foloseşte numărul din Apocalipsă, 666. Conform unor opinii autorizate, pericolul apariției rapide a unui astfel de sistem informațional european şi mai târziu internațional, de tip

Schengen, nu reprezintă în nici un caz rodul imaginației cuiva, ca şi posibilitatea folosirii lui de către puteri antiCreştine în scopul impunerii ulterioare a unei dictaturi mondiale unice economico-politice şi, mai apoi, şi duhovniceşti – aşa cum este aceasta descrisă în capitolul 13 din Apocalipsă. Dimpotrivă, progresul actual internațional în privința tehnologiei, împreună cu impunerea sistemelor internaționale la nivel global, face cu totul logice şi realizabile aceste rânduri din Apocalipsa Sfântului Ioan Theologul. Având în vedere că informațiile şi avertismentele amintite mai sus sânt vrednice de crezare, ne declarăm împotrivirea fățişă şi deplină față de acceptarea acestui proiect de lege. Biserica Ortodoxă se îngrijeşte, cu iubire de oameni, de mântuirea şi libertatea personală a omului, fără de care el nu poate să se unească cu adevărat cu Biserica şi să se mântuiască. Tocmai de aceea, Biserica a stat dintotdeauna în fruntea luptei naționale pentru libertate. Monahismul athonit, ca un avanpost al Bisericii şi păstrător al Sfintei Predanii a ortodocşilor, se vede silit să aducă la cunoştința poporului marea sa îngrijorare pricinuită de văditele primejdii ce vin din partea sistemului electronic de evidență generală, care este introdus cu toate urmările negative, menționate mai sus, asupra libertății date omului de Dumnezeu şi asupra mântuirii sale în Hristos.

Proiectul de lege privind „Protecția persoanei la colectarea şi folosirea datelor de natură personală” reprezintă, în esență şi din păcate, legalizarea colectării electronice, prelucrării şi folosirii informației de natură personală; în acelaşi timp, aşa-zisa „protecție,” existentă doar verbal, este pentru om pur teoretică.

Acceptarea eventuală a acestui proiect de lege de către Parlament reprezintă ultimul pas spre ratificarea Acordului Schengen şi poate duce la dispariția definitivă a secretului personal şi a respectării libertății noastre.

Privind acestea, facem apel la toate persoanele de răspundere să reexamineze chestiunea în cauză în lumina celor menționate mai sus şi rugăm Guvernul Greciei ca, în cel mai rău caz, să amâne temporar adoptarea proiectului de lege în Parlament.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI

7 Aprilie 1997, Enciclica nr. 2626

Către binecredinciosul popor Grec
Iubiții noştri fii întru Domnul, har vouă de la Domnul Dumnezeu Atotțiitorul!

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, neliniştit de cele multe ce s'au scris, s'au auzit şi s'au petrecut de curând, în urma îngrijorării pricinuite de Acordul Schengen şi de votarea legii „Pentru protecția persoanei la prelucrarea datelor cu caracter personal," studiind tema şi călăuzindu-se după cuvintele Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Dați dară înapoi ale Chesarului, Chesarului, şi ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu" /Mat. 22:21/, aduce la cunoştință credincioşilor săi fii concluziile la care a ajuns:

1. Dând „Cezarului cele ale Cezarului," Sfântul Sinod şi, împreună cu dânsul, orice Creştin conştient, recunoaşte că problemele politicii externe şi ale securității interne, al căror țel este bunăstarea poporului nostru în viața lui pământească, sânt reglementate de către conducerea politică a Statului, care dă socoteală în fața poporului şi are obligația de a se lupta pentru libertățile acestuia, pentru drepturile şi progresul său.

2. În paralel, însă, Sfântul Sinod, dar împreună cu dânsul şi orice

cetățean Ellin, are, potrivit Constituției, dreptul de a se interesa de exactitatea respectării drepturilor private şi a celor obşteşti garantate constituțional. Astfel, Sfântul Sinod, cu convingerea că toate noțiunile dezbătute pe o temă dată (de pildă termenul „îndosariere electronică”), nu pot acoperi toate aspectele necunoscute ale chestiunii, face apel la guvern şi, în general, la conducerea politică a țării noastre, să aibă în vedere în cadrul competenței şi a responsabilității sale prezentarea oricăror explicații legate de această temă. Iar, pe mai departe, să se îngrijească de o cât mai bună cu putință protecție a persoanei față de măsurile de „prelucrarea datelor cu caracter personal,” prin proceduri legislative constituționale, şi să aducă îmbunătățirile necesare pentru îmbunătățirea legii propuse spre votare.
3. Sfântul Sinod doreşte a remarca însă că, o dată cu Acordul Schengen şi prin legile corespunzătoare, a revenit în actualitate tema lui Antihrist şi a semnului său, despre care ne vorbeşte Sfânta Carte a Apocalipsei. Având în vedere că această temă se află în legătură nemijlocită cu credința Creştină şi cu mântuirea omului, Sfântul Sinod socoteşte că este îndreptățit să-şi exprime punctul de vedere în legătură cu toate aspectele acestei tematici, dând lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.
Aşadar, remarcăm cu tristețe că progresul civilizației în domeniul aplicațiilor electronice este legat, din păcate, de numărul 666, care este utilizat drept cod numeric principal în tehnologia respectivă. Acest număr este limpede menționat în Sfânta Carte a Apocalipsei ca fiind numărul lui Antihrist. Despre acest număr s'au scris şi s'au spus multe.
Biserica noastră recunoaşte că Pecetea lui Hristos nu este un oarecare simbol exterior, ce se poate impune oamenilor prin forță şi prin tiranie, ci este harul Sfântului Duh, care, pogorât prin Sfintele Taine ale Botezului şi Mirungerii, îl sfințeşte pe om şi îl face „fiu al lui

Dumnezeu," şi de aceea aceste Taine, mai cu seamă cea a Mirungerii sânt numite „peceți ale lui Hristos." „O pecete adevărată, luminată de Duhul," după cum spune Sfântul Simeon Noul Theolog. Iar pecetea lui Hristos o are şi o păstrează cel ce mărturiseşte că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume în trup şi S'a făcut om pentru mântuirea noastră. Iar o pecete care se impune cu forța şi în mod tiranic nu este în stare a face nelucrătoare puterea lui Hristos.

În acelaşi fel, pecetea lui Antihrist, despre care vorbeşte Apocalipsa, nu este un simbol extern care se poate impune cu forța, peste voia şi împotrivirea omului, ci este lepădarea de bunăvoie de viața harului Sfântului Duh, prin renunțarea nesilită la credința că Iisus este Fiul lui Dumnezeu şi Mântuitorul lumii. Pe această temă s'au scris însemnate studii de către sfinți slujitori ai Bisericii şi savanți - theologi înțelepți.

Numărul 666, potrivit celor menționate despre el în Apocalipsă, reprezintă neîndoielnic numărul lui Antihrist. Prin urmare, nu este cu putință ca un Creştin să fie indiferent la introducerea intenționată şi sistematică a acestui număr în viața sa şi, îndeosebi, în viața poporului Ellin, care este aproape în totalitate Creştin şi ortodox, indiferent cât de conştient îşi trăieşte fiecare om credința.

Desigur, este posibil şi ca numărul 666 în sine să nu aibă o însemnătate duhovnicească, atunci când este întâlnit, de pildă, în numerotarea filelor unei cărți voluminoase, sau este un număr de ordine, de înregistrare. Însă ni se pare ciudat şi contradictoriu faptul ca, pe de o parte, țara noastră să aibă mândria Peceții lui Hristos, a credinței în Hristos şi în Sfânta Treime, în numele căreia s'a votat şi s'a consacrat Constituția sa, şi a Sfintei Cruci care reprezintă, în mod concret, drapelul nostru, iar pe de altă parte să acceptăm ca stat un astfel de stil de viață şi astfel de legi (pe orice temă şi, mai mult, pe o temă care are legătură directă cu omul şi cu credința sa

în Hristos, cu conştiinţa sa) care duc, în practică, la introducerea în statul Ellin unui sistem electronic al cărui element de bază este codul numeric 666.

Nu constituie acest lucru un dispreţ al cuvântului lui Dumnezeu? Nu este o provocare şi o sminteală pentru poporul nostru Creştin ortodox?

Prevedem faptul că mulţi nu vor fi de acord cu noi în demersul nostru pe această temă. Şi, din păcate, aceştia vor fi din acele cercuri care nu recunosc autoritatea Bisericii.

Pentru aceasta, Sfântul Sinod socoteşte că acum este momentul oportun să se adreseze guvernului şi funcţionarilor politici a ţării noastre, cu următoarele recomandări:

a. Să nu se primească numărul 666 drept cod numeric al sistemelor electronice de stat pentru protecţia persoanei. Trebuie să devină un obicei ca, de fiecare dată când se schimbă guvernul, pentru confirmarea acestor hotărâri să se facă, în mod firesc, declaraţii publice, pe cât este posibil, de către toţi funcţionarii de stat.

b. Trebuie să se intervină pe lângă conducerea ţărilor membre ale Uniunii Europene care, deşi unele dintre ele s'au declarat state „laice," reprezintă totuşi şi ţări Creştine, cu o cultură Creştină, şi să se ceară oficial înlocuirea numărului 666 din sistemul electronic central al Uniunii Europene cu oricare alt cod numeric. Cu un progres atât de mare al electronicii, oare nu e posibil să se înlocuiască un cod numeric?

c. Să nu se permită, sub nici un pretext, aplicarea numărului 666 în noul sistem de identitate al ţării noastre, şi trebuie insistat ca rubrica „religie" să rămână specificată ca obligatorie în noul tip de buletin.

Nu este, după cum se pare, întâmplătoarea încăpăţânarea în a se introduce această nouă lege? Nu este îndreptăţită bănuiala că folosirea numărului 666 nu este întâmplătoare şi că în spatele acestei utilizări se ascunde ceva suspect?

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru înflorirea culturii şi pentru toate darurile lui Dumnezeu către poporul nostru ortodox.

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru că țara noastră este guvernată democratic, iar libertățile şi drepturile fiecărui individ sânt protejate de Constituția țării şi de acordurile internaționale, într'atât încât sânt respectate şi considerate inviolabile drepturile individuale ale unei minorități cu opinii diferite, chiar şi când acestea vin în vădită contradicție cu direcția majorității.

Ne exprimăm convingerea că poporul nostru va încuviința acest mesaj, iar conducerea politică responsabilă va face tot ce este mai bine pentru a nu pricinui unei părți a poporului nostru ortodox, dacă nu chiar întregii națiuni, probleme de conştiință.

După toate cele spuse şi privind către apropiatele zile ale Mântuitoarelor Patimi şi ale Învierii din morți a Mântuitorului Hristos, dorim întregului popor ortodox Ellin să ajungă cu înțelepciune la Sfintele Paşti, dăruindu-i binecuvântarea părintească a Bisericii şi chemând asupra tuturor harul lui Dumnezeu şi nemăsurata Sa milă.

Întâi-stătătorul Sfântului Sinod,
† Serafim, Arhiepiscopul Greciei
Urmează iscăliturile celorlalți membri ai Sfântului Sinod

DUBLA SFÂNTĂ SINAXĂ EXTRAORDINARĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS

21 August / 3 Septembrie 1997, Nr. Protoc. F2 / 32 / 1412

Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară a Sfântului Munte, cercetând iarăşi importanta chestiune a Acordului Schengen şi a buletinelor electronice de identitate, a socotit necesar ca, în continuarea declaraţiilor sale anterioare, să aducă la cunoştinţa cinstitului popor ortodox Grec următoarele:

1. Împărtăşim neliniştea întregii Biserici, alăturându-ne duhului recentelor comunicate ale Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, Sfântului Sinod Eparhial al Bisericii Cretei şi ale multor altor sfinte mitropolii şi sfinte mănăstiri.

2. Ca monahi ortodocşi, trăim permanent în duhul răstignirii şi al învierii, duh al plânsului de pocăinţă dătător de bucurie şi al aşteptării venirii Celui ce „a ieşit biruind şi ca să biruiască" /Apoc. 6:2/. Considerăm, de aceea, necesar să amintim fiecărui Creştin ortodox că împlinirea datoriei fundamentale a mărturisirii credinţei noastre către Domnul nostru Iisus Hristos nu se poate împleti cu un duh de tulburare şi panică, duh care nu arată altceva decât lipsa de credinţă şi de trăinicie a Harului în inimă. Adâncirea studiului semnelor vremii şi constatarea cu certitudine a zilelor de pe urmă produc o bună nelinişte, care are drept rezultat încercarea unei pocăinţe

depline, a unei lupte hotărâte pentru biruirea patimilor noastre aducătoare de moarte şi a unei mai bune pregătiri pentru intrarea în împărăția Mielului cel înjunghiat. „Fericiți cei ce fac poruncile lui, ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vieții şi pre porți să intre în cetate” /Apoc. 22:14/.

3. Căderea din dreapta credință şi secularizarea, spiritul general de apostazie şi de înaintare în diverse rătăciri şi slujiri ale diavolului, saltul progresului tehnologic al sistemelor de înregistrare, arhivare şi supraveghere, universalizarea economiei şi constatarea încercării de pătrundere clandestină a simbolurilor antiCreştine în domeniile vitale ale vieții sociale - cum sânt produsele comerciale, tranzacțiile economice şi relațiile Stat-cetățeni - fac cu adevărat mult prea palpabile şi apropiate cele pe care Sfântul Evanghelist Ioan le descrie în versetele 16-18, din capitolul 13 din de-Dumnezeu-însuflata Carte a Apocalipsei. Îndreptățita nelinişte şi protestele cinstitului popor nu au, desigur, scopul de a împiedica împlinirea desăvârşită a prorociilor la o vreme de care „nimenea ştie, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur” /Mat. 24:36/.

4. Sântem însă îngrijorați şi protestăm, deoarece răceala şi nepăsarea arătată față de credința şi tradiția duhovnicească a unui popor Creştin ortodox de către Guvernul său şi a reprezentanților săi aleşi poate pune Biserica, chiar şi neamul, într'o încercare inoportună şi în confuzie.

5. Declarăm încă o dată că datoria fundamentală a mărturisirii credinței, dar şi încrederea în cele câte Mângâietorul le-a predat ca prorocii în Biserica Creştină, ne obligă să refuzăm a accepta orice fel de buletin electronic de identitate cu Cod Numeric Matricol Unic (C.N.M.U.), ca aducând prejudicii libertății persoanei şi conştiinței noastre Creştine.

6. Chemăm Guvernul şi pe reprezentanții aleşi ai poporului Grec să anuleze aplicarea, dăunătoare Neamului, dar deja votată de Parla-

mentul ales, a Acordului Schengen, deoarece nu conține o garantare deplină a respectării secretului particular şi a prezumției de nevinovăție a cetățeanului şi contribuie în cel mai înalt grad la degradarea Ortodoxiei neamului nostru, de vreme ce introduce discriminări inadmisibile pentru cetățenii țărilor terțe.
7. Declarăm cinstitului popor Grec că trăim buna nelinişte întru Dumnezeu pentru cele petrecute, în post şi rugăciune, stabilind în acest scop o priveghere de toată noaptea în Sfânta Biserică Protaton, Duminică 8/21 Septembrie 1997, de praznicul Naşterii Maicii Domnului.
8. Fie ca rugăciunile Preacuratei Născătoare-de-Dumnezeu, Mijlocitoarea tuturor şi Acoperitoarea Sfântului Munte şi a ortodocşilor de pretutindeni, să-i întărească pe toți credincioşii în lupta obştească a pocăinței, a sfârşitului Creştinesc şi a bunei-mărturisiri, şi să alunge de la neamul nostru orice nouă ispită şi evoluție a evenimentelor care să se îndepărteze de la izvoarele dătătoare de viață ale predaniei noastre Creştine Ortodoxe.

—— **Iscălesc întâi-stătătorii şi reprezentanții celor douăzeci de sfinte mânăstiri din Sfântul Munte Athos, adunați în Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară**

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI

9 Februarie 1998

Către cucernicul popor ortodox Grec
Iubiții noştri fii în Domnul,

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, datorită recentei intrări în vigoare din 8 Decembrie 1997 a aplicării parțiale a Tratatului Schengen pentru Grecia şi în vederea lărgirii în continuare şi a aplicării lui totale în cursul anului 1998, se adresează dumneavoastră pentru a vă lumina şi întări sufleteşte în legătură cu neliniştile şi îndoielile multora referitoare la aplicarea acestuia.

Aceste nelinişti se datorează, pe de o parte, lipsei informării clare şi depline a cetățenilor asupra acestui tratat, a scopului pe care îl slujeşte el şi a mijloacelor de care se foloseşte, iar, pe de altă parte, din cauza suspiciunii capitale că prin el se încearcă impunerea sistemului integrator de control asupra vieții private, care aduce atingere persoanei umane. Dincolo de acestea, de aplicarea acestui Tratat au fost legate probleme duhovniceşti foarte serioase, precum cea despre Antihrist şi despre pecetea sa, sau după cum şi cea despre nefastul număr 666, probleme care provoacă îndreptățită nelinişte şi multiple întrebări poporului credincios, care pretinde conducerii sale, duhovniceşti şi bisericeşti, luări de poziție şi răspunsuri veritabile.

I

1. Sfântul Sinod nu poate să nu remarce lipsa unei publicități largi şi a unei informări amănunțite a cetățenilor pe durata procedurii de ratificare a Tratatului Schengen de către Parlament.
2. Scopul acestui Tratat, după cum se defineşte din stipulările sale, este asigurarea deplasării persoanelor şi bunurilor pe teritoriile statelor semnatare, după „deschiderea granițelor" şi desființarea controalelor de la granițe. Conform acestor stipulări, tratatul are ca obiectiv scăderea şi controlul crimei organizate, şi protecția cetățenilor împăcați cu legea.
3. În loc, însă, de toate rezultatele pozitive aşteptate de la el, aplicarea Tratatului este criticată că se sprijină pe metode şi mecanisme potrivnice libertăților şi drepturilor cetățenilor. Sistemul Electronic Informațional Schengen are drept scop adunarea, înregistrarea, prelucrarea şi utilizarea informațiilor şi datelor referitoare la viața privată a cetățenilor, care sânt considerați sau sânt bănuiți că pot pune în pericol siguranța. Prin dispozițiile Tratatului, de asemenea, sânt introduse noi date în domeniul dreptului, ca, de exemplu, metoda „urmăririi discrete" a indivizilor care sânt considerați „suspecți de a săvârşi în viitor fapte condamnabile," sau se întocmesc liste de „persoane indezirabile," care nu sânt acceptate în țările în care este în vigoare Tratatul Schengen, adică în țările Europei, numai în baza bănuielilor.
4. Dincolo de aceste puncte, care au consecințe serioase asupra libertății persoanei umane şi asupra respectării drepturilor ei, în mod deosebit, pentru noi, ortodocşii Greci, există şi alte motive de nelinişte în ce priveşte aplicarea Tratatului. În noua „ordine politică" care se consolidează, Ortodoxia se află în pericolul de a ajunge o minoritate controlată, care va fi pradă uşoară pentru factorii potrivnici Ortodoxiei şi Ellinismului. De altfel, primele indicii ale aplicării

acesteia vădesc pericolul desprinderii noastre de către popoarele de aceeaşi credinţă din Balcani.

5. Pentru neaplicarea Tratatului Schengen s'au exprimat, de altfel, partide politice, factori sociali şi personalităţi atât din Grecia, cât şi din Europa. Însuşi Parlamentul European, într'o suită de expuneri, din 1992 până în 1997, stigmatizează „lipsa de transparenţă şi de control democratic" în aplicarea tratatului şi „cere luarea de măsuri pentru evitarea unor situaţii de acest gen."

Prin urmare, Sfântul Sinod insistă asupra poziţiei sale mai vechi, proclamând şi susţinând categoric nevoia de asigurare a protecţiei personalităţii, vieţii private şi de familie şi a confidenţialităţii corespondenţei, care sânt prejudiciate de Tratatul Schengen, şi cere imediata rectificare a N. 2472/97.

II

1. Acest tratat este însă în mod direct legat şi de scoaterea noilor cărţi electronice de identitate şi folosirea în acestea a numărului 666, care este numărul lui Antihrist, conform textului insuflat de Dumnezeu al Apocalipsei, şi nu un număr întâmplător. Sfântul Sinod, prin enciclica lui precedentă, a subliniat însemnătatea duhovnicească a numărului 666 şi cerea „să nu fie acceptat ca şi număr de cod al sistemelor electronice de stat pentru protecţia omului" şi „sub nici un motiv să nu se aplice ca şi număr de cod numărul 666 în noul sistem al cărţilor de identitate din ţara noastră, iar religia să fie trecută în mod obligatoriu printre datele înscrise în noul tip de carte de identitate." Faptele au arătat că nu au fost ascultate aceste apeluri ale Bisericii.

2. În consecinţă, dacă noile cărţi de identitate urmează să folosească ca şi cod de citire al lor de către aparatele electronice numărul nefast şi inacceptabil 666, atunci Sfântul Sinod, constatând încălcarea

conştiinței religioase a credincioşilor ortodocşi, recomandă credincioşilor să nu accepte noile cărți de identitate. În această situație, conducerea trebuie să ia în considerație pe aceşti credincioşi care prezintă o problemă de conştiință si să rezolve în alt mod poziția lor față de stat.

3. Problema „peceții," pe de altă parte – despre care se spun şi se scriu multe în ultima vreme, perturbând liniştea sufletească a credincioşilor şi provocând tulburare, agitație şi sminteală multora, responsabili şi iresponsabili – evident, nu este nici temă de discuții publice şi de recriminare şi, cu atât mai mult, de poziții „autorizate," personale sau colective. Sfinții Părinți se apropie cu cutremur de problemele Apocalipsei şi, cu şi mai multă atenție, se feresc a se pronunța asupra lor, recomandând tuturor priveghere şi curățire pentru identificarea la vreme, prin luminarea Duhului Sfânt, a evenimentelor istorice trăite, față de cele prorocite în Apocalipsă.

„Pecetea" – fie că este vorba de numele lui Antihrist, fie de numărul numelui lui –, doar atunci când va veni vremea să fie impusă omului va atrage după ea şi tăgăduirea lui Hristos şi alăturarea cu Antihrist, întrucât este ajutată de acceptarea voită a ei de către om. Acceptarea voită a „peceții," care constituie tăgăduirea limpede a lui Hristos, împiedică lucrarea dumnezeiescului har, întrucât însuşi omul, cu voia sa, nu se face împreună-lucrător acestui har şi stăruie nepocăit în această tăgăduire.

Iubiți fii în Domnul,

Epoca noastră se caracterizează prin decăderea valorilor morale şi prin primejdia alterării trăirii ortodoxe. Deosebit de neliniştitoare sânt fenomenele care se observă în contextul spiritual şi social internațional, unde ideea mondializării „sincretiste" tinde să se impună fără a se deosebi în vreun fel între Ortodoxie şi erezie, adevăr şi înşe-

lăciune, trăire sănătoasă şi stricată. Corelarea tuturor acestor lucruri, ca şi stăruința în folosirea numărului 666, ne cheamă la grijă, curățire, priveghere duhovnicească şi nădejde neclintită în biruința lui Hristos. De aceea, vă îndemnăm părinteşte pe toți cu cuvântul Apostolului: „Nu vă spăimântați" /II Thes. 2:2/. Sprijiniți-vă în credință şi încredințați-vă lui Dumnezeu. Stați neclintiți şi păstrați credința, cu harul Domnului. Nemărginită Sa putere şi milă fie cu voi, cu toți.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII UCRAINEI PATRIARHIA MOSCOVEI

1998

Preşedintelui Consiliului Suprem şi al Guvernului Ucrainei, ierarhilor, monahilor şi tuturor credincioşilor Bisericii Ortodoxe a Ucrainei.

Astăzi, poporul ortodox, ca adevărat păstrător al credinţei şi evlaviei, este deosebit de îngrijorat din pricina a ceea ce se întâmplă în viaţa religioasă, politică, economică, ştiinţifică şi culturală a ţării noastre şi a lumii întregi. Noi vedem în aceasta o manifestare îmbucurătoare de priveghere şi trezvie duhovnicească în mediile bisericeşti. Din partea noastră, cu deplină responsabilitate pastorală înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele ce ne-au fost încredinţate, subliniem faptul că civilizaţia contemporană nu numai că se secularizează fulgerător, ci foarte adesea este condusă în dezvoltarea ei de idei potrivnice lui Dumnezeu, luptătoare împotriva lui Dumnezeu. Consecinţa acestui fapt este folosirea unor mijloace necunoscute până acum de distrugere în masă, terorismul internaţional, propaganda desfrâului şi a violenţei prin mijloace de informare în masă, amestecul silnic în taina vieţii ş.a. Lumea occidentală de astăzi, cu toate că vorbeşte neîncetat de libertate şi dezvoltare liberă, în realitate, prin felul ei de viaţă, îl face pe om rob absolut al patimilor

şi dorinţelor păcătoase. Putregaiul duhului antihristic pătrunde tot mai activ în viaţa noastră de zi cu zi, prin intermediul impunerii îndârjite a „valorilor occidentale”: idolul vieţii confortabile, încrederea de sine, îngăduinţa a toate ş.a. Potrivit Apocalipsei, la vremea rânduită, acest proces se va încheia cu venirea antihristului pe tron şi cu despărţirea multor credincioşi de harul lui Dumnezeu, din pricina acceptării de către aceştia a peceţii ucigătoare a Celui viclean – căci aşa cum, după cuvintele Sfântului Ioan Gură-de-Aur, înainte de potopul lumii omenirea s'a cufundat în păcate, aşa şi la sfârşitul istoriei oamenii, mai întâi, se vor umple de duhul antihristului, iar apoi vor primi pecetea lui.

Acum, în rândul multor credincioşi care aparţin Bisericii Ortodoxe a Ucrainei, s'a pricinuit o mare tulburare din pricina intenţiei structurilor de conducere ale Ucrainei de a introduce în ţară o codificare generală, conform hotărârii Cabinetului de Miniştri al Ucrainei „Despre măsurile legate de introducerea numerelor de identificare pentru persoane fizice” din 6 Noiembrie 1997. Un număr considerabil de Creştini ortodocşi înclină (şi nu fără motiv) să vadă în aceasta împlinirea prorociilor din Apocalipsă legate de pecetea antihristului şi ajung să considere numărul de identificare ca „numărul fiarei”, la care s'a referit Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan Theologul /Apoc. 13:17-18/.

Deja, de pe acum, nu este greu să ne imaginăm posibilele urmări ale codificării tuturor locuitorilor ţării. Căci, ca urmare a codificării şi, mai apoi, a creării de baze de date cu toţi cetăţenii, se va ajunge la o creştere uriaşă a controlul asupra fiecărei persoane în parte. Iar, mai târziu, unificarea sistemelor computerizate de control la nivel internaţional va crea toate condiţiile pentru apariţia structurilor de conducere suprastatală, care se pot transforma în „guvernul mondial” profeţit în prorocii. Acesta ar fi ultimul pas către realizarea deplină

a perspectivelor eshatologice (desfăşurarea evenimentelor din perioada de la sfârşitul istoriei omenirii), descrise de Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan Theologul, căci, în cazul în care se ajunge la realizarea unui astfel de aparat de control total al omenirii, lesne se va ajunge şi la realizarea împărăției lui antihrist.

Dar, pe lângă aceasta, este important să nu uităm că pecetea lui antihrist doar va pune capăt procesului de lepădare de Dumnezeu şi de harul Său, care se întâmplă astăzi în chip tainic întru adâncul inimilor oamenilor. Tocmai în acest caz, al numărului individual de identificare, care va fi atribuit fiecărui om, va fi introdus drept ajutor şi va fi pus asupra lui cu ajutorul unei tehnologii care „nu poate fi îndepărtată," de aceea poate deveni „pecetea lui antihrist." La sfârşit, omul se va afla în fața unei dileme: fie să accepte codul, fără de care existența sa în societate ar deveni imposibilă, fie să-l refuze, şi în felul acesta să iasă în afara granițelor lui antihrist şi, astfel, să fie supus persecuțiilor, adică în rânduiala evenimentelor ce vor veni, care este descrisă în Apocalipsa Sfântului Apostol Ioan Theologul.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Ucrainei, cercetând sub toate aspectele problema introducerii numerelor de identificare, care, la cererea sa, a fost studiată în cadrul şedinței lărgite a Comisiei Theologice sinodale – la care, pe lângă membrii acesteia, au participat şi experți în sisteme de computere, economişti, persoane de conducere din administrația fiscală a statului precum şi stareți, vicari şi clerici din mănăstiri cunoscute şi alți clerici cu autoritate –, a ajuns la concluzia că, în clipa de față, ar fi premature şi nejustificate declarații categorice cum că Creştinii ortodocşi ar fi siliți să primească pecetea antihristului.

În primul rând, conform învățăturii Sfinților Părinți, pecetea antihristului va fi universală pentru întreaga omenire. Astăzi, însă, prin mila lui Dumnezeu, poporul nostru încă nu s'a cufundat în familia

secularizată a popoarelor apusene, iar cărțile noastre de identitate şi numerele de identificare sânt deocamdată prevăzute numai pentru utilizare internă.
În al doilea rând, codificarea în sine, în afara oricărui context, nu poate fi calificată ca o acțiune antihristică.
Însă fiecare Creştin ortodox are dreptul să decidă pentru sine dacă poate să primească un astfel de cod. În legătură cu aceasta, nemicşorând vigilența credincioşilor, socotim că primirea acestor numere de identificare încă nu înseamnă trădarea lui Hristos şi, din această cauză, încă nu înseamnă primirea „semnului lui Antihrist". Sfânta Biserică, la vremea potrivită, va ridica glasul său şi va atrage atenția şi îi va feri pe fiii săi credincioşi de păcate de neîndreptat.
Înțelegând în felul acesta că introducerea codificării care se propune astăzi în Ucraina nu poate fi identificată cu punerea „peceții lui Antihrist", Biserica Ortodoxă a Ucrainei nu poate în acelaşi timp să nu-şi exprime îngrijorarea sa profundă pentru posibilele consecințe ale acestui pas, chiar dacă acesta ar fi şi într'o perspectivă îndepărtată. Biserica cheamă autoritățile Statului să abordeze cu măsură şi bun simț rezolvarea unei chestiuni atât de importante precum este introducerea numerelor de identificare, care, printre altele, poate duce şi la destabilizarea societății şi la pierderea încrederii poporului în autorități.
Facem un apel către organele de resort ale statului ca pentru credincioşii ortodocşi din Ucraina să se elaboreze un sistem alternativ de impozitare şi înregistrare a persoanelor fizice şi a organizațiilor religioase, care să nu fie discriminatoriu, precum şi dreptul la libera alegere a sistemului de plată a impozitelor pentru toți cetățenii, ca în nici un caz să nu fie obligați să primească numărul de identificare, care, față de toate celelalte, îl depersonalizează pe om, practic îl lipseşte de nume şi prenume la nivelul vieții sociale şi cetățeneşti,

distrugându-i demnitatea şi ducând la atingeri ale drepturilor şi libertăților sale. În orice caz, dacă sânt respectate convingerile religioase ale cetățenilor, fiecărui credincios trebuie să i se dea dreptul să poată refuza primirea codului în care se va găsi unul şi mai multe cifre de „6”.

Rugăm autoritatea statului să nu amendeze penal sau administrativ pe aceia dintre credincioşii Bisericii noastre care nu ar voi să primească deloc numărul de identificare.

Reamintim tuturor fiilor credincioşi ai Sfintei Maici Biserica despre legământul apostolesc: „Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubeşte cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru el; căci tot ce este în lume – pofta trupului şi pofta ochilor şi trufia vieții – nu este dela Tatăl, ci din lume este. Şi lumea trece, şi pofta ei, iar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” /I Io. 2:15-17/.

Aşadar, „privegheați şi vă rugați, ca să nu intrați în ispită,” /Mat. 26:41/ căci „nu ştiți ziua nici ceasul în care Fiul Omului va veni” /Mat: 25:13/.

„Iar Dumnezeu a tot harul, cel ce au chemat pre noi la cea vecinică a lui slavă prin Hristos Iisus, acela, puțin pătimind voi, să vă facă desăvârşit, să vă întărească, să vă dea putere, să vă întemeieze. Aceluia, slava şi puterea în vecii vecilor, Amin!” /I Pet. 5:10-11/.

† Vladimir, Mitropolitul Kievului şi a toată Ucraina,
împreună cu membrii Sfântului Sinod

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII UCRAINEI PATRIARHIA MOSCOVEI

29 Decembrie 2003

Sfântul Sinod a Bisericii Ortodoxe a Ucrainei, neîncetat ostenindu-se să învețe ştiința sănătoasă a credinței ortodoxe şi mustrând pe cei ce se împotrivesc /Tit 1:9/, luând aminte la serioasa şi îndelungata tulburare a poporului bisericesc ortodox şi având pastoral în vedere neliniştea bunului cuget al multor cetățeni ai patriei noastre pricinuită de problema numerelor de identificare, socoteşte ca fiind sfânta sa datorie de a cerceta din nou această chestiune şi de a se adresa fiilor săi duhovniceşti, cetățenilor Ucrainei şi autorităților ei, cu următorul comunicat:

Problema introducerii numerelor de identificare a fost şi mai înainte, nu o dată, tema unui studiu detaliat al cărui rezultat au fost hotărârile Sfântului Sinod al sfintei noastre Biserici, a căror importanță şi neschimbare o întărim încă o dată.

Totuşi, împrejurări noi au făcut necesar să dăm câteva lămuriri, datorită adâncirii conceptelor acestei tematici, în contextul dimensiunii eshatologice a credinței noastre (adică ceea ce priveşte soarta Bisericii şi a fiilor ei în vremurile din urmă, înainte de sfârşitul lumii). Credința noastră, întemeiată pe mărturiile istorice ale Sfintelor Scripturi şi Crezului despre venirea lui

Hristos şi biruința sa mântuitoare, este îndreptată către viitor, către evenimentul celei de-a doua veniri întru slavă a lui Hristos, după care se va face cer nou şi pământ nou. A doua venire este împlinirea credinței Creştine, fără de care Creştinismul îşi pierde sensul. De aceea, aşteptarea celei de-a doua veniri durează de-a lungul întregii vieți a Bisericii şi a theologiei ei. Apostolul Pavel spune că, de fiecare dată când slujim Sfânta Euharistie, declarăm moartea Domnului „până când va veni (iarăşi)" /I Cor. 11:26/. În fiecare zi, citind Crezul, ne mărturisim credința în venirea lui Hristos, pe care o aşteptăm cu credință, şi în viața veacului ce va să fie.

Eshatologia, ca întâmplare reală din viitor, este prezentă în viața noastră de astăzi împlinind-o cu nădejde şi înțeles Creştin. De aceea, ea nu trebuie privită sau cercetată unilateral, adică ca o temă care nu priveşte existența noastră de acum, dar, pe de altă parte, nu poate fi acceptată ca parte a alegerii personale a fiecărui Creştin, ca un lucru cu totul particular, deoarece grija pentru soarta viitoare a lumii este firească pentru fiecare credincios, căci se leagă de soarta sa personală.

Şi, totuşi, realitatea aşteptării vieții viitoare şi a celei de-a Doua Veniri, ca eveniment, presupune şi realitatea istorică a tuturor manifestărilor legate de ea. A doua venire a lui Hristos va fi precedată de manifestări şi de stăpânirea de scurtă durată a lui Antihrist, care va dori să ia locul lui Hristos Dumnezeu şi va pretinde pentru sine cinstiri ce se cuvin numai lui Dumnezeu. Aceia care-l vor primi ca Dumnezeu vor primi semnul său (pecetea lui Antihrist) /Apoc 13:16-17/, ce le va da posibilitatea să locuiască în spațiul temporar controlat de Antihrist. Iar cine va rămâne credincios lui Hristos şi nu se va închina lui Antihrist, va fi lipsit de toate drepturile, şi la sfârşitul vremurilor, chiar şi de darul

sfânt a lui Dumnezeu – viața. De împărăția lui Antihrist în viitor sânt legate două chestiuni ale căror rădăcini se găsesc în prezent: noțiunea de semn, pecete şi drepturile şi libertățile persoanelor.
Primirea semnului lui Antihrist presupune închinarea conştientă în fața lui, ca Dumnezeu. Pentru unii, aceasta va fi de bună voie, pentru alții silită, dar în ambele cazuri va fi conştientă. Pecetea (în sine) este mijlocul tehnic care va da posibilitatea existenței în lumea supusă lui Antihrist şi fără închinarea înaintea lui (a semnului), acesta nu are nici o tainică putere reală asupra omului. Şi, totuşi, împărăția lui Antihrist nu va fi posibilă fără bază tehnică corespunzătoare, cu ajutorul căreia el va încerca să-şi îndeplinească scopul.
În legătură cu aceasta, orice limitare, chiar şi previzibilă, a drepturilor şi libertăților politice şi economice ale cetățenilor, cu ajutorul mijloacelor tehnice, în înțelegerea Creştină lineară a timpului orientat către sfârşitul său, capătă o dimensiune eshatologică care nu poate să nu tulbure cugetul membrilor Bisericii, astfel încât să-şi pună întrebarea: cu ce scop se face aceasta?
Problema drepturilor şi a libertăților, în cazul acesta, nu poate fi o problemă privată a credinciosului. Procesul actual de codificare a cetățenilor atinge nemijlocit activismul politic şi economic al cetățeanului. Se introduc forme care au înrudire tipologică cu limitările vremurilor apocaliptice. Pe lângă aceasta, se ignoră tot timpul şi se blochează metode reale de realizare a funcției statului de regularizare şi control în zona economiei publice şi a activității politice, ceea ce trezeşte în credincioşi paralele apocaliptice.
În ochii credincioşilor, în cursul evenimentelor de astăzi, putem observa anumite semne eshatologice. În acelaşi timp, având nevoie de trezvie, nu trebuie să înțelegem aceste semne ca fiind

chiar evenimentele sfârşitului lumii. De aceea, cei care au acceptat numerele de identificare, de bunăvoie sau siliţi, nu trebuie să privească acest lucru ca o lepădare de credinţă. Pe de altă parte, cei care, conştienţi de aceasta, nu vor să primească codul nu trebuie siliţi să o facă, ci în cazul refuzului din pricina sensibilităţii de credinţă să nu fie numiţi fanatici şi sectari.

Deoarece în contextul Apocalipsei dumnezeieşti avem parte de o călăuzire eshatologică şi ni se arată caracterul primejdios, sub toate aspectele, al controlului tehnic al persoanei, nu putem să fim indiferenţi faţă de introducerea acestora în casele noastre, unde Domnul ne-a rânduit să vieţuim, şi în ţările pe care ni le-a lăsat prin părinţii noştri. Dumnezeu, Care pe toate le cârmuieşte pentru fiii Săi buni, a rânduit ca mijloacele tehnice de astăzi, indiferent de raportarea polisemantică la ele, să poată sluji, surprinzător, la rezolvarea problemelor Statului într'un mod mulţumitor pentru Creştini. Dar, pe lângă aceasta, puterea Statului, declarându-şi ataşamentul faţă de noile standarde politice, trebuie să se raporteze cinstit şi responsabil la simţămintele cetăţenilor săi.

Construirea noii societăţi democratice este, de fapt, construirea societăţii cetăţenilor, care recunoaşte, real şi nu iluzoriu, puterea aceloraşi cetăţeni care o constituie. De aceea, misiunea autorităţilor executive constă în rezolvarea problemelor cetăţenilor, care au puterea reală, pe care au delegat-o Statului. Fiecare încercare a funcţionarilor Statului de a obliga cetăţenii să primească hotărârile sale, în orice chestiune, invocând oarecari motive aparent importante, este potrivnică nemijlocit conceptului de stat cetăţenesc. Rezultatul este nu un progres, ci o rămânere în loc. Autorităţile trebuie să găsească o modalitate de a rezolva problemele şi nu să blocheze rezolvarea acestora, mai cu seamă când este vorba de oameni liberi, de drepturile şi libertăţile sfinte şi de-Dumnezeu-date ale oamenilor.

Refuzul reprezentanților autorităților de resort de a trece la un model alternativ de reglementare a activității economice ale cetățenilor (mai cu seamă în legătură cu plata impozitelor) sau de a rezolva cu abilitate problemele din jurul introducerii acestora, este privită pe drept cuvânt ca o încălcare a principiilor fundamentale ale democrației şi o iresponsabilitate față de popor. În context religios, astfel de acțiuni ale autorităților capătă o dimensiune apocaliptică, ceea ce poate fi apreciat ca o acceptare conştientă sau nu a bazei tehnice care favorizează înstăpânirea lui antihrist. O astfel de poziție pe viitor a autorităților nu va contribui la scăderea tensiunii în societate, nici nu va oferi membrilor ei de astăzi atât de necesara stabilitate şi nădejde că viața se va îmbunătăți.

Ne adresăm tuturor oamenilor de bună credință din Ucraina să facă tot ceea ce le stă în putință ca să nu se ridice obstacole în calea întâlnirii dintre autorități şi credincioşi.
Chemăm încă odată cu stăruință reprezentanții tuturor organelor de conducere să ajute la realizarea drepturilor legale garantate credincioşilor, de a viețui şi de-şi îndeplini datoria cetățenească în conformitate cu convingerile lor religioase, şi mai cu seamă ca operațiunile financiare să se realizeze fără identificarea prin număr, precum şi ca să nu permită impunerea universală a numărului de identificare în toate aspectele vieții oamenilor.

De asemenea, rugăm autoritățile să elaboreze un mecanism prin care credincioşii care au primit până acum acest număr de identificare, precum şi aceia care nu l-au primit deloc, să poată renunța la el, deoarece socotesc că nu pot să-l folosească din pricina convingerilor lor religioase, şi să aibă posibilitatea să îşi desfăşoare activitatea economică în cadrul unui sistem alternativ de plată.

Pe credincioşi îi chemăm, după cuvintele Sfântului Apostol Pavel, „ca nu degrab să vă clătiți voi din minte, nici să vă spăimântați, nici prin duh, nici prin cuvânt, (...) cum că ar fi sosit ziua lui Hristos." /II Thes. 2:2/

Întâi-stătătorul Bisericii Ortodoxe a Ucrainei,
Înaltpreasfințitul Mitropolit al Kievului şi al întregii Ucraine
† Vladimir,împreună cu membrii Sfântului Sinod,
la Lavra Kiev-Pecerska, 29 Decembrie 2003

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE RUSE

În ultimul timp, în Rusia şi într'o serie de alte ţări ale Federaţiei Ruse se fac demersuri în ce priveşte organizarea colectării de informaţii despre cetăţeni, informaţii care vor fi depozitate în sistemele computerizate ale statului. Acest lucru este explicat prin necesitatea punerii în ordine a plăţii impozitelor, precum şi prin dorinţa de înlesnire a relaţiilor financiare dintre cetăţeni şi structurile administrative.

Printre altele, cetăţenilor din anumite regiuni au început să li se elibereze imediat card-uri electronice, cu ajutorul cărora se vor realiza plăţi către organele administrative locale şi care vor deveni baza pentru extinderea ajutorului social şi medical, cu privire la returnarea banilor pe care cetăţenii i-au dat statului sub formă de impozite. Ştirea a suscitat nelinişte printre credincioşii ortodocşi. Aceştia se temeau de controlul total al autorităţilor asupra vieţii private şi sociale a omului, precum şi de lipsa oricărui fel de control social al informaţiilor care se pot găsi pe aceste card-uri.

Fiecărei persoane aflată în câmpul muncii i se va atribui, la cererea sa, un cod fiscal individual. Mulţi Creştini, care cinstesc cu sfinţenie numele primit la Sfântul Botez, socotesc că este nedemn să ceară statului să le dea un „nume nou" sub forma de număr.

O altă chestiune la fel de importantă cu care ni se adresează credincioşii este problema simbolisticii folosită la înregistrarea cetățenilor. În unele documente se află sau se va afla un cod de bare – cifre sub formă de linii de diferite grosimi. Fiecare dintre aceste coduri conține în sine trei linii separate (izolate) care coincid grafic cu simbolul corespunzător numărului „6”. În felul acesta, codul de bare, prin decizia creatorilor sistemului internațional de marcare a lui, conține numărul 666 pomenit în cartea Apocalipsei Sfântului Ioan Theologul ca fiind numărul antihristului /Apoc. 13:16-18/, şi din aceasta cauză este folosit de sectele sataniste, spre ofensarea Bisericii şi a Creştinilor.
Mulți experți în computere ne încredințează că nu a existat nici o nevoie pentru folosirea etichetelor pentru cifra „6”, în linii separate. Din aceasta se poate trage concluzia că, în mod conştient sau inconştient, oamenii care au elaborat sistemul global al codurilor de bare cu largă aplicare astăzi în statistici, comerț, evidența mişcării mărfurilor şi în multe alte sfere au ales un simbol ofensator şi pricinuitor de tulburare pentru Creştini, care, cel puțin, pare o batjocură obraznică. Îngrijorarea cauzată de această problemă a fost exprimată de multe comunități ortodoxe din lume, printre care şi de către Biserica Ortodoxă Greacă. Cercetând întreaga complexitate a problemei, Sfântul Sinod, în pofida acestui lucru, se adresează păstorilor şi turmei cu apelul de a păzi trezvia Creştină, chipul de cugetare ortodox.
Tulburarea pe care o pricinuiesc în rândul vostru acțiunile autorităților Statului este împărtăşită cu voi şi de ierarhia bisericească, căci, până la urmă, este vorba de apărarea drepturilor credincioşilor de a viețui în acord cu propriile convingeri religioase. De asemenea, dorim să facem limpede cunoscut: nu trebuie să ne temem de simboluri şi semne exterioare, căci nici o ispită a vrăjmaşului sufletelor

oamenilor nu este în stare să biruiască harul lui Dumnezeu, care se află din belşug în Sfânta Biserică. Nimeni şi nimic nu poate să clintească credința omului care petrece cu adevărat în Hristos şi care se împărtăşeşte cu Sfintele Taine ale Bisericii. Sfântul Apostol Petru scrie: „Şi cine este cel ce va face vouă rău de veți fi râvnitori binelui? Că de şi veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de frica lor să nu vă temeți nici să vă turburați, ci pre Domnul Dumnezeu să sfințiți întru inimile voastre, şi să fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce cere vouă cuvânt pentru nădejdea carea este în voi" /I Pet. 3:13-15/. Unii preoți au inclus din proprie inițiativă problema acceptării numărului fiscal în rândul problemelor care se pun la spovedanie, punând refuzul înregistrării fiscale drept condiție a primirii la Sfânta Împărtăşanie. Celor care încearcă să lege numerele de identificare de pecetea lui antihrist le reamintim că, în predania Sfinților Părinți, o astfel de pecete este înțeleasă ca semn, care întăreşte lepădarea conştientă de Hristos. Conform cuvintelor lui Ippolit Romanul, această pecete va zice: „Ne lepădăm de Ziditorul cerului şi al pământului, mă lepăd de Botez, mă lepăd de toată slujirea lui Dumnezeu şi sânt de acord cu tine şi cred în tine." La fel spune şi Cuviosul Nil Izvorâtorul-de-mir: „Pe pecete vor sta scrise următoarele: «Eu sânt al tău» - «Da, tu eşti al meu»." În pofida acestei predanii, oamenii, uneori, susțin că tehnologia poate, pesemne, să provoace o întorsătură în cele mai ascunse adâncimi ale sufletului omenesc, ducându-l la uitarea lui Hristos. O astfel de superstiție se deosebeşte de tâlcuirea ortodoxă a Apocalipsei Sfântului Ioan Theologul, conform căreia „semnul fiarei" se pune celor care cred de bunăvoie în ea (în fiară), „numai pentru minunile ei mincinoase" (Sfântul Ioan Gură-de-Aur). Nici un semn extern nu tulbură sănătatea duhovnicească a omului dacă nu se face ca urmare a trădării de bunăvoie a lui Hristos şi a batjocoririi credinței.

Spunând acestea în numele turmei noastre, ne adresăm concomitent autorităților, reamintind toate motivele de îngrijorare si nedumerire menționate.

Biserica se raportează cu înțelegere la tendințele de desăvârşire a modului de colectare a impozitelor, deoarece de aceasta depinde în mare măsură bunăstarea oamenilor, mai întâi de toate a celor săraci, bolnavi şi bătrâni. De asemenea, salutăm încercările de înlesnire a accesului cetățenilor la ajutorul social şi la alte beneficii pe care statul le oferă, căci cunoaştem dificultățile care însoțesc acest acces.

Pe de altă parte, Sfântul Sinod reaminteşte statului că, potrivit dreptului normativ internațional şi. printre altele. a Constituției Rusiei, strângerea, păstrarea şi utilizarea informației despre viața privată a persoanelor fără acordul acestora nu este permisă (art. 24). Răspunzând apelului turmei neliniştite a Bisericii noastre, îi chemam pe cei care dețin puterea să se aplece serios asupra cererii noastre. Ne îngrijorează, printre altele, imposibilitatea accesului cetățenilor la informațiile despre ei, care pot fi păstrate în seifuri electronice de către organele fiscale şi de către alte instituții administrativ-financiare, precum şi posibilitatea ca aceste informații să fie folosite în dauna oamenilor.

Găsim ca fiind importantă oferirea posibilității credincioşilor de a nu se declara ca depunători de cereri de eliberare a unui număr fiscal individual.

Facem apel către autoritățile Rusiei şi ale altor țări din Federația Rusă, unde numărul locuitorilor ortodocşi este dominant, să se pună problema refuzului simbolurilor hulitoare din codul de bare şi schimbarea în sistemul internațional de tipărire a respectivelor semne.

Însă, dacă aceasta nu se poate realiza, socotim că este necesară crearea unui limbaj electronic național alternativ. Mai există încă o circumstanță existențială. Curând, oamenii care nu dețin cod fiscal

sau card de plastic se pot afla în situația să le fie practic refuzată posibilitatea primirii ajutorului social şi chiar medical. Dacă se va întâmpla aşa ceva, vor apărea toate motivele posibile de suspiciune față de principiul egalității în drepturi a cetățenilor şi cu privire la libertatea de conştiință – principii pe care le promovează atât de activ civilizația modernă.

Tocmai de aceea, noi insistăm pentru necesitatea existenței unui sistem alternativ de evidență a populației şi oferirea aceloraşi servicii sociale, medicale, de asigurare şi de alte tipuri.

Biserica nu poate să nu-şi ridice glasul în apărarea libertăților oamenilor, căci pentru unitatea duhovnicească a societății este de o importanță excepțională ca credincioşii să nu se simtă cetățeni de mâna a doua, să nu vadă în stat un prigonitor şi batjocoritor al credinței. Creştinii ortodocşi ale căror autorități impun acceptarea documentelor cu număr, care sânt cunoscute prin răutatea lor, trebuie să ştie că acestea nu vor aduce pagubă sufletului lor. Dar, în acelaşi timp, ei vor trebui iarăşi, ca şi în vremea prigoanei (comuniste), să facă diferența dificilă dintre Patrie şi Stat. Adevărata pocăință pentru crimele săvârşite în veacul al XX-lea împotriva credincioşilor se va împlini atunci când Statul va respecta permanent simțămintele credincioşilor şi atunci când nu se va implica în chestiuni ce țin de conştiința omului, sub nici un motiv: politic, economic, ideologic sau polițienesc.

Rugându-ne pentru Rusia şi pentru alte țări unde se află păstoriții noştri, nădăjduim că autoritățile nu vor rămâne indiferente în fața durerii milioanelor de Creştini. Iar slujitorilor lui Hristos şi turmei noastre le adresăm cuvintele Apostolului Pavel: „Iar Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să dea vouă aceeaşi să cugetați între voi, dupre Hristos Iisus” /Rom. 15:5/.

SFÂNTUL SINOD
AL BISERICII ORTODOXE SÂRBE

6 Octombrie/23 Septembrie 2006

Sfântul Sinod Permanent, în adunarea sa, a hotărât următoarele:
„Este de datoria Sfântului Sinod arhieresc să intervină în mod corespunzător pe lângă organele abilitate ale Republicii Serbia ca legea de curând votată în Parlament privind documentele de identitate să nu fie pusă în practică."
Cu cinstire, anunțăm Sfântul Sinod arhieresc de această hotărâre a Sfântului Sinod Permanent pentru a lua la cunoştinţă şi a duce la bun-sfârşit această lucrare.

Către Sfântul Sinod arhieresc, credincios în Hristos,
Întâi-stătătorul Sfântului Sinod arhieresc şi Patriarh al Serbiei
† Pavel

SINODUL MITROPOLITAN AL CLUJULUI, ALBEI, CRIŞANEI ŞI MARAMUREŞULUI

19 Februarie 2009

Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crişanei şi Maramureşului, luând act de reacțiile unor medii monahale şi teologice față de introducerea sistemului de supraveghere biometrică în România, consideră că acestea sânt îndreptățite, ele urmând însă să fie supuse unor analize şi nuanțări, atât la nivelul Sinoadelor locale cât şi la acela al Sfântului Sinod plenar.

Oficial, semnalul a fost dat prin Hotărârea de Guvern nr. 557 din 26 Aprilie 2006 privitoare la introducerea paşapoartelor electronice, în care sânt stocate datele biometrice ale persoanei, adică imaginea facială, impresiunea digitală, precum şi alte elemente de identificare.

Mai mult, deşi Hotărârea îi priveşte pe toți cetățenii României, ea nu a fost precedată de o dezbatere publică, aşa cum s-ar fi cuvenit într'o țară democratică.

Pentru 1 Ianuarie 2011 este programată introducerea noilor cărți electronice de identitate cu cip. Acesta are forma şi dimensiunea unei aşchiuțe în care se stochează datele biometrice ale unei persoane; el poate fi implantat nu doar într'un act de identitate (buletin, paşaport, card comercial sau sanitar), ci şi în corpul uman, sub pielea palmei, a unui deget sau a cefei, iar conținutul său poate fi citit de la

distanță şi de către oricine, cu ajutorul unui calculator sau a unui aparat de receptare anume construit. Nu există nici o lege națională sau internațională care să garanteze discreția sau securitatea absolută a datelor înscrise în cip, acestea fiind, practic, la dispoziția oricărui factor instituțional sau privat şi constituind un sistem de supraveghere a cetățenilor pe toată durata vieții lor, şi chiar după moarte.

Argumentul că acest sistem de supraveghere contribuie la identificarea şi urmărirea delicvenților constituie o ofensă la adresa întregului popor român, care nu poate fi tratat ca o bandă de infractori. Dimpotrivă, acest sistem de supraveghere e un atentat la libertatea şi intimitatea oamenilor, drepturi consfințite nu numai de legile civile, ci şi de normele religioase. E ca şi cum un duhovnic ar divulga secretul spovedaniei, fapt aspru pedepsit în rânduielile bisericeşti, dar cu drept de cetățenie în sistemul transparenței fără perdea. Biometria nu numai că nu o sancționează, dar, dimpotrivă, o legiferează, omul fiind tratat nu ca făptură a lui Dumnezeu, înzestrată cu suflet, inteligență şi libertate.

În concluzie, facem un apel către Domnul Traian Băsescu, Preşedintele României şi garantul respectării Constituției, să facă tot ceea ce îi stă în putință spre a-i asigura cetățeanului român dreptul la libertate şi viață particulară, în consens cu principiile conviețuirii sociale.

În şedința din 19 Februarie 2009, Cluj-Napoca
† Bartolomeu, Arhiepiscop şi Mitropolit
† Andrei, Arhiepiscopul Alba-Iuliei
† Sofronie, Episcopul Oradiei
† Iustinian, Episcopul Maramureşului şi Sătmarului
† Petroniu, Episcopul Sălajului
† Irineu Bistrițeanul, Episcop vicar Cluj
† Vasile Someşanul, Episcop vicar Cluj

SFÂNTUL SINOD
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

25 Februarie 2009

În şedința de lucru din ziua de miercuri, 25 Februarie 2009, Sfântul Sinod a adoptat, în unanimitate, hotărârea nr. 638/2009 în legătură cu problema noilor paşapoarte electronice care includ date biometrice:

1. Ia act de scrisoarea nr. 638 din 28 Ianuarie 2009 a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel adresată Ministerului Administrației şi Internelor, prin care se solicită o serie de precizări în legătură cu noile paşapoarte electronice care includ date biometrice (vezi anexa 1).

De asemenea, ia act de lămuririle aduse prin adresa nr. 3622071 din 5 Februarie 2009 a Ministerului Administrației şi Internelor – Direcția Generală de Paşapoarte (vezi anexa 2), din care rezultă două asigurări importante:

a. „A avea un paşaport este un drept şi nu o obligație, paşaportul fiind un document eliberat la cerere pentru cei ce doresc să călătorească în afara spațiului Uniunii Europene." Astfel, se deduce că cei care invocă obiecții de conştiință sau motive religioase au libertatea să nu solicite acest nou tip de paşaport;

b. „Fiecare cetățean are dreptul de a cunoaşte în mod direct conținutul datelor personale incluse în noul paşaport electronic care include date biometrice."

2. Constată că însăşi opinia Comisiei Europene exprimată la 16 Martie 2005, prin „Grupul European pentru etica în ştiinţă şi noile tehnologii," este împotriva implantării în corpul uman a cipului electronic: „Utilizarea pentru scopuri nemedicale a implanturilor de informare şi comunicare constituie o potenţială ameninţare la demnitatea umană şi societatea democratică" (pct. 6.4), iar „implanturile destinate supravegherii... ar putea fi folosite de către autorităţile statale, indivizi sau grupuri pentru a creşte puterea lor asupra altora" (pct. 6.4.4).
3. Întrucât unele persoane au reticenţe faţă de paşapoartele biometrice, se va interveni pe lângă instituţiile Statului Român (Preşedinţie, Parlament, Guvern) cu solicitarea de a se adopta măsurile necesare pentru modificarea şi completarea legislaţiei în vigoare prin extinderea prevederilor referitoare la cazuri de urgenţă (paşaport temporar) şi la cazuri când, din motive de conştiinţă sau religioase, persoana nu doreşte paşaport electronic care include date biometrice.
4. În viitor, orice iniţiativă de interes general bisericesc care provine dintr'o eparhie trebuie, mai întâi, analizată şi dezbătută la nivelul centrului eparhial şi al sinodului mitropolitan, iar apoi să fie înaintată Sfântului Sinod, spre dezbatere şi hotărâre.
5. Văzând tulburarea provocată de opiniile confuze şi contradictorii cu privire la noile paşapoarte biometrice, Sfântul Sinod îndeamnă clerul, monahii şi credincioşii să rămână statornici în credinţa în Mântuitorul Iisus Hristos, Biruitorul iadului şi al morţii, să sporească în rugăciune şi fapte bune, vieţuind Creştineşte în familie, mânăstire şi societate, fără a răspândi panică şi îngrijorare prin preocupare excesivă pentru lucruri trecătoare. Astfel, Dumnezeu ne va lumina, ne va apăra de tot răul şi ne va ajuta să săvârşim binele.

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

LUĂRI DE POZIȚIE
DIN PARTEA
UNOR ARHIEREI,
PĂRINȚI DUHOVNICEŞTI
ŞI THEOLOGI
CONTEMPORANI

Nu suferă limba cea zidită de Hristos să rostească ceva împotriva Ziditorului... Nu vă înşelaţi, Dumnezeu nu se lasă batjocorit căci, din cele ce ies din gura sa, fiecare va fi judecat; din cuvintele tale te va îndreptăţi şi din cuvintele tale te va osândi.

PĂRINTELE PAISIE AGHIORITUL, CHILIA PANAGUDA A MĂNĂSTIRII CUTLUMUŞ, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

7 Martie 1987

În spatele duhului lumesc al „libertăţii” de astăzi, al lipsei de respect în Biserica lui Hristos faţă de cei mai mari, părinţi şi dascăli, care au frica lui Dumnezeu, se ascunde robia duhovnicească, neliniştea sufletească şi anarhia, care duce lumea spre impas, spre distrugere sufletească şi trupească.

Iar în spatele sistemului perfect de asigurare computerizată, ce se face prin „cartela” electronică, se ascunde dictatura mondială, sclavia lui antihrist. „...ca să le dea semn preste mâna lor cea dreaptă sau preste frunţile lor şi ca nimenea să poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici este înţelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul fiarei, că număr de om este, şi numărul ei şase sute şasezeci şi şase.” /Apoc. 13:16-18/.

Sfântul Andrei al Kesariei scrie următoarele:

„Despre numele cel murdar al lui antihrist şi despre tâlcuirea numărului precum şi despre altele ce s’au scris despre acela, vremea le va descoperi şi cercarea celor înţelepţi..., dar nu a binevoit harul dumnezeiesc să se scrie în dumnezeiasca carte numele lui cel pierză-

tor. Însă cercetând cu înțelegerea, cu adevărat multe (nume) se pot afla...” (Sfântul Andrei al Kesariei, „Tâlcuire la Apocalipsă”, cap. 58, pp. 541-342, ediția greacă)

Dar lucru ciudat este că mulți oameni duhovniceşti, pe lângă faptul că fac tâlcuirile lor proprii, se mai şi tem cu o frică lumească de „punerea la dosar,” în timp ce ar fi trebuit să se neliniştească duhovniceşte, să-i ajute pe Creştini cu neliniştea cea bună şi să le întărească credința, şi astfel să simtă mângâierea dumnezeiască.

Mă mir cum toate aceste evenimente nu le creează probleme de conştiință! De ce nu-şi pun măcar un semn de întrebare la tâlcuirile minții lor? Şi, dacă îl ajută pe antihrist la pecetluirea lor, de ce mai trag şi alte suflete la pierzare? Căci la aceasta se referă cuvintele „...ca să înşele, de este cu putință, şi pre cei aleşi.” /Mc. 13:22/

Se vor înşela cei care le vor tâlcui pe acestea cu mintea lor, în timp ce semnele sânt foarte clare. „Fiara” de la Bruxelles a sorbit în computerul cu 666 aproape toate statele. Cartela, buletinul electronic, „înainte-mergătoare ale pecetluirii,” ce arată? Din păcate, la radio ascultăm numai vremea probabilă.

Ce ne va spune Hristos? „Fățarnicilor, fața cerului ştiți să o osebiți, dar semnele vremurilor nu puteți?” /Mt. 16:3/

Aşadar, după cartelă şi după buletinul electronic, adică „îndosarierea” persoanelor, ce se face pentru a înainta cu viclenie la pecetluire, vor spune mereu la televizor că oarecare a furat cartela cutăruia şi i-a luat banii din bancă. Pe de altă parte, vor face reclamă „sistemului perfect,” adică pecetluirii pe mână sau pe frunte cu raze laser, a numărului 666, numele antihristului, care nu se va distinge cu ochiul liber.

Din păcate, iarăşi „anumiți cunoscători” îi vor „înfăşa” pe fiii lor duhovniceşti ca pe nişte prunci, chipurile ca să nu-i mâhnească. „Aceasta nu are importanță.” „Nu-i nimic, este destul să credeți

lăuntric." Şi, deşi vedem că Apostolului Petru, care s'a lepădat numai la exterior de Hristos, i s'a socotit aceasta cu adevărat lepădare, aceştia se leapădă de Sfânta Pecete a lui Hristos, ce le-a fost dată la Sfântul Botez, care este „Pecetea darului Sfântului Duh," prin primirea peceții lui antihrist, şi mai spun apoi că Îl au pe Hristos înlăuntrul lor.

Din păcate, o astfel de logică aveau şi unii „gnostici" pe vremea sfinților mucenici, care încercau să-i întoarcă pe mucenici de la mărturisirea lor, aşa cum spune Sfântul Vasilie cel Mare în „Cuvântul" său la mucenicul Gordie:

„...mulți încercau să-l convingă pe mucenic să se lepede numai cu gura şi să-şi păstreze credința în suflet prin aceeaşi dispoziție lăuntrică, pentru că Dumnezeu nu caută la cele pe care le rosteşte limba, ci la intenția omului. Însă mucenicul Gordie a rămas neînduplecat şi a răspuns: «Nu suferă limba cea zidită de Hristos să rostească ceva împotriva Ziditorului... Nu vă înşelați, Dumnezeu nu se lasă batjocorit căci, din cele ce ies din gura sa, fiecare va fi judecat; din cuvintele tale te va îndreptăți şi din cuvintele tale te va osândi»."

De asemenea, sub stăpânirea lui Deciu, s'a poruncit Creştinilor să mărturisească religia închinătorilor la idoli, şi Creştinii care au mărturisit şi au jertfit idolilor au primit un certificat, scăpând astfel de mucenicie. Dar nu numai aceştia s'au lepădat de Hristos, ci şi cei care au dat bani închinătorilor la idoli şi au luat certificatul fără să se lepede de Hristos, aşa numiții „libellus." Dar şi pe aceştia Biserica noastră i-a considerat lepădați, căzuți.

Să ne amintim şi de minunea săvârşită de Sfântul Theodor, care se prăznuieşte în fiecare an în Sâmbăta din prima săptămână a Postului Mare: „Iulian Paravatul, ştiind că poporul lui Hristos, mai cu seamă

în săptămâna întâi a Postului Mare, caută să se curăţească şi să se apropie mai mult de Dumnezeu, a voit să-i spurce. De aceea a poruncit să pună în piaţă în acele zile mâncăruri spurcate cu sângele jertfelor idoleşti. Dar Sfântul mucenic Theodor s'a arătat în vis lui Evdoxie, arhiepiscopul de atunci al Constantinopolului şi, descoperindu-i fapta împăratului, i-a poruncit să-i adune pe credincioşi dis-de-dimineaţă ca să-i împiedice să folosească acele mâncăruri spurcate. Iar lipsa hranei necesare să o înlocuiască vremelnic prin colivă... În felul acesta, scopul Paravatului a fost zădărnicit şi poporul cel credincios a fost păzit nespurcat..."

Depărtarea de cele jertfite idolilor a fost rânduită printr'un canon al Sfinţilor Apostoli: „Şi s'au adunat apostolii şi bătrânii... (şi au hotărât) să se ferească de pângăriciunile idolilor şi de curvie şi de (dobitoc) sugrumat şi de sânge." /F.Ap. 15:6-20/.
Dar, cu toate cele pe care le-am arătat, auzim, din păcate, o grămadă de neghiobii ale minţii unor „gnostici" de astăzi. Unul spune: „Eu voi primi buletinul cu 666 şi voi pune şi o cruce alături." Altul spune: „Eu voi primi pecetea cu 666 pe frunte şi voi face şi o cruce pe cap..." Iar alţii spun o grămadă de alte neghiobii, crezând că se vor sfinţi în felul acesta. Dar toate acestea sânt înşelări.
Numai cele care primesc sfinţire, numai acelea se sfinţesc. De pildă, apa primeşte sfinţire şi se face aghiasmă. Însă urina nu primeşte sfinţire. Piatra se poate face pâine prin minune, dar necurăţia nu primeşte sfinţire.

Prin urmare, diavolul, antihristul, atunci când este pe buletin, pe mână sau pe fruntea noastră prin simbolul lui, nu se sfinţeşte, chiar şi o cruce de ai face.
Avem puterea Cinstitei Cruci, a simbolului sfânt, şi harul dumneze-

iesc al lui Hristos numai atunci când ne îndestulăm cu Sfânta Pecetluire a Botezului, prin care ne lepădăm de satana, ne unim cu Hristos şi primim sfânta pecetluire: „Pecetea darului Sfântului Duh."

Hristos să ne lumineze pe toți. Amin.
Sfântul Munte, Chilia Panaguda, Mănăstirea Cutlumuş
Sâmbăta celei dintâi săptămâni a Postului Mare, 1987

Cu multă durere şi dragoste în Hristos
Paisie Monahul

PROTOSINGHELUL PETRONIU TĂNASE, STAREȚUL SCHITULUI ROMÂNESC PRODROMUL, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

1993

- Ați auzit, părinte, despre tratatul de la Maastricht, care este un fel de ecumenism economic, adică vizează o Europă fără granițe, guvern unic, monedă unică. Asta înseamnă că tot ce este legat de credință, etnie, neam este dat deoparte. În clipa în care acuzi un astfel de proiect eşti acuzat de naționalism. Care este opinia sfinției voastre?

- Aici în Grecia, de exemplu, este o mişcare generală împotriva acestui lucru. Marea majoritate a Grecilor văd în acest tratat tot o lucrare satanicească, care se foloseşte de anumite categorii de oameni. Aici ei văd o lucrare nu a comunismului, ci a masoneriei, în colaborare cu alte secte sau mişcări ce se află net pe linie satanică, unde se vorbeşte fără ascunzişuri despre cultul Satanei. Ştiți că în clipa aceasta, în lume, sânt temple închinate diavolului? Am văzut fotografii prin reviste ale unor tineri care şi-au pus coarne pur şi simplu, mergând în acest fel pe stradă, crezând că sânt mai originali dacă sânt ca Satana. Aici, în Grecia, există un fenomen foarte interesant, care are tangență cu datele din apocalipsa Sfântului Ioan Theologul.

Este cunoscută, probabil, discuția în jurul buletinelor de identitate electronice şi a tuturor celorlalte forme pregătitoare pentru

unificarea Europei. Cu 666! Există o spaimă apocaliptică, manifestată deja. Biserica şi mănăstirile Sfântului Munte au luat atitudine publică, în presă. Se vede sigur că este vorba de ceva necurat în toată această treabă. Îmi amintesc, am primit anii trecuți o circulară din partea călugărilor athoniți zelotişti, ramura conservatoare a Sfântului Munte, în care ni se comunica programul unei mişcări masonice „Ioan Vekkos," un program vădit îndreptat împotriva Ortodoxiei, care privea şi Sfântul Munte. Se preconiza ca Sfântul Munte să devină un centru turistic, să se facă drumuri bune şi arsanale, ca să poată fi accesibil. Monahismul să fie încet-încet strâns într'o mănăstire-două, aşa, ca mostră. Şi în locurile mai prăpăstioase să fie lăsate câteva chilii, pentru ca să vadă lumea cum a fost. În rest, să fie deschis turiştilor, bărbați şi femei, să se facă hoteluri bune, restaurante, centre de cercetări. Acest program, dacă se realizează, poate fi pentru Grecia o sursă imensă de venituri. Se pare că multă lume de aici, din Grecia, chiar reprezentanți ai statului şi ai Bisericii, ar fi de acord cu acest program. O piedică serioasă este prezența aici a monahilor din alte țări. De aceea, programul prevede ca să se facă toate eforturile pentru a se împiedica venirea călugărilor din alte țări la Sfântul Munte, iar cei existenți să fie încet-încet, dacă se poate, chiar scoşi din Sfântul Munte. Deşi nu acordăm totală încredere acelui program, sântem nevoiți să constatăm că lucrurile se realizează întocmai. Iar în privința noului buletin, mulți manifestă simpatie pentru numărul 666, care este numărul Satanei.

- În ce constă această simpatie?

- Foarte simplu. Poți întâlni oricând pe stradă persoane ce poartă imprimat pe tricou acest număr. Te duci la farmacie sau la magazin şi poți găsi pe unele flacoane alăturarea celor trei de şase. Chiar unele decorațiuni exterioare ale clădirilor sau ale vitrinelor conțin această alăturare de cifre.

- Ce să însemne toate acestea?

- Vedeți, se fac acum nişte buletine de identitate noi, aşa-zise buletine electronice. Toate datele personale sânt înscrise vizibil pe acest buletin, care are un sistem de numerotare prin linii verticale, pe care-l vedem şi la prețurile de pe produse. Pe aceste buletine se pot înscrie astăzi prin mijloace electronice semne invizibile.

Nu ştiu dacă ați aflat că japonezii au reuşit ca pe un centimetru pătrat să imprime întreaga Scriptură, Noul şi Vechiul Testament.

- Cum vedeți aceasta?

- Atunci, iată că devine foarte simplu să înscrie pe buletinul acela toate datele personale, numărul său şi acel sistem de numerotare prin linii. Ei bine, s'a descoperit că acest sistem de linii, decodat în cifre, devine 666. A fost un protest vehement al episcopilor, al întregii Biserici. Au apărut fotografii făcute cu infraroşu ale acestor buletine, unde apare, de astă dată vizibil - căci cu ochiul liber nu se vedea - repetarea celor trei cifre.

- Cine credeți că se află în spatele acestor acțiuni, ce interese?

- Aceste buletine de identitate sânt dirijate de la Bruxelles. Acolo există centrul viitoarei Europe comune, unde se află şi un computer uriaş, care are înregistrate toate datele de identitate ale tuturor oamenilor din această parte a pământului. El poate înmagazina 4-5 miliarde de date. Buletinul numerotat trebuie să fie tot timpul la purtător. Pentru a evita situațiile în care buletinul poate fi uitat, s'a ajuns la soluția ca acest număr să fie imprimat chiar pe ființa omenească. Fie să-l scrie pe mână cu ajutorul unor raze laser invizibile, iar când omul introduce mâna la bancă ori la ghişee să se poate decoda acest număr – dar fiindcă şi mâna poate să lipsească uneori datorită unei infirmități, s'a ajuns la concluzia că cel mai nimerit loc este pe frunte. Apocalipsa Sfântului Ioan Theologul! Lumea, auzind, a intrat în panică! 666 pe fruntea tuturor! Până şi computerele acestea au nevoie de o cifră – cheia lor de funcționare, repetată de trei ori. Ei bine, acesta este tot 666!

ARHIMANDRITUL GHEORGHIE KAPSANIS, STAREȚUL SFINTEI MARII MĂNĂSTIRI GRIGORIU, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

12 Iulie 1997

Toți cei ce ne opunem îndosarierii electronice şi posibilei folosiri a numărului 666 pe noile buletine, avem de înfruntat nu numai pe reprezentanții autorității civile, care prezintă aceste măsuri, ci şi pe unii clerici şi frați mireni care, poate bine intenționați, susțin că îndosarierea electronică şi Acordul Schengen nu au însemnătate theologică şi, prin urmare, nu este îndreptățită o împotrivire din partea credincioşilor Creştini ortodocşi, deoarece acestea aparțin Cezarului, iar nu lui Dumnezeu. Susțin chiar că folosirea numărului 666 nu are importanță, deoarece acest număr, la fel precum şi alte numere ale Apocalipsei, sânt simbolice. Eu cred însă că, potrivit duhului Sfintei Scripturi, Sfinților Părinți şi mucenici, aceşti frați se înşeală şi rătăcesc şi pe alții.

S'a demonstrat de către oameni de ştiință şi politicieni de marcă faptul că Acordul Schengen şi îndosarierea electronică ating persoana umană, adică chipul lui Dumnezeu, şi constituie o amenințare la adresa libertății umane şi, în plus, chiar la adresa suveranității noastre naționale. Şi întreb: oare aceste chestiuni sânt indiferente conştiinței noastre Creştine ortodoxe şi moralei Creştine?

Biserica noastră Ortodoxă nu numai că n'a aplicat principiul „taie-mă, Turcule, ca să mă sfințesc," ci a binecuvântat şi a influențat chiar lupta pentru eliberare a neamului de sub Turci în 1821. Însă şi atunci existau câțiva mai căpătuiți care spuneau că nu trebuie să se pornească lupta împotriva barbarilor cotropitori, aducând chiar şi argumente theologice. Din fericire, clerul şi poporul n'au fost interesați să-i asculte, ci s'au luptat „pentru Hristos, pentru Credința Sfântă şi pentru eliberarea Patriei."

Câțiva ar spune că acum nu avem nici un cotropitor păgân de înfruntat. Aceasta însă este o afirmație şi mai periculoasă. Cei ce complotează împotriva libertății noastre nu apar drept cotropitori, ci drept „tovarăşi" ai noştri în Uniunea Europeană, însă care Europă? În Europa în care conduc şi în care sânt exploatatoare câteva mari puteri, în spatele cărora se ascunde oligarhia. Această oligarhie vrea ca supuşii săi să fie robi, lipsiți de libertate, precum „Marele Inchizitor" al lui Dostoievski.

Este oare o cutezanță a face paralelă între această Uniune Europeană (cu NATO-ul său şi cu Acordul Schengen) şi Sfânta Alianță a statelor europene care, în veacul al 19-lea, a făcut tot posibilul spre a înăbuşi mişcările de eliberare ale popoarelor care gemeau sub regimurile asupritoare?

Nu este oare vrednic de mirare faptul că acea Sfântă Alianță, la fel ca şi Uniunea Europeană de astăzi, se sprijinea pe ajutorul Turcilor pentru a-i asupri pe Greci?

Ba chiar, pentru cei care nu vor să închidă ochii şi văd lucrurile în profunzime, este limpede că noile structuri impuse de Uniunea Europeană prin aşa-zisul drept comunitar, care are prioritate în fața dreptului național, impune treptat marginalizarea Bisericii noastre Ortodoxe. Aceasta înseamnă că Biserica Ortodoxă va înceta a mai fi considerată drept religie oficială a statului, învățământul theologic

în şcoli va fi eliminat, salarizarea clerului va înceta şi se va pune la egalitate Sfânta noastră Biserică Ortodoxă cu mulţimea de erezii şi de credinţe eterodoxe. Deja Iehoviştii au reuşit să nu efectueze serviciul militar, ci să facă stagiu social, adică să ocupe în societate poziţia de pe care vor putea practica prozelitismul. Astfel se va rupe cordonul ombilical care a unit dintotdeauna Neamul nostru cu Biserica, hrănindu-l cu seva de viaţă dătătoare, îndeosebi în perioadele foarte critice.

Aceasta, desigur, satisface Europa Catolică şi Protestantă, care face tot ce poate pentru a umili popoarele Ortodoxe ale Balcanilor şi pentru a ne dezbina şi a ne izola unele de altele. Iar acestui scop îi slujeşte Acordul Schengen. Cei care, în mod conştient ori inconştient, slujesc acestor planuri, aşteaptă să vadă împotrivirea noastră la Acordul Schengen şi la îndosarierea electronică. Dacă nu ne vom opune cu hotărâre, vor înainta încet-încet către deplina noastră „europenizare," adică deplina îngrădire a Bisericii Ortodoxe şi a culturii Elline. Este grăitor faptul că eterodocşii din Grecia au primit cu bucurie Acordul Schengen şi buletinele electronice, din moment ce nu vor avea înscrisă (vizibil) şi apartenenţa religioasă.

Să ajungem acum la numărul 666. Acest număr este, potrivit Apocalipsei, simbol al lui Antihrist, aşa după cum Crucea este simbol al lui Hristos. Nu este însă la fel ca alte simboluri numerice ale Apocalipsei, care se referă la limite de timp sau la numărul membrilor împărăţiei lui Dumnezeu. Numărul 666 are legătură directă (este unit) cu persoana lui Antihrist, de aceea şi utilizarea lui are un alt fel de însemnătate în conştiinţa credincioşilor Creştini. Faptul că este simbol şi nu însuşi Antihrist nu-i diminuează importanţa, de vreme ce este întrebuinţat cu scopul de a contamina şi a îngrădi pe Creştini. Dacă nu este folosit cu aceste intenţii, de pildă la numerotarea clădirilor unei străzi foarte lungi, ori a paginilor unei cărţi, este un

număr ca oricare altul şi de aceea nu creează probleme. Dacă este întrebuinţat însă cu intenţie, aşa cum se vede în cazul codurilor de bare, şi probabil pe viitoarele buletine electronice, atunci trebuie să fie condamnat de către orice Creştin conştient. Întrebarea de ce se insistă pe numărul 666 şi nu pe un alt număr dacă, aşa cum spun cei care-l folosesc, nu există nimic de ascuns, este uşor de pus. Vor, aşadar, să ne impună numărul 666, îndeosebi pe acte cu desăvârşire personale pe care le purtăm cu noi întotdeauna, aşa cum este buletinul de identitate.

Zic unii fraţi că numărul 666 de pe buletin sau ca posibilă marcare pe mână sau pe frunte nu ne poate lipsi de pecetea de neşters a lui Hristos, pe care am luat-o prin Sfântul Botez şi Sfânta Mirungere.

Adevărat, nu ne poate lipsi când ni se impune cu sila, adică atunci când sântem legaţi şi însemnaţi, ori dacă ni se lipesc forţat cartele electronice. Când însă le primim cu voia noastră, atunci desigur că harul lui Dumnezeu se va îndepărta de la noi, deoarece nu L-am mărturisit pe Hristos şi deoarece, din laşitate, ori din interes, ori din indiferenţă, ori din împuţinare sufletească, am primit simbolul lui Antihrist.

Cei ce spun mulţimilor că „nu contează numărul 666, luaţi buletinele electronice” nu se gândesc ce responsabilitate îşi asumă. Nu-şi pun problema că poate greşesc şi astfel devin autori morali ai apostaziei Creştinilor.

Nu vom primi buletinele electronice deoarece considerăm că înjosesc persoana umană. Cum să purtăm un act în care vor fi înscrise o mulţime de informaţii despre noi pe care le vor putea citi alţii, chiar şi străinii, dar nu noi înşine, şi pe care vor putea, cu îndemânare, să le modifice în defavoarea noastră. Nu le primim nici datorită faptului că, având numărul 666, le considerăm ca o lepădare de Hristos. Nimănui nu-i este îngăduit să-şi pună în pericol mântuirea.

Aici sântem sprijiniți de părerile unor cuvioşi părinți contemporani, care au scris asupra acestei teme.

Fericitul părinte Paisie (Aghioritul) scria în 1988:

„Iarăşi, din păcate, câțiva «ştiutori» îşi vor îmbrobodi fiii duhovniceşti ca pe copiii mici, chipurile ca să nu se supere: «Nu contează, nu este nimic, ajunge doar să credeți lăuntric!», în timp ce îl vedem pe Apostolul Petru că s'a lepădat doar exterior de Hristos şi tot a fost lepădare. Aceştia se leapădă de sfânta putere a lui Hristos care le-a fost dată la botez: «Pecetea darului Sfântului Duh», prin primirea peceții lui Antihrist, şi mai zic că Îl au în ei pe Hristos!"

Pe această temă a fost categoric şi fericitul părinte Epifanie Theodoropulos:

„Dacă, aşadar, cu adevărat noile buletine poarta numărul 666, dacă acest număr va fi folosit dinadins, ca având legătură cu Antihrist, este de neconceput să purtăm asupra noastră simbolul său. Însă chiar şi dacă acest număr nu este pus intenționat, adică drept simbol al lui Antihrist, ci ca un simplu număr între multe altele, pentru că aşa ar prezenta unele avantaje matematice (uşurarea diferitelor calcule etc.) – facem doar o ipoteză, deoarece nu există nici un indiciu pentru aşa ceva – aceste buletine de identitate care ne provoacă sensibilitatea religioasă prin folosirea unui număr îndoielnic sânt, cu totul de neacceptat. Nu le vom primi."

De asemenea, sânt vrednice de însemnat şi cele spuse de părintele Evsevie Vittis:

„Să ştim noi înşine, şi să spunem şi altora că, de scrie cineva numele lui Antrihrist pe pecete sau numărul său, 666, este acelaşi lucru! O spune şi Apocalipsa: «Cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei». /Apoc. 13:17/ Prin urmare, nu există diferență între nume şi număr. Aceasta o spunem şi o subliniem deoarece câțiva zic că numărul 666 nu este nimic, e doar un simplu număr.

Ei bine, la fel se întâmplă şi cu 666, aşa cum am subliniat. Cel ce primeşte acest număr blestemat se leapădă de Hristos, adică iese de sub stăpânirea Sa şi se uneşte cu diavolul. Merge cu cel de care s'a dezis la Botez. Aceasta nu o spunem din fanatism, ci o spune însăşi Scriptura. Că, acum, unii vor să-şi închipuie că Scriptura spune lucruri extremiste, fanatice, n'au decât. Noi vom asculta de Scriptură, nu de dânşii. Hristos s'a dăruit pentru noi în întregime, şi noi pe Dânsul Îl cinstim, şi pe nimeni altul. Pentru noi, orice spune Scriptura este de la Dumnezeu. Să punem, aşadar, pe acelaşi loc pe Dumnezeu şi pe oameni, oricine ar fi aceştia, oricât de importanţi şi de măriţi ar fi ei?"

După cum am fost înştiinţat, ministrul de externe, la o conferinţă televizată de presă, a spus că nu crede în existenţa diavolului. Este dreptul său de a crede ori a nu crede. Noi însă, precum şi milioane de Greci ortodocşi, credem că există diavol, aşa cum învaţă Sfânta Evanghelie, şi îi cerem domnului ministru să ne respecte această credinţă.

Însă nu există numai diavolul, există şi potenţiali Hitleri, Stalini, Enver Hodja etc. Este oare incertă primejdia de a apărea şi pe viitor astfel de oameni, găsindu-ne pe toţi gata legaţi, îndosariaţi?

Mare parte a poporului nostru este profund neliniştită în această privinţă. Personal, cred că această nelinişte a poporului nostru trebuie să ne îngrijoreze. După părerea noastră, prin această nelinişte se exprimă conştiinţa Bisericii. De altfel, mulţi arhierei, clerici şi monahi se alătură poporului.

De la conducătorii noştri, aşteptăm să ne apere libertăţile, demnitatea persoanei şi să respecte principiile şi convingerile noastre religioase, iar nu să ne predea legaţi „ocrotitorilor" noştri Europeni. Astfel ar demonstra şi un spirit cu adevărat democratic.

Oricum ar fi lucrurile, noi, cu harul Dumnezeului Treimic, nu vom merge când după adevăratul Dumnezeu, când după Baal, aşa cum

a făcut Vechiul Israil. Considerăm că pentru toți dreptslăvitorii Creştini este un prilej de a-L mărturisi pe Hristos, oricât i-ar costa, şi că astfel şi în zilele noastre va străluci iarăşi convingerea eroică şi martirică a ortodocşilor. Cred că Bunul Dumnezeu, Care îngăduie să trecem prin aceste ispite, va culege roade pentru Biserica Sa, schimbându-le din amare în dulci şi mântuitoare.

Sfântul Munte, 12/25 Iulie 1997

PR. PROF. DR. GHEORGHIOS METALLINOS, FACULTATEA DE THEOLOGIE DIN ATHENA

1997

- În ciuda diverselor proteste exprimate de către poporul Ellin, Acordul Schengen a fost în cele din urma ratificat de către Parlamentul Ellin la 11 Iunie 1997. Cum considerați această acțiune a guvernului de a înainta în grabă o hotărâre atât de importantă fără înştiințarea prealabilă a poporului?

- Nu numai în Grecia, dar şi în restul Europei s'au ridicat puternice proteste pentru lipsa de informație care apare în promovarea şi impunerea Acordului Schengen. Aceasta însă înseamnă în acelaşi timp şi lipsa democrației. Şi în țara noastră, din păcate, s'a legat ratificarea unui atât de important text de lipsa informațiilor. Aceasta o acceptă şi organele de stat responsabile, fără a putea da explicații! Ce înseamnă aceasta, poate fiecare dintre noi să bănuiască. Indiferența față de națiune trădează nu numai absolutismul, dar şi o tragică grabă în a răspunde chemării acelora care programează evoluția Uniunii Europene şi a întregii lumi.

- Acordul Schengen, cu spiritul şi cu dispozițiile sale, impune un regim polițienesc de control, de discriminare şi de îngrădire. Ce influență credeți că va avea în final acest Acord asupra libertății şi demnității umane?

- Este un indicator al adevăratei naturi a Uniunii Europene faptul că activitatea acestei Uniuni începe cu o măsura curat polițienească,

expresie a viitorului control „mondial” ori „planetar,” după viziunea lui Orwell („1984”). Cu toate că textul [Acordului] Schengen nu o declară explicit, forma pe care o poate îmbrăca utilizarea lui, mai ales în conexiune cu întregul sistem la care a aderat, este pasibilă de pericole de o uriaşă importanță pentru demnitatea şi libertatea umană. Neliniştea, desigur, creşte dacă se are în vedere că ar putea, pentru protecția dorită, să sprijine în mod simplu Interpolul. Astfel, la fiecare sistem polițienesc, ceea ce produce nelinişte este modul lui de utilizare şi persoanele care îl vor folosi. Câte popoare, cum sântem noi, Grecii, nu cunosc foarte bine ce putere are în mână conducerea Uniunii Europene?

- Aplicarea Acordului se sprijină pe funcționarea sistemului electronic de informații, o gigantică îndosariere electronică ce înjoseşte omul, preschimbându-l în număr şi în articol informațional. Care este vrednicia pe care o conferă învățătura ortodoxă persoanei omeneşti şi cum este încălcată această vrednicie prin aplicarea Acordului?

- Întruparea lui Dumnezeu-Cuvântul dă măsura acestei vrednicii omeneşti, după însuşi cuvântul Domnului, care spune că „Sâmbăta pentru om s'a făcut!” Prin urmare, fiecare „măsură” care măsoară omul contribuie la degradarea vredniciei sale, la subaprecierea acesteia. Desigur, în privința aceasta Acordul nu este prima „măsură” de acest gen, deoarece este o simplă rotiță în sistemul mai amplu al *New Age*. Peste tot astăzi omul nu este considerat ca o persoană cu personalitate, ci ca un număr, încă şi în societatea noastră academică. Ar fi deci o mare iluzie dacă am izola în conştiința noastră Acordul Schengen şi nu l-am considera în cadrul mai amplu al *New Age.*

- În noua Europă fără granițe şi cu noul regim de control şi îngrădire care se instaurează prin Acordul Schengen, Ortodoxia este în pericol să devină o minoritate controlată. Care considerați că trebuie să fie căile de stopare a unui astfel de pericol?

- Ca şi Creştin, nu aş vorbi de „căi de oprire," ci despre „căi de înfruntare," iar acestea sânt stabilite de legătura omului cu harul lui Dumnezeu. Nu cerem „rețete de comportament," deoarece acestea sânt specifice acelei lumi care produce instituții precum Acordul Schengen, deci Apusului. Noi putem doar să tragem concluzii din comportamentul tradițional al Creştinilor în situații asemănătoare. Poziția lor se exprimă prin mărturisire şi mucenicie (adică a-i refuza Cezarului ce-i aparține doar lui Dumnezeu). Iar aceasta presupune legătura lăuntrică a inimii şi unirea omului cu Hristos. De aceea, mucenicia şi mărturisirea nu sânt impuse, ci „se fac."

- Acordul Schengen, după ratificarea lui de către Parlament, constituie pentru mulți un eveniment neliniştitor. După părerea dumneavoastră, va trebui să acceptăm o astfel de poziție pasivă sau, altfel, cum vor trebui să se coordoneze încercările noastre de opoziție?

- Întrebarea dumneavoastră duce la concluzia că s'ar organiza o „mişcare de opoziție." Deja în răspunsul anterior s'a făcut referire la poziția Creştinului. Creştinul, în orice împrejurare, acționează ca persoană şi poziția sa nu este rodul vreunui ordin de la vreun centru coordonator, ci de la harul care locuieşte într'însul. Se dezvăluie astfel Hristos pe care Îl avem lăuntric, deoarece „mai mare este Cela ce e întru voi decât cela ce e în lume." /I Ioan 4:4/ Întotdeauna mărturisitorii şi mucenici sânt individuali, însă mărturisirea lor este comună şi, astfel, toți se arată în cele din urmă cetățeni ai aceleiaşi vieți întru Hristos. Opoziția noastră față de Acordul Schengen – să nu uităm aceasta – este îndeosebi opoziție față de Uniunea Europeană, deoarece acum mulți înțeleg ce înseamnă cu adevărat această uniune, după Maastricht, după Schengen şi după ce altceva va mai urma. Până acum doar puțini au putut să priceapă încotro ne îndreptăm, însă aceştia au fost înfruntați precum vechii proroci – batjocoriți şi ucişi cu pietre – ca vestitori de vremuri rele. În orice

caz, protestele sânt îndreptățite, fie ele şi întârziate. Acum intrăm *(Grecia – n.tr.)*, după Hatzidakis, în „noua turcocrație" şi, cândva, va veni şi un „nou 1821." Măsurile deosebite de împotrivire ni le oferă tradiția noastră: rugăciunea, lupta duhovnicească, întoarcerea în „catacombe," mucenicie. Mărturisirile individuale sânt cea mai teribilă împotrivire, deoarece presupun gândire obştească şi unitate a inimilor. Prin urmare refuzul, întru Hristos, al supunerii față de unele hotărâri îndreptate împotriva lui Dumnezeu, ca de pildă cele din perioada prigoanelor, constituie cea mai explozivă împotrivire. Să nu uitam că întotdeauna Creştinii se împotrivesc cu Crucea, iar nu prin mijloace lumeşti. Reamintesc pilda Sfântului Ioan Botezătorul. Protestul său împotriva nelegiuitului Irod a fost făcut în mod public, însă nu organizând un „miting." Nu a organizat un protest de massă, întruniri etc. Mucenicia şi mărturisirea sânt, prin urmare, de trebuință din partea fiecăruia dintre noi, individual. Şi acesta este cel mai straşnic cataclism, deoarece se face de către mulți, deşi individual, şi generează un protest obştesc. Iar Cezarul de aceasta se temea, mai tare decât de „mitinguri de protest."

- Această opoziție va trebui, oricum, să fie arătată şi o dată cu iminenta emitere a noilor buletine electronice, şi va trebui să fie una deplină. Ce poziție trebuie avută în fața acestei amenințări şi, în special, când aceste buletine se asociază cu utilizarea numărului 666?

- Utilizarea numărului 666 în noul sistem electronic (lucru de neevitat după părerea specialiştilor) stârneşte adevărate îngrijorări spirituale. Deoarece nu sântem doar noi, Creştinii, cei ce cunoaştem importanța acestui număr, ci şi aceia care îl utilizează în sistemul lor electronic! Şi nu ştiu cum ar putea un Creştin să accepte pasiv o altfel de lucrare. Aici însă se vede limpede rătăcirea unor theologi şi, chiar mai mult, a unor mitropoliți, care susțin că numărul 666 şi „semnul" sânt doar ceva abstract, „lăuntric," care se referă la modul de gândire

al Creştinului şi la starea lui sufletească „internă,” însă în istoria Bisericii, în perioada prigoanelor, cei ce aveau asupra lor legătura harului refuzau să „jure pe soarta Cezarului” (Sfântul Policarp al Smirnei), sau să arunce puțină tămâie pe statuia Cezarului, ceea ce însemna să-i accepte îndumnezeirea. Însă, fără o mărturie exterioară, refuzul la porunca „fiarei” nu scoate în evidență cugetul, cele lăuntrice. Refuzul de a se supune voii Cezarului este întotdeauna revelator al cugetului, adeverire a existenței şi a puterii de împotrivire sufletească. Putea un Creştin precum Sfântul Policarp să „jure pe soarta Cezarului” cu conştiința uşoară, când lăuntric era Creştin? Aşadar, poziția corectă care trebuie avută în vedere nu poate fi propusă de cineva, ci țâşneşte din lăuntru precum „apa dătătoare de viață veşnică,” precum o „roadă a Duhului.” Adică, poziția corectă este mărturisirea şi mucenicia. Şi încă ceva, ca să fie mai bine înțeles. Corabia mântuirii noastre are şi un Noe. Şi, dacă avem în vedere declarațiile unor mitropoliți şi ale unor clerici, descoperim că problema mărturisirii noastre nu este atât a poporului, cât a conducerii. Aici trebuie să fim cu luare-aminte, deoarece aici este slăbiciunea noastră...

Părintele protopop Gheorghios Metallinos este un nume binecunoscut între dascălii de theologie ai Şcolii din Athena. Şi-a dat licența în theologie la Universitatea Atheniană Kapodistriană în 1962, iar în 1967 în literatură clasică; a urmat studii post-universitare la Bonn şi în Cologne, până în 1975. În 1971 este hirotonit preot şi devine doctor în theologie al Universității din Athena şi doctor în filosofie şi istorie al Universității din Cologne. Între 2004 şi 2007, a slujit ca decan al Şcolii de Theologie din Athena.

ARHIMANDRITUL EVSEVIE VITTIS, SFÂNTA MITROPOLIE SIDEROKASTRO

1997

În omilia noastră precedentă ajunsesem în punctul în care aflam motivele invaziei numărului 666 în viața noastră. Vorbeam despre aşa-numitele cărți de credit, care se spune că ar fi un mijloc sigur de păstrare a banilor şi, în acelaşi timp, practic şi oferind mari facilități. Ne exprimăm îndoiala. Chestiunea nu este, de fapt, dacă aceste cartele sânt sau nu mai sigure decât dacă am avea banii în portofel şi ne-am face treaba cu ei. Chestiunea este că numărul 666 intră încet-încet în viața noastră şi creează obişnuință față de el, diminuând, prin urmare, posibila împotrivire a oamenilor. Astfel, 666 a pătruns o dată cu sistemul depunerilor bancare electronice, al sistemului schimbării prețurilor la mărfuri etc. Nu mai sânt de folos micile etichete cu prețuri. Se înlocuiesc cu câteva liniuțe în spatele cărora se ascunde numărul 666. Cu aparate speciale, se controlează prețurile, se înregistrează automat, transmițând la casă suma de plată, se face totalul etc. – toate în mod automat. Sânt controlate, astfel, lucrurile din depozit, cele care sânt în plus ori cele care lipsesc etc. Practic şi convenabil. Astfel, cugetul trece de la lucruri la oameni şi zice: „De ce să avem datele personale înscrise pe diferite acte şi să le tot căutam, să ne învârtim de la

birou la birou pentru a le aduna? Astfel nu va mai fi nevoie să-ți scoți paşaport, să-ți scoți o altă carte, pentru sănătate, alta pentru contul bancar etc. Toate acestea sânt pe o singura cartelă. De ce, prin urmare, să nu facem o carte de identitate care, pe principiul acesta, să poată fi controlată în legătură cu toate datele care interesează?" Şi astfel, încet-încet, lucrurile devin din ce în ce mai precise, din ce în ce mai perfecte, mai practice, şi ispita folosirii acestei cartele devine din ce în ce mai puternică. Şi este impresionant, iubiții mei, că acest sistem pe care îl folosesc este legat de numărul 666. Nu a existat alt număr? Dacă nu astăzi, nu se va putea afla altul mâine? În ziua de astăzi, toate sânt nesigure. *(Este vorba de nesiguranța dată de progresul rapid al tehnologiilor. O tehnică folosită astăzi, peste un an este deja depăşită moral. Se pare însă că sistemul care implică numărul 666 este în mod deliberat menținut în actualitate – n.tr.)*

Pentru ce această insistență în utilizarea sistemului 666? De ce 666 intra în bancnotele statului? *(Este vorba de bancnotele de 500 şi 5000 de drahme care conțin, într'o haşură evidentă, numărul 666 – n.tr.)* De ce 666 intră în cartelele pentru transportul în comun? De ce? O mie de „de ce" se pot pune. Şi, deoarece nu se dă un răspuns clar, limpede şi satisfăcător, în mod justificat apare opinia că se urmăresc alte scopuri de către câțiva care nu vor să se dea pe față şi care au puterea de a folosi echipamentele guvernamentale şi alte mijloace care privesc populația, începând de la chestiuni de prima necesitate, cum sânt tranzacțiile comerciale zilnice, pentru a înainta profund şi a se ajunge, în cele din urmă, la ceea ce în mod corect a fost numită „îndosariere electronică." Cândva, statul parcă a desființat şi a ars în mod oficial toate dosarele. Acum se gândeşte să facă altele noi? Se începe, aşadar, de la nevoile zilnice şi lipsite de importanță, pentru a ajunge mâine-poimâine la chestiuni vitale şi care vizează intimitatea şi personalitatea umană, libertatea conştiinței şi a gândirii etc.

Din păcate, astfel de fenomene nu sânt necunoscute în vremurile noastre. Odată, moravurile erau în general foarte stricte. Ceea ce se cheamă respect public, simț moral public etc., erau foarte dezvoltate. Ba chiar şi în societățile vestice, care au fost considerate întotdeauna mai progresiste. A apărut apoi cinematograful. La început cu sfială. Încet-încet, a pornit a se obrăznici. Mai întâi arătau filme pe care putea să le vadă oricine. Apoi au început să le clasifice în filme potrivite şi nepotrivite, adică potrivite pentru adulți, dar total nepotrivite minorilor. Apoi această împărțire s'a eliminat, în numele libertății de expresie. Iar acum, când micul ecran a pătruns în case şi a scăpat de sub control (cine pe cine să controleze?) şi când toate canalele sânt la îndemână, acum se difuzează cele mai cumplite filme pornografice şi aproape nimeni nu se opune. Şi Creştinii noştri... cum să le spun? Căldicei? Aş spune prea puțin. Majoritatea stau cu gura căscată la indecența şi mizeria transmisă electronic, care a distrus simțul moral al populației. Desigur, sânt şi excepții binecuvântate, oameni curați, neprihăniți, oameni duhovniceşti desăvârşiți, însă aceştia se numără pe degete. Cei mai mulți, într'un fel sau altul, sânt prinşi în mrejele văzute sau nevăzute ale acestei stricăciuni. Veți spune: de ce vorbesc despre toate acestea şi ce legătură au cu 666? Deoarece arată cum s'au petrecut lucrurile şi cum s'a conceput coruperea morală şi descompunerea societății. Cine şi câți ne opunem astăzi acestei teme murdare? La fel se întâmpla şi cu numărul 666, care se tot înrădăcinează şi se consolidează în viața noastră. Şi veți vedea într'o bună zi cum toată societatea va fi înlănțuită de 666, fără nici un protest şi fără nici o împotrivire. Desigur, când se va vedea dimensiunea răului, poate că vor dori unii să protesteze. Cum va fi apreciat însă protestul lor ne-o spune Orwell în cartea sa „1984,” deşi nu era Creştin.

Elemente negative ale stării duhovniceşti a Creştinilor

a. Confuzia şi lipsa părerilor şi a ideilor înțelepte;
b. Nu avem cultivate înlăuntrul nostru conştiința şi modul de gândire bisericesc şi dreptslăvitor.
Această situație, lipsa educației Creştine, lasă sufletul în beznă. Mintea nu poate discerne binele şi puterile sufletului rămân inerte, neputincioase duhovniceşte. Astfel, sufletul, slab cum este, nu se poate împotrivi la vreme duhului lumesc ce năvăleşte cu violență şi conştiința nu poate judeca ce trebuie să primească şi ce să respingă, mai ales în momente critice, când trebuie să te opui fulgerător sau să iei hotărâri în chestiuni importante, cum este cazul cu 666, de care ne ocupăm aici. Toate acestea se întâmplă şi datorită faptului că în sufletul nostru domnesc:
c. trândăvia, nepăsarea şi neglijența;
d. pasivitatea duhovnicească (nu avem nici o grijă; credem că toate se vor rezolva de la sine)
Alte elemente negative sânt:
e. îndoiala, nehotărârea părerilor şi fățărnicia.
Pe mulți Creştini îi face şovăielnici atât instabilitatea părerilor proprii, cât şi a oamenilor responsabili ai Bisericii care ar trebui să fie înțelepți şi combativi. Astfel, auzi pe mulți zicând: „Cu astfel de mărunțişuri să ne ocupam acum? Să strecurăm țânțarul şi să înghițim cămila? Aşa-numita pecetluire şi cartelele cu C.N.M.U. *(C.N.M.U. = cod numeric matricol unic, adică în cazul persoanelor CNP, codul numeric personal – n.tr.)* nu au legătură cu 666, ci sânt o îndatorire legală, sânt în mod clar treburi ale statului.” Dar sânt oare „mărunțişuri” pecetluirea, este neînsemnat numărul 666? Nu este una dintre cele mai hulitoare expresii aruncate pe chipul lui Hristos din lăuntrul nostru? („Câți în Hristos v’ați botezat, în Hristos v’ați îmbrăcat,”

nu cântăm aşa? Şi este un lucru adevărat). Există vreo jignire mai josnică şi mai mizerabilă decât a-l lăsa pe scârbosul Antihrist a-şi pune pecetea pe icoana lui Hristos? Şi să-i lăsăm pe vrăjmaşi să-L batjocorească pe Domnul iubirii noastre? Oare nu este pecetea o mărturisire a credinței în diavol şi în slujitorul său, Antihrist, fiind în acelaşi timp o lepădare de Hristos? Dacă acest lucru nu-l vor înțelege Creştinii, atunci au ajuns în nesimțire generală şi au căzut din calitatea de Creştini. Aceşti Creştini nu mai sânt Creştini. Chiar de-ar aprinde lumânări şi ar merge la mănăstiri şi la hramuri!

f. lipsa discernământului

Zic unii: „Eu nu mă lepăd de Hristos! Eu doar o să mă prefac că-L lepăd, dacă văd că se strică lucrurile, dar înlăuntrul meu tot în El cred. Şi-mi fac treaba fără prea multă zarvă. Şi-mi fac acasă şi rugăciunea, țin şi post, îmi fac şi metaniile, zic şi pavecernița, ba chiar citesc şi Paraclisul Maicii Domnului. Am fost, sânt şi voi fi Creştin!"

Răspuns:

1. Ne este tuturor cunoscut cazul Sfântului Apostol Petru, care s'a lepădat de Hristos. Am crede că lepădarea lui nu a fost lăuntrică, ci exterioară. Am putea zice că nu s'a lepădat de Hristos şi nu L-a trădat precum Iuda. Inima lui Petru Îl dorea pe Hristos. Ar putea însă cineva să spună că jurămintele şi tăgăduirile lui Petru au fost simplă prefăcătorie, în timp ce înlăuntru nu se lepădase de Hristos? A rămas el oare nepăsător la cele ce făcuse şi a mers fără mustrări de conştiință să se culce, aşa nedormit şi obosit cum era în noaptea aceea? Şi-a spus el: „Ei, ce-o să fie? Om sânt şi eu. Am cedat şi eu într'un moment de slăbiciune. Dar în lăuntru nu m'am lepădat de Hristos"? Acestea a zis şi acestea a făcut Petru? Sau poate că a făcut altceva? Ei bine, Petru a conştientizat că s'a lepădat de Hristos, şi pentru aceea s'a pocăit! Şi a fost nevoie să-l reprimească Domnul de trei ori, ca să ajungă iarăşi la vrednicia de mai înainte!

2. De asemenea, foarte lămuritoare este şi pilda mărturisitorilor credinței noastre, cei vechi şi cei noi. Îi sfătuiau pe mucenici *(prietenii lor păgâni - n.tr.)* să ardă în loc de cărți Creştine, cărți idoleşti, şi astfel să se elibereze. Iar alții le dădeau alte sugestii să scape, întotdeauna motivul era că nu-L vei lepăda pe Hristos lăuntric, ci te prefăceai doar exterior că te lepezi de Dânsul.
Ce-au făcut mucenicii? Au primit o astfel de logică? Cu nici un chip. Pentru ei, chiar şi cea mai mică mişcare către jertfelnicul idolesc însemna lepădare de Hristos. Nu avea importanță faptul că, întinzând mâna către jertfelnic, se prefăceau, dar nu aruncau tămâie. Pentru oamenii care i-ar fi văzut, acest gest ar fi însemnat lepădare de Hristos, şi era de ajuns ca aceştia să creadă că mucenicul a fost biruit. Însă nu era doar acest aspect care-i împiedica pe mucenici să se conformeze sugestiilor prietenilor lor. Mucenicii, pur şi simplu, nu ştiau ce este vorbirea cu două înțelesuri, adică să crezi una şi să zici alta, în funcție de împrejurările de moment. Şi una şi cealaltă ar fi însemnat că mucenicul lui Hristos nu credea în Dânsul din adâncul inimii şi că frica de martiriu era mai puternică decât dragostea către Domnul, împiedicându-l, în cele din urmă, să jertfească. Dacă sfinții mucenici s'ar fi conformat unei astfel de logici, ne întrebăm dacă ar mai fi existat urmă de Creştin pe pământ. Iată ce-a spus un sfânt mucenic al lui Hristos, Sfântul Gordie, prietenilor şi rudelor sale care încercau să-l salveze printr'un astfel de mijloc: „Nu rabdă limba cea zidită de Hristos să spună ceva împotriva Ziditorului ei. Nu vă înşelați! Dumnezeu nu se lasă batjocorit! După gură noastră ne va judeca, după cuvintele noastre ne va îndreptăți şi după cuvintele noastre ne va osândi." (Sfântul Vasilie cel Mare, „Cuvânt pentru Mucenicul Gordie")
Sfinții mucenici doar o limbă ştiau, limba adevărului, şi pe aceasta au folosit-o întotdeauna. Pentru ei da era da, iar nu, nu. Ei nu ştiau

acel da care înseamnă nu şi acel nu care înseamnă da. Vorbirea cu două înțelesuri nu este o planta potrivită pentru ogorul ceresc. Ori crezi în Hristos şi-L mărturiseşti cu îndrăzneală, fără să ții seama de consecințe, ori te lepezi. „Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul, şi vei crede în inima ta că Dumnezeu au ridicat pre el din morți, te vei mântui, că cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturiseşte spre mântuire." /Rom. 10:9-10/ Vedeți aici cum Sfântul Apostol Pavel aşază pe acelaşi loc mărturisirea exterioară şi credința lăuntrică. Iar întrucât „din prisosința inimii grăieşte gura" /Mat. 12:34/, a te preface că-L lepezi pe Hristos înseamnă că inima s'a molipsit de această cugetare şi de aceea o foloseşte. Faptele acestea nu sânt exterioare. În inimă deja scindarea s'a petrecut şi credința lăuntrică s'a zdruncinat. Dar de ce uităm cuvintele Domnului: „Tot cela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, mărturisi-voiŭ şi eu pre dânsul înaintea Tatălui meu carele este în ceruri. Iar carele se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepăda-mă-voiŭ şi eu de dânsul înaintea Tatălui meu celui din ceruri." /Mat. 10:32-33/ Lepădarea, oricum ar avea loc, este lepădare şi, prin urmare, se judecă de către Domnul cu aceeaşi măsură precum lepădarea celui care L-a trădat. Aşadar, cuvântul Domnului este limpede şi nu lasă loc îndoielii despre înțelesul mărturisirii ori al lepădării.

"Cred – nu cred, mă lepăd – nu mă lepăd, nu sânt caracteristice unui adevărat Creştin. Nu este permis a fi şovăielnic în păreri, oscilant în hotărârile tale. Această fățărnicie este cursă a morții. Din păcate, însă, mulți Creştini au pierdut acest simț fin care se numeşte discernământ. Ochiul lor nu mai este limpede şi, astfel, nu pot desluşi însemnătatea lepădării exterioare de Hristos, lepădare care arată că deja s'au lepădat şi lăuntric.

Ce înseamnă toate acestea? Înseamnă că cei care spun cu conştiința

uşoară că primesc numărul 666 fără să se lepede de Hristos, aceştia nu pot vedea adevărul, nu au virtutea fină a discernământului pentru a judeca care este voia lui Dumnezeu şi care este voia diavolului, ce este lepădare şi ce nu este lepădare de Hristos. Şi sânt, aşadar, gata de a primi înmatricularea cu aceeaşi uşurinţă cu care ar merge la frizer sau la magazin ca să cumpere ce le trebuie.
Am stăruit îndeajuns asupra acestui aspect. Pentru că este un lucru pe care trebuie să-l lămurim până când va înţelege fiecare ce trebuie să facă şi cum să gândească. Cu alte cuvinte: a primi numărul 666 înseamnă a-L lepăda pe Hristos. Iată de ce ne trebuie virtutea discernământului, din a cărei pricină am făcut această amplă dezvoltare.
g. lipsa felului drept de a gândi bisericeşte.
h. eroziunea sufletească din pricina duhului lumesc al vremii.
Pe cine ascultam noi cel mai mult? De cine ne minunăm în mod deosebit şi cui primim cuvintele aproape ca pe Evanghelie? Pe cine citim mereu în publicaţiile noastre preferate? Pe cei care au un „nume" şi au strălucire intelectuală lumească, pe cei cu înaltă educaţie, formaţi în modul de a gândi al lumii, oameni cu dese apariţii mass-media. (Şi pe care îi ascultăm şi îi vedem cu orele, pe micul ecran.)
Cine are dreptate? Aceşti propovăduitori ai pasivităţii şi ai indiferenţei, ori sfinţii proroci care au spus adevărul? Poporul, stricat începând de la conducători şi dus de aceştia spre pierzare, ori sfinţii care cunoşteau prin descoperire dumnezeiască răul săvârşit de către putreziciunea şi decăderea morală? Iar când răul înaintase mult şi efectele sale începeau a se face simţite, atunci deschideau oamenii ochii şi vedeau ceea ce până atunci nu văzuseră, deşi credeau că văd şi nu voiau să accepte că apostazia lor se săvârşise. Până atunci, însă, pe sfinţii lui Dumnezeu îi batjocoriseră, îi jigniseră, îi chinuiseră, îi surghiuniseră şi îi omorâseră prin chinuri groaznice.
Cu cât sântem mai atenţi la oamenii din lume, cu atât nu vom auzi

glasul Bisericii. Dar chiar de l-am auzi, nu l-am înțelege. Şi, prin urmare, ne vom afla în rătăcire. Iar glasul asupra chestiunii numărului 666 este limpede: „Şi al treilea înger a urmat lor zicând cu glas mare: Oricine se închină fiarei şi chipului ei, şi ia semnul ei pre fruntea sa au pre mâna sa, va bea şi el din vinul iuțimii lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în păharul mâniei lui, şi se va munci cu foc şi cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngeri şi înaintea Mielului. Şi fumul muncirii lor în vecii vecilor se suie, şi nu au odihnă ziua şi noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului ei şi cel ce ia semnul numelui ei." /Apoc. 14:9-11/

Cele pe care le-am arătat până acum, iubiții mei, confuzia şi lipsa părerilor înțelepte şi a înțelegerii despre numărul 666 şi despre semn, trândăvia, indiferența, pasivitatea, şovăiala şi nehotărârea, lipsa discernerii duhovniceşti a binelui de rău şi a voii lui Dumnezeu în orice împrejurare, apoi îndeosebi neputința de a sesiza ce este şi ce nu este lepădare de Hristos lăuntrică şi exterioară, lipsa felului bisericesc de gândire şi eroziunea, în paralel, a sufletului de către ideile lumii, nu numai de către cele foarte îndepărtate de credință ori cele vrăjmaşe acesteia, dar şi de către ideile ce amorțesc şi adorm conştiința, cufundându-i în somn pe oameni, toate acestea constituie situații negative care nu le permit Creştinilor să fie activi şi să se împotrivească răului ce va veni. Şi astfel ne arătăm a fi nişte Creştini morți, înspăimântați de cea mai mică batjocură a celorlalți, gata de a-L lepăda pe Hristos pentru că „nu se potriveşte" cu duhul vremii, grăbiți a face pace cu duşmanul Său. Aşadar, arătăm un chip întru totul decepționant şi deprimant, atât ca indivizi luați separat, cât şi în totalitate, în Biserică.

Este deci nevoie să vedem ce putem şi ce trebuie să făptuim pozitiv şi activ în legătură cu această importantă temă de care ne ocupăm acum. Pentru aceasta, în continuare, să cercetăm ce este de făcut.

Poziția dreaptă a Creştinilor față de numărul 666
şi de cele legate de această temă:

a. Încă de la început, pentru o înfruntare corectă a numărului 666 şi a celor legate de acesta, avem nevoie de dumnezeiască înțelepciune şi de minte luminată. Această înțelepciune dumnezeiască de care vorbeşte Sfântul Apostol Pavel ne este de neapărată trebuință spre a putea sesiza „mesajele" lui Dumnezeu în legătură cu această temă.

b. Să avem o rânduială stabilă şi un program fix şi consecvent de studiu al cuvântului lui Dumnezeu, adică al Scripturii şi al Sfinților Părinți.

c. Lucrarea pe care am menționat-o ne va aprinde încetul cu încetul înlăuntru simțul responsabilității noastre de Creştini, atât față de noi înşine, cât şi față de frații noştri. Tactica lui „Asta nu contează, aia nu contează, cealaltă nu contează; şi ce este 666? Un număr" etc., această tactică nu este Creştină. Pentru noi, Creştinii, chestiunea numărului 666 este o chestiune de credință, de cinstire, de demnitate, de iubire, de respect şi de închinare către Domnul credinței noastre, Iisus Hristos.

Mulți dintre frații noştri, cu bune intenții față de alte lucruri, nu ştiu nimic ori cunosc prea puțin despre 666 şi despre semn. Dacă noi ne-am luminat în această privință, trebuie să-i luminăm şi noi pe ceilalți; îndeosebi mai-marii noştri trebuie, şi ei, să cerceteze această chestiune şi să înțeleagă că nu se pot juca cu astfel de lucruri. Iar oficialii societății noastre încă nu şi-au mărturisit calitatea de Creştini şi de ortodocşi.

d. Să ştim noi înşine, dar să spunem şi altora că, ori de se scrie numele lui Antihrist pe pecete, ori numărul său, 666, este acelaşi lucru! O spune limpede Apocalipsa: „Cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei." /Apoc. 13:17/. Prin urmare, nu există diferență între nume şi număr. Aceasta o spunem şi o sub-

liniem deoarece câțiva zic cum că numărul 666 nu este nimic, este doar un simplu număr. Deja am analizat această temă şi nu o vom repeta aici. Dacă 666 este un simplu număr, am vrea să-i întrebăm pe cei care spun aceasta: ce este un ciocan? O unealtă folositoare la multe treburi. Ce este o seceră? Iarăşi, o unealtă folositoare la multe munci în agricultură. Dacă sânt, deci, simple unelte, atunci cum se explică că popoare întregi, cu furie şi cu ură, cu mânie şi cu revoltă, aruncă simbolul împreunat al acestor unelte de pe steaguri, de pe edificiile publice, de pe case, de peste tot? Desigur, nu le aruncă ca pe nişte unelte, ci ca simbol al unuia dintre cele mai urâte regimuri din istorie. Ei bine, la fel se întâmplă şi cu 666, aşa cum am subliniat. Cel ce primeşte acest număr blestemat se leapădă de Hristos, adică iese de sub stăpânirea Sa, şi se uneşte cu diavolul. Merge cu cel de care s'a dezis la botez. Aceasta nu o spunem din fanatism, ci o spune însăşi Scriptura. Că acum unii vor să-şi închipuie că Scriptura spune lucruri extremiste, fanatice, n'au decât. Noi vom asculta de Scriptură, nu de dânşii. Hristos, nu ei, S'a jertfit pentru mântuirea noastră. Ei pentru noi n'ar da doi bani. Hristos S'a dăruit pentru noi în întregime. Şi noi pe Dânsul Îl cinstim, şi pe nimeni altul. Pentru noi, orice spune Scriptura este de la Dumnezeu. Să punem, aşadar, pe acelaşi loc pe Dumnezeu şi pe oameni, oricine ar fi aceştia, oricât de importanți şi de măriți ar fi ei? Se înşeală amarnic. Chiar Scriptura, la Apocalipsă, zice: „Şi s'a dus cel dintâiu şi a vărsat năstrapa sa pre pământ, şi s'a făcut bubă rea şi cumplită pre oamenii cei ce aveau semnul fiarei şi pre cei ce se închinau chipului ei.” /Apoc. 16:2/. Ne spune clar şi fără ocolişuri că cei ce primesc semnul sânt părăsiți de Dumnezeu, devin uniți cu satana şi sânt supuşi aceloraşi consecințe pe care le va suferi acesta din pricina necurăției şi a rebeliunii sale neobrăzate împotriva lui Dumnezeu. Şi se subliniază faptul că bunăstarea eco-

nomică cu care îi va înzestra, chipurile, semnul pe cei ce îl primesc va provoca mânia lui Dumnezeu împotriva acestora, nu numai în viața veşnică, în care ei cu siguranță nu cred, ci şi în viața aceasta, fie de vor crede sau nu acest lucru. Şi când mânia se sparge şi cupa se varsă deasupra lor, nu le vor folosi nici averile, nici orice altceva ar oferi, daca în cele din urmă primesc semnul.

e. Avem mare folos, Creştini fiind, sa ne împotrivim primirii semnului.

Semnul cu numărul fiarei pus asupra noastră va avea consecințe teribile pentru viața şi condiția noastră spirituală. Harul şi binecuvântarea lui Dumnezeu vor deveni nelucrătoare în noi, sau mai degrabă vor fi retrase. Sfântul Botez va deveni nefolositor, din moment ce vom fi iarăşi cu satana pe care îl lepădaserăm la Botez. Vom pierde influența dătătoare de viață a Sfintei Mirungeri, adică darurile Sfântului Duh înlăuntrul nostru, daruri care ne fac să devenim în întregime biserică a Dumnezeului celui viu. Înlăuntrul nostru nu pot coexista şi Hristos şi satana. Aceasta trebuie să o pricepem bine. Scriptura, în privința aceasta, este categorică, la fel cum este şi în alte chestiuni. „Ce însoțire are dreptatea cu fără-de-legea?" întreabă Sfântul Apostol Pavel. „Sau ce părtăşie are lumina cu întunerecul? Sau ce învoire are Hristos cu Veliar? Sau ce înțelegere este între biserica lui Dumnezeu şi idoli? Că voi sânteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu: Voiŭ lăcui întru ei şi voiŭ umbla întru ei, şi voiŭ fi lor Dumnezeu şi ei vor fi mie norod. Pentru aceea ieşiți din mijlocul lor şi vă osebiți, zice Domnul, şi de necurat nu vă atingeți; şi eu voiŭ priimi pre voi, şi voiŭ fi vouă întru Tată, şi voi veți fi mie spre fii şi fiice, zice Domnul atotțiitorul." /II Cor. 6:14-18/

Creştinul este biserică a lui Dumnezeu, lăcaş al Sfântului Duh, mădular al lui Hristos. Putem oare să pângărim biserica lui Dum-

nezeu atârnând pe pereți imagini obscene sau alte lucruri care mărturisesc necuviința pentru locul cel sfânt al slujirii lui Dumnezeu, ori să ne dedăm orgiei în acest loc în care se săvârşesc Tainele cele înfricoşate şi unde se dăruieşte harul şi binecuvântarea lui Dumnezeu? Ne este cu neputință. Am văzut acest lucru săvârşindu-l atheii, şi ne-am spăimântat.

Este cu putință, ca şi Creştini, să ne dedăm unor astfel de fapte? Niciodată! Aşadar în această biserică a lui Dumnezeu să punem chipul diavolului? Se poate aceasta? Dacă vom îndrăzni să facem prostia de a primi semnul, îndată biserica lui Dumnezeu, adică noi înşine, va deveni atunci locaş al dracilor. Şi aceasta în mod irevocabil, căci semnul, aşa cum am spus deja, va lucra asupra noastră spre distrugere, precum un venin purtător de moarte, şi va nimici înlăuntrul nostru ceea ce numim viață duhovnicească.

Mulți vorbesc despre diverse vrăji şi alte asemenea lucrări pe care le fac unii şi le aruncă în curțile acelora. Ei bine, ar îndrăzni oare să le ia de jos şi să le pună asupra lor? Desigur, nicidecum. Atunci, cum să cutezăm noi să punem pe buletine semnătura noastră sub 666? Toate vrăjitoriile şi lucrările magice ale lumii, adunate într'o grămadă mai mare decât Himalaia, nu au puterea de distrugere pe care o are singur numărul 666, deoarece acele lucrări oculte sânt simple mijloace care îl invocă pe diavol, însă 666 este însuşi satana, începătorul tuturor vrăjitoriilor din toate timpurile. Iată de ce nu putem avea legătură cu diavolul şi nu putem primi semnul său, numărul 666.

Aici însă apare o întrebare: şi ce se va întâmpla cu lucrurile care circulă pe piață şi au pe ele sistemul de control al prețurilor, adică sistemul care pune numărul 666?

Răspuns: Aceste lucruri nu sânt bucăți din noi înşine *(aşa cum este identitatea, care este „chipul" nostru - n.tr.)*. Semnul este, pentru aces-

te articole, cu desăvârşire exterior, îndepărtăm pecetea şi lucrurile devin neutre, aşa cum erau înainte. Această metodă ne-o arată Sfântul Apostol Pavel în chestiunea jertfelor idoleşti. Când s'a pus această problemă, s'a creat destulă tulburare în Biserică. Ce se întâmplă de fapt?

După cum se cunoaşte, jertfele pe care le făceau închinătorii la idoli nu erau arderi-de-tot, adică nu se ardeau în întregime trupurile animalelor jertfite, ci doar o parte. Partea rămasă o folosea cel care jertfise, fie în întregime pentru el şi familia lui, fie doar o bucată din ea, iar restul o vindea negustorului de carne, care o punea pe piață, pentru popor. A apărut, aşadar, problema dacă ar trebui sau nu să cumpere Creştinii astfel de carne de pe piață. Sfântul Apostol Pavel zice astfel în legătură cu aceasta: deoarece nu există alți dumnezei, această jertfă nu înseamnă nimic. Prin urmare, puteți cumpăra „tot ce se vinde în măcelărie" şi să mâncați „nimic cercetând pentru cunoştința cugetului." /I Cor. 10:25/ Aşadar, le puteți cumpăra şi mânca fără să cercetați şi să iscodiți prea mult, lucru care ar putea crea probleme de conştiință. Dacă însă vreun Creştin se sminteşte văzând cele din piață şi întrebuințarea acelor cărnuri şi v'ar spune: „Ştii, ce-ai cumpărat este jertfă idolească," atunci să nu mâncați, că să nu-l smintiți pe frate. Nu pentru că jertfa idolească ar avea vreo însemnătate, ci pentru a nu sminti fratele şi, din dragoste pentru dânsul, nu mâncați acea carne. „Eu," zice Apostolul, „mai degrabă nu voi mânca în veac carne, dacă prin aceasta îl voi sminti pe fratele meu, pentru care a murit Hristos." De aceea, în ce priveşte lucrurile care au pecetea Bar Code, după cum am spus, putem scoate semnul şi le putem folosi. Dar nu este acelaşi context ca la acele lucruri care vor avea semnul 666, pentru care va trebui să-mi pun eu semnătura şi să le întrebuințez. Aici consimt eu însumi, primind numărul 666 şi dându-i autoritate prin semnă-

tura mea! De pildă, dacă cumpăr un bilet sau o cartelă abonament de călătorie şi primesc numărul 666. Ia gândiţi-vă dacă Creştinii s'ar înţelege şi ar face o asociaţie a consumatorilor, şi ar hotărî să nu mai cumpere nimic de la magazinele care utilizează aceste etichete. Dacă s'ar face ceva de genul acesta şi s'ar boicota sistematic astfel de mărfuri, comercianţii şi-ar pune problema dacă este bine sau nu să mai folosească astfel de semne.

Gândiţi-vă cât de puţin au fost boicotate *(în Grecia - n.tr.)* produsele Italiene şi Daneze din pricina chestiunii Makedoniei, şi ce tulburare s'a făcut în Piaţa Comună şi în ţările interesate. Oare aceasta idee n'am putea-o cultiva? Oamenii nu înţeleg ori nu vor să înţeleagă multe lucruri, îndeosebi chestiuni duhovniceşti. Pricep însă foarte bine, şi încă de departe, orice chestiune legată de portofel. Acolo îi doare rău, acolo sânt sensibili în mod deosebit. Aşadar, de ce să nu se îndrepte într'acolo activitatea Creştinilor? Să le vorbim pe limba pe care o pricep. Şi ne vor pricepe foarte bine.

Atât în afară cât şi în ţara noastră s'au creat magazine unde se vând produse comerciale în exclusivitate ecologice, adică alimente la care nu s'au folosit îngrăşăminte ori alte substanţe chimice. S'ar putea face asemenea şi în cazul nostru. Consumatorii, organizaţi în asociaţii anti-666, vor putea decide să facă cumpărături doar de la magazinele care nu folosesc sistemul Bar Code. Şi veţi vedea atunci cu câtă râvnă vor saluta mulţi această iniţiativă, chiar dacă până atunci n'ar fi fost prea interesaţi. Noi consemnăm doar ideea. Măcar de-ar afla teren propice, desigur, într'o formă organizată şi cu cât mai bune rezultate.

f. Să nu ne lăsăm antrenaţi şi să nu ne pierdem convingerile influenţaţi întâmplător de nume mari, străini ori conaţionali.

Subliniem aici că drept criteriu nu trebuie să avem numele ori prestigiul exterior al oamenilor, ci criteriul nostru să fie doar ceea ce spune

şi învață Biserica noastră, ceea ce spun îndrumătorii duhovniceşti şi Sfinții Părinți, ceea ce ne învață Predania şi duhul Ortodoxiei.

De ce vă vorbesc despre acestea?

Deoarece se va întâmpla să auziți anumite dezbateri, ori conferințe oficiale şi publice, ori să citiți cărți şi publicații referitoare la 666 şi la pecete. Să nu vă impresioneze detaliile exterioare spuse de vorbitori, ci să cercetați dacă cele spuse sânt de acord cu tradiția Bisericii noastre; cu cele ce ne-au învățat Sfinții Părinți şi cu cele ce ne-au spus atâtea chipuri de cuvioşi contemporani. Şi să nu fiți influențați de tot felul de oameni, cum ar fi ziariştii, care sânt gata să vorbească pe loc asupra oricărui subiect şi să scrie despre orice chestiune, îndeosebi cele duhovniceşti, fără să fi deschis cel puțin o dată Biblia şi fără să studieze cât de cât serios anumite teme pentru care alții au pierdut ani din viață ca să le stăpânească într'o oarecare măsură. „Nu dați crezare oricărui duh," spune Scriptura. Vom avea încredere doar în călăuzele noastre duhovniceşti şi în păstorii Bisericii în legătura cu astfel de teme, iar nu în oameni iresponsabili. La acestea, să adăugam îndeosebi şi studiul vieților sfinților, care conțin memorizatorul cel mai responsabil şi mai autentic al cuvintelor Sfintei Scripturi şi, în general, al învățăturilor Bisericii. Şi nu numai că viețile sfinților ne luminează, dar sfinții ne dau duh şi ne trezesc la viață cu cele câte au spus şi au făptuit cu toata ființa lor plina de sfințenie, încă cu cel mai mic cuvânt ori gest al lor. De ce să nu le cerem să ne ajute în astfel de chestiuni? De ce să nu cerşim ajutorul acelui uriaş care a scris Apocalipsa şi a fost marele ucenic al dragostei lui Hristos, ca sa înțelegem drept Apocalipsa lui şi să putem rezista a o trăi, cu rugăciunile sale? Şi aşa cum acesta şi toți sfinții au biruit pe Începătorul răului, aşa îl vom birui şi noi.

g. Ca cetățeni ai acestui stat căruia aparținem, ai acestei patrii în

care viețuim şi pe care o iubim şi pentru care sântem gata a face totul spre progresul ei, avem şi câteva drepturi. Nu se face astăzi atâta zarvă pentru drepturi? Nu cer oamenii atâtea drepturi? Drepturi putem să cerem şi noi. Şi nu drepturi arbitrare, ci drepturi apărate şi care decurg din legea de bază a statului, Constituția.

Între aceste drepturi se numără libertatea conştiinței, apărarea persoanei, dreptul la gândire şi liberă-cugetare etc. Nici o autoritate guvernamentală nu are căderea să ne lipsească de aceste drepturi şi de ansamblul personalității noastre. În privința aceasta, avem de învățat de la „cunoscuții noştri, cei ce-şi zic „Martorii lui Iehova." Deşi sânt o minoritate neglijabilă, au găsit modalitatea, cu ajutor extern, de a obliga Guvernul să le respecte convingerile, de exemplu în legătură cu obligativitatea efectuării serviciului militar la membrii sectei. Aşadar, dacă aceştia au reuşit să facă excepție de la o sarcină de prim ordin, de la care nu poate fi exceptat nici un Grec – aceştia, după cum se ştie, nu sânt nici Greci, nici Creştini – nu ar putea oare puterile reunite ale Creştinilor să preseze conducerea guvernamentală şi cea a Bisericii pentru a se lua măsuri împotriva întrebuințării codului C.N.M.U. bazat pe 666 de către Creştini? Alte popoare, după cum ştim, s'au opus şi au reuşit săşi oblige guvernanții să nu accepte codul C.N.M.U. Nu trebuie să facem şi noi la fel?

În final, trebuie să arătăm:

h. combativitate şi optimism al credinței.

Orice ar face satana şi fiara lui, noi, Creştinii, nu i ne închinăm. Dacă vrem să nu fim şterşi din cartea vieții lui Dumnezeu, după cum şi sântem scrişi prin Sfântul Botez şi Sfânta Mirungere, să nu cădem din pricina amenințării tiranului. Dacă ne preschimbăm viața în acord cu voia Domnului şi dacă ținem mereu legătura cu Dânsul, nimeni nu va putea să ne biruiască, chiar de-ar trebui să trecem

printr'un martiriu. Pentru noi, aceasta ar fi o cinste unică. În lupta pe care a dus-o din veac satana împotriva Domnului şi în cea pe care o va duce împreună cu mădularul său, Antihrist, să ştim că biruitor va fi Hristos. Şi aceasta ne-o subliniază de atâtea ori şi în atâtea feluri Apocalipsa. Curaj, aşadar, şi nădejde. Căci „aceasta este biruința carea a biruit lumea: credința noastră." /I Ioan 5:4/

Părintele Evsevie (Vittis), din Sfânta Mitropolie Siderokastro, este una din personalitățile marcante ale spațiului duhovnicesc şi literar Grecesc. Textul de față conține fragmente a două dintre omiliile sale pe această temă, ținute la Căminul Sfintei Mitropolii Siderokastro. Aceste omilii fac parte dintr'o conferință amplă asupra Apocalipsei, publicată de editura Orthodoxos Kypseli în două volume, sub titlul „Omilii la Apocalipsă."

IEROMONAHUL HRISTODUL AGHIORITUL, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

1997

Este nevoie de ascultare făcută cu discernământ

Deoarece Hristos respectă precum nimeni altul libertatea persoanei umane şi niciodată nu ne îngrădeşte această libertate, să căutăm a avea discernământul necesar analizării în continuare a unei teme sensibile, generate de îngrijorarea unor Creştini care, de multe ori, când aud vreun patriarh, vreun episcop, vreun duhovnic care spune ceva ce nu concordă cu tradiția ortodoxă, se întreabă dacă trebuie sau nu să facă ascultare.

Trebuie să înțelegem cu toții foarte bine că orice om are o particularitate acceptată desigur, de bunăvoie şi nesilit: anume, că este rob al lui Hristos. Şi patriarhul şi arhiepiscopul şi episcopul şi preotul şi diaconul şi monahul şi mireanul, cu toții sântem obligați aşadar a asculta de cuvântul lui Dumnezeu. Şi tot noi, uniți, formăm împreună cu capul – care este Hristos – trupul Bisericii. A poruncit aşadar Dumnezeu că trebuie să fim cu toții uniți cu Dânsul. Cu alte cuvinte, un membru va depinde în întregime de celălalt, având drept consecință faptul că, dacă unul singur va ceda, suferă tot trupul.

Deci toți aceşti robi; de la treapta cea mai înaltă – a patriarhului,

până la cea mai de jos – a mireanului, au o singură sarcină: să se supună şi să asculte desăvârşit de cuvântul lui Dumnezeu. Aici însă începe problema, deoarece, în timp ce la „arătare” sânt robi ai lui Dumnezeu, de fapt mulți sânt supuşi voii proprii, prin folosirea logicii personale. Să vedem aşadar ce ne-a spus Hristos despre ceea ce avem de făcut în cazul acesta.

Apostolilor Săi, pe care, după înviere, i-a trimis la marginile pământului, Domnul nu le-a dat poruncă să meargă şi să-i învețe pe oameni învățături felurite, porunci omeneşti, cuvinte frumoase ori istorioare. Ci două porunci deosebite le-a dat, zicând: „Mergând învățați toate neamurile, (a) botezând pre ei în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, (b) învățând pre dânşii să păzească toate câte am poruncit vouă.”

Prin urmare, Sfinții Apostoli şi următorii acestora, patriarhi, episcopi, preoți, monahi, theologi etc. nu pot învăța orice cred ei că este bine sau ce gândesc ei că trebuie făcut în orice situație. Chiar patriarh de ar fi cineva, chiar arhiepiscop, episcop, duhovnic, preot, diacon, monah ori mirean, este obligat a ne preda cuvântul lui Dumnezeu, învățându-ne să păzim poruncile Domnului.

Aşadar, trebuie să facem ascultare cu discernământ, la care se ajunge doar prin adevărata smerenie. De asemenea, trebuie ca toți supuşii – fără a se ține seamă de treapta ierarhică – să fie uniți prin ascultare față de capul care este Hristos, deoarece un singur mădular dacă se desprinde, provoacă neorânduială în tot trupul şi va da răspuns pentru dezordinea produsă.

Acum, judecând singuri adevărul, ce veți face dacă:

a) un episcop vă spune: „Iubiții mei copii, Hristos ne-a spus mai dinainte, în Apocalipsă, capitolul 13, că va veni cineva care ne va impune să luăm un număr, 666, pe mână sau pe frunte. Aceasta nu trebuie s'o primim, deoarece vom arde veşnic. Şi, ca să nu-L supărăm pe

Hristos, nu trebuie să luăm semnul nici pe buletin, nici pe cartelă, dar nici să acceptăm legislația prin care se va da autoritatea de a ni se impune.”

b) un alt episcop pretinde că: „Acestea sânt prostii. Nici un 666 şi nici un semn exterior nu va vatămă. Nu vă ocupați cu lucrul acesta, luați cartela şi faceți-vă treaba cu ea; nu-i ascultați pe fanatici şi pe cei înşelați de diavol!”

Dumneavoastră, deci, ați putea uşor să discerneți cine Îl iubeşte şi Îl doreşte pe Hristos şi se îngrijeşte de mântuirea voastră şi cine sânt cei care, interesați „să se arate oamenilor” /Mat. 6:5/ vă induc în eroare, pentru a se arăta buni față de voi, justificându-şi astfel propria lor apostazie față de Hristos, dorind a-şi trăi viața după voia proprie şi nu după poruncile Sale. Pentru aceştia din urmă, să nu uităm că se potriveşte versetul: „Că toți ale sale caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.” /Filip. 2:21/

Aşadar, dacă vedem că cineva nu caută cele ale lui Dumnezeu, avem atâția alți episcopi buni, preoți etc. care caută cele ale lui Hristos şi putem pe dânşii să-i ascultăm când ne învață ce să păzim. Sfântul Apostol Pavel, într'o situație asemănătoare, spunea: „Iar de învață cineva întru alt chip şi nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos şi de învățătura cea dupre bunacinstire, acela s'a trufit, nimic ştiind... depărtează-te dela unii ca aceia.” /I Tim. 6:3,5/

Nu trebuie, deci, să ne pierdem când ne aflăm în fața unei multitudini de păreri, ci bine este să avem în vedere cele spuse de Apostol: „De învățături streine şi de multe feluri nu vă lăsați furați; că bine este cu harul să se întărească inima.” /Evr. 13:9/ Şi, pe cât putem, să ne împărtăşim cu Sfintele Taine, pentru a ni se lumina mintea „ca să nu mai fim prunci, învăluindu-ne şi purtându-ne de tot vântul învățăturii întru amăgitura oamenilor, întru şiretlic spre meşteşugirea înşelăciunii.” /Efes. 4:14/

Pătrunderea metodică a numărului 666 în viața noastră

Spun unii că nu-i deranjează dacă vor lua numărul 666. Nu ne lămuresc însă dacă vor să spună că îl vor lua inclus fiind în numărul lor de telefon ori într'un total de pe nota de plată. Iarăşi, nu ne explică dacă vor să spună că îl vor primi pe o cartelă care le va sluji la tranzacții economice, ori pe buletin, obiect care, împreună cu cele înscrise şi marcate pe el, arată identitatea acelor persoane. Ori, în sfârşit, dacă vor să spună că îl vor primi „pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte."

Despre faptul de a primi „semnul" ori „numărul numelui" fiarei „pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte," /Apoc. 13:16/ Scriptura este limpede şi prezice că acest semn (simbol) exterior înseamnă lepădare. Deoarece este el simbol exterior, dar are implicații spirituale şi, drept consecință, chinurile veşnice: „Şi fumul muncirii lor în vecii vecilor se suie, şi nu au odihnă ziua şi noaptea cei ce se închină fiarei şi chipului ei şi cel ce ia semnul numelui ei." /Apoc. 14:11/ Cât priveşte buletinul, credem că circulara Sfântului Sinod este limpede când spune: „Nu este posibil ca un Creştin să fie indiferent la introducerea intenționată şi sistematică a acestui număr în viața lui." *(Enciclica Sfântului Sinod al Bisericii Elline – n.tr.)* La fel scria şi Cuviosul Paisie (Aghioritul) în 1987, în broşura sa „Semnele vremii – 666": „După toate acestea pe care le-am prezentat, din păcate poți auzi o mulțime de absurdități de la câțiva «cunoscători» de astăzi. Unul zice: «Eu o sa primesc buletinul cu 666 şi o să fac o cruce pe el», iar altul: «Eu voi primi marcarea pe cap cu 666 şi o să-mi fac cruce pe cap», şi o mulțime de alte prostii asemănătoare, crezând că se vor sfinți astfel, în timp ce toate acestea sânt rătăciri."

Ceea ce trebuie să cunoaştem foarte bine este că toate lucrurile au un început şi un sfârşit. Şi, ca să înțelegeți ce vrem să spunem, vă vom da un exemplu: până să ajungă cineva să facă păcatul preacurviei,

care este înfăptuirea, practica, trece încet-încet prin câteva stadii:
1. momeala – îndemnul gândului;
2. dialogul care se face cu acel gând şi consimțirea. Consimțirea produce în imaginație scene ale înfăptuirii păcatului;
3. după consimțire urmează făptuirea păcatului, care este preacurvia trupească.
Vedem, aşadar, că păcatul se infiltrează sistematic în om, metodic şi cu viclenie. Pe cât de repede conştientizează mintea strecurarea păcatului şi îl leapădă, pe atât de uşor se dezleagă şi scapă din consecințele acestuia.
Cunoscând Făcătorul şi Dumnezeul nostru – ca nimeni altul – metodele duhurilor viclene, pentru a ne păzi ne-a dat poruncă să căutam împărăția Sa, lepădând orice gând rău, şi a stabilit: căderea minții în stadiul primar, care este consimțirea, este un păcat. De aceea ne-a şi spus cum că „tot cela ce priveşte la femeie spre a o pofti pre ea, iată a preacurvit cu dânsa în inima lui."
Prin acest exemplu, vedem că şi în chestiunea lui 666 se petrece la fel: cei ce vor să îl impună oamenilor, îndrumați prin experiența tatălui lor cel viclean, introduc metodic acest număr în viața omului. La început vedem acest număr apărând în organizări, în expoziții internaționale, la concursurile sportive, pe etichetele magazinelor, pe jocuri, pe articole de uz casnic, pe bancnote, pe cartele etc. În stadiul inițial l-am văzut strecurat oarecum pe ascuns, aşteptând reacția publicului. Dacă descoperă că mintea oamenilor nu se interesează de nimic altceva decât de mâncare şi de băutură, înaintează încet-încet la stadiul al doilea, aşezând acum numărul la vedere pe toate cele menționate mai înainte. Dacă, din nou, descoperă că unii încep să înțeleagă ce se întâmplă, încearcă prin membrii lor să forțeze oamenii să creadă că este o întâmplare sau iau chestiunea în râs. Şi, ce este mai important, încearcă să reuşească a-l obişnui

pe om cu această problemă. (De exemplu, demult, când cineva fura o bancnotă de o mie, fapta devenea pâinea ziarelor şi se discuta zile în şir. Sporind însă păcatul furtului şi ajungându-se astăzi la spargeri de miliarde, când auzim că a furat cineva două milioane, nu-i dăm nici o importanță, deoarece ne-am obişnuit cu furturi de miliarde. La fel se petrece şi cu omorul. Dacă demult era ucis cineva, devenea subiect de discuție şi îngrijorare luni de zile. Astăzi o crimă, dacă nu trece neobservată, va fi remarcată până cel mult la următorul buletin de ştiri.)

Din păcate, însă, au reuşit într'o anumită măsură să-şi atingă scopurile, căci deja s'a ajuns să se vorbească de punerea numărului 666 pe identitatea noastră şi, în acelaşi timp, să se facă reclama şi stadiului următor, aşezarea pe mână sau pe frunte. Din nefericire, unii încă mai spun: „Ce contează dacă luăm numărul 666?" şi, ca şi când n'ar fi de ajuns aceasta, le fac reproşuri celor care se împotrivesc cu dârzenie.

De multe ori, cu îndemânare, potrivesc numărul 666 pentru a ieşi ca sumă a altor numere. Am avut de curând exemplul unui document public pe care au fost chemați să-l semneze toți polițiştii Greciei. Şi aici am vrea să explicam că bunii noştri polițişti n'au stat să adune numerele ca să scoată numărul 666. Ci, acei care au aranjat să iasă ca total această sumă au dat telefon (anonim, desigur) unui polițist, spunându-i: „Vedeți, v'am forțat să semnați actul acesta cu 666. Dacă nu credeți, faceți socoteala şi veți descoperi singuri." La fel s'a petrecut şi cu bancnota de cinci mii, şi cu multe altele. Iar aceasta o fac numai şi numai pentru a provoca părerea generală că peste tot Creştinii caută să vadă numai numărul 666. Ce reuşesc astfel? Reuşesc aplicarea vechii poveşti cu ciobanul şi cu lupul – ciobanul mincinos, care striga mereu: „Lupul la oi!" şi toată lumea alerga să-l ajute, până când au încetat a-l mai crede pe

păstor. Iar când a venit cu adevărat lupul, nimeni n'a mai ținut seamă de strigatele lui. Încearcă, aşadar, să-i facă pe sensibilii Creştini să protesteze şi să apară în opinia publică cum că ar striga fără motiv despre „numărul" lui Antihrist. Pe de altă parte, opinia publică se obişnuieşte cu astfel de voci protestatare şi încep a-i considera pe aceştia psihopați şi închipuiți. Aşadar, când numărul va fi imprimat pe buletin, pe mâna şi pe frunte, atunci vor zice: „E, ăştia sânt cei care peste tot văd numărul 666!" şi, astfel, cercurile oculte care promovează această tactică vor reuşi să facă în aşa fel ca problemă să treacă aproape neobservată.

De asemenea, cu toții descoperim deja că, deoarece au întârziat emiterea codului pe mână sau pe frunte, s'a început cunoscutul proces de obişnuire a oamenilor cu această idee. De aceea, vedem că se adoptă în anumite locuri utilizarea în diverse moduri a palmei, după cum a fost de curând marcarea pe mână la alegerile din Cecenia şi Albania, ori cum auzim că se face la cazinouri, pe câteva aeroporturi şi prin alte părți, cum ar fi parcurile de distracții (Eurodisney în Franța, Tivoli în Danemarca etc.) *(ori prin discotecile din România – n.tr.)*. Sântem înştiințați că la unele bănci se face uz de palmă pentru accesul la seifuri. Astfel, se încearcă a-i obişnui pe oameni cu ideea folosirii mâinii astfel încât, peste puțină vreme, când vor anunța că C.N.M.U. se va înscrie pe mâna sau pe frunte, multă lume naivă va spune: „Ei, nu-i nimic! Aşa cum am folosit-o atâția ani acolo, acolo şi acolo, acum e mai bine aşa, că hoțul nu mai poate fura cartela."

Fondul problemei este distrugerea libertății şi supunerea noastră de bunăvoie unui sistem de subjugare. Noi nu avem nimic cu numărul 666. Dacă, de pildă, cumpărăm alimente de la băcănie şi ne va costa 666 de drahme, aceasta nu ne deranjează. Dacă numărul camerei noastre, care ni s'a rezervat la un hotel, este 666, iarăşi nu ne supără; nici dacă numărul maşinii ce o vom cumpăra conține inclus

numărul 666, de exemplu 666733; întâlnirea noastră întâmplătoare cu acest număr nu are absolut nici o însemnătate pentru noi şi o primim fără reticență (deşi, din motive de sensibilitate şi evlavie, unii Creştini nu vor să vadă niciunde acest număr în viața lor particulară, lucru care este o convingere proprie şi nu cred că cineva i-ar putea judeca pentru aceasta). Toată omenirea n'a avut nici o problemă cu numărul 666, oriunde l-ar fi întâlnit, până în anii 1970. Atunci, în America, a apărut pentru prima oară şi a început să se aplice un nou sistem economic, cu folosirea unei cartele electronice. Pe fiecare cartelă era un cod numeric unic pentru fiecare posesor, cod înscris cu o nouă unitate de măsură, un nou mod de numerotare. Cu surprindere, au văzut atunci cu toții că în codul fiecărei persoane era conținut numărul 666. Iar companiile economice l-au lansat peste tot ca fiind numărul care va pregăti „noua eră” *(new age)* ce va veni.

Protestele lumii au fost de proporții şi companiile au suferit mari pierderi economice din pricina boicotării produselor de către credincioşi. De atunci s'a început sistematic să se ascundă adevărul. Repetăm, noi nu avem nimic anume cu acest număr 666, nici nu ne temem de el, nici nu este cu putință a ne face vreun rău numărul în sine. Fondul problemei este mai mult o cunoaştere specifică care ne-a fost dată, prin el, pentru a conştientiza când se va împlini prorocia. Sfântul Ioan Theologul ne-a dat trei chei pentru a ne uşura recunoaşterea „vremilor”:

1. Prima este că, într'un anumit moment, cineva va impune un sistem mondial de control al tranzacțiilor comerciale şi nimeni nu va mai fi liber să facă negoț dacă nu se supune sistemului.

2. Al doilea element de recunoaştere este că acest sistem economic va pretinde celor ce doresc să facă comerț acceptarea exact pe mâna dreaptă sau pe frunte a unui semn.

3. Al treilea este că în acel semn va fi inclus numărul 666, care nu se

dă însă ca un număr întâmplător ci, aşa cum explică Sfântul Ioan, ca numărul unui om: Antihrist. Aceasta, deoarece decodificarea literelor numelui său va avea ca total 666. Aici, desigur, este nevoie de discernământ. Acest număr pe identitatea noastră, ori pe mână ori pe frunte, nu este numărul obişnuit 666 pe care îl întâlnim pe uşa camerei unui hotel, ci este cel de proastă reputație prezentat mai înainte. Ca să fim înțeleşi mai bine, vă dăm exemplul următor. Pe buletinul nostru avem un număr general care ni s'a alocat, de pildă O 445566. Acest număr se referă la persoana noastră. Pe buletin se declară că sântem cetățeni Greci şi această se autentifică prin ştampila care este pusă pe buletin şi pe care scrie Republica Ellină. Această ştampilă este simbolul statului nostru. Vedem, aşadar, că această simplă ştampilă cu tuş nu este un simplu „semn albastru" pe o hârtie oarecare şi nici nu are echivalență cu ştampila vreunei asociații, de exemplu, ci în mod foarte clar pe ştampilă scrie Republica Ellină. Dacă se pune pe buletin, are aşadar cel mai important rol, din moment ce mai întâi ne autentifică chiar identitatea şi automat sântem „recunoscuți" ca cetățeni Greci şi, prin urmare, ne revin nişte drepturi, dar în acelaşi timp sântem obligați să ne supunem legilor statului. Vedem, aşadar, că această simplă ştampilă cu tuş girează toate cele spuse mai sus şi ne obligă în fața legilor statului pe care, dacă nu le vom respecta, vom suferi consecințele respective. Să ne închipuim acum celălalt sistem, „pecetea" (cod de bare care se aplică pe buletin, sau Codul Numeric Matricol Unic). Este eliberat pentru ca omul să fie caracterizat prin acest număr şi să fie recunoscut. Aplicarea numărului 666, după cum am arătat, este emblema lui Antihrist. Când se pune acest număr pe buletin, are aceeaşi putere ca şi stema de stat, adică posesorul este recunoscut ca fiind supusul, robul lui Antihrist, şi îi datorează acestuia – aşa cum era dator şi statului – ascultare. Prin toate cele care le-am menționat, vrem

să subliniem că nu ne împotrivim unui număr, ci sistemului care desființează libertatea noastră personală şi ne obligă să ne supunem celui care este reprezentat prin acel număr.
Cred că până aici ne-am făcut înțeleşi în legătură cu numărul acesta. Unii însă, deoarece vor să promoveze sistemul de care am vorbit, se feresc sistematic de a mărturisi public şi limpede aplicarea acestui număr, căci s'ar crea astfel mari pagube economice. Dar, deşi nu recunosc acest lucru, în acelaşi timp nici nu-l dezic şi nu îl dezmint. Ba chiar cei mai puțin vicleni spun că este un simplu cod numeric internațional pentru care s'a reglat funcționarea calculatoarelor şi pe care ei nu-l mai pot schimba.
Încheind, dorim să vă reamintim că nu ne împotrivim doar unui număr, ci fondului acestei chestiuni, care este distrugerea libertății noastre şi supunerea de bunăvoie, din partea noastră, unui sistem asupritor care se perfectează acum şi care, în forma sa finală, va îndeplini toate caracteristicile prorociei Sfântului Ioan Theologul din capitolul al treisprezecelea al Apocalipsei şi care se vădeşte, încetul cu încetul, din desfăşurarea evenimentelor mondiale.

Ucenic al Părintelui Paisie Aghioritul, ieromonahul Hristodul este totodată şi biograful părintelui său duhovnicesc.

PREASFINȚITUL HRISOSTOM, EPISCOPUL JICEI

2005

Anunțăm pe frații arhierei că Parlamentul Republicii Serbia a adoptat noua Lege a documentelor de identitate, una foarte periculoasă şi care schimbă natura politicii şi permite supravegherea totalitară a statului asupra fiecărui cetățean al său în toate aspectele vieții personale, şi prin aceasta calcă în mod inadmisibil darul lui Dumnezeu cel mai de preț pe care El l-a făcut oamenilor: libertatea personală.

La timp, înainte de adoptarea acestei Legi, noi ne-am adresat Sfântului Sinod Arhieresc, atenționându-l asupra următoarelor:

- noua Lege a documentelor de identitate este adoptată fără o dezbatere publică, încălcându-se un paragraf întreg de convenții mondiale şi europene privind drepturile omului, iar prin natura sa o astfel de lege este anti-Creştină şi anti-ortodoxă;
- Sinoadele Patriarhiei Moscovei, Arhiepiscopiei Atenei, Bisericii Ucrainene (ce ține de Patriarhia Moscovei) precum şi Chinotita Sfântului Munte Athos au luat poziții oficiale, iar Arhiepiscopia Atenei a reuşit să oprească o astfel de lege în Grecia, cerând stipularea dreptului de alegere al tipului de document de identitate;
- Formarea unei baze centrale de date care poate conține cazierele, fişele medicale personale, datele despre situația şcolară şi formarea

profesională, datele despre situația contului bancar şi datele din Livretul Militar înseamnă crearea unui lagăr invizibil, iar posibilitățile de manipulare şi rea-întrebuințare a datelor sânt nelimitate. Pe lângă acestea, Documentul electronic de identitate este un document despre care deținătorul nu ştie ce conține, precum în vremea lui Nero şi Caligula, când sentința pecetluită se aducea personal călăului. Sfântul Sinod a primit scrisoarea noastră, dar nu s'a pronunțat, lucru ce ar fi putut influența votul în Parlament.
De aceea, îi rugăm pe frații Arhierei să se pronunțe soborniceşte şi să atenționăm Guvernul Serbiei asupra următoarelor lucruri:
- pericolul de strângere şi stocare a datelor despre viața personală a oamenilor, mai ales despre convingerile religioase şi politice, despre sănătate, persoane cunoscute, călătorii ş.a.;
- nedreptatea de a identifica un om de la depărtare fără ştiința lui, mai ales în locurile unde el nu este dator să se prezinte;
- dreptul fiecărui om liber de a şti ce fel de informații se află în dosarul lui electronic, precum şi faptul că lista datelor care se păstrează trebuie să fie clar definită;
- mijloacele de identificare a omului nu trebuie să dăuneze sănătății lui, nici să înjosească cinstea şi demnitatea lui;
- nu trebuie folosite mijloace de identificare ce țin de trupul uman;
- în nici un caz nu trebuie înființată o bază de date centralizată, din cauza posibilității intrării în sistem a unor persoane rău intenționate, precum şi a serviciilor secrete străine;
- este fundamental să se introducă dreptul de alegere a documentelor de identitate pentru cei care, din motive religioase sau alte motive omeneşti, nu vor să primească buletine electronice.
Dacă va exista bunăvoință, Guvernul poate anula consecințele negative ale legii adoptate. Menționăm că această problemă este studiată din diferite perspective, că în acest sens este consultat şi un grup

de experţi şi că, încă din data de 26 Martie 2005, cu binecuvântarea noastră, este susţinut „Apelul de la Jicea al experţilor," cunoscut publicului de specialitate şi politicienilor, şi pe care îl ataşăm ca anexă la această scrisoare destinată fraţilor Arhierei.

Credincios Sfântului Sinod Arhieresc,
† Hrisostom, Episcopul Jicei

ARHIMANDRITUL IUSTIN PÂRVU, STAREȚUL MĂNĂSTIRII SFINȚII ARHANGHELI, PETRU-VODĂ

14 Ianuarie 2009

Iubiți fii ortodocşi ai acestui neam!

Cu multă durere şi îngrijorare vin să vă adresez aceste cuvinte, pentru care mă simt dator în fața lui Dumnezeu, şi conştiința şi inima nu mă lasă să trec nepăsător pe lângă acest val primejdios care s'a ridicat să înghită toată suflarea omenească, chiar şi pe cei aleşi, de este cu putință. Nu mie, în calitatea mea de biet monah, ascuns într'un vârf de munte, mi se cădea să vă aduc la cunoştință aceste pericole ce se ivesc asupra Bisericii lui Hristos, ci în primul rând arhipăstorilor, mai-marii acestei Biserici. Dar dacă ei trec aceste lucruri sub tăcere, având preocupări mai de seamă decât are acest popor, eu nu pot să trec cu vederea glasul vostru, al celor care ați rămas credincioşi cuvântului Evangheliei lui Hristos, ați aşteptat şi mi-ați cerut cuvântul în privința acestor realități dureroase în care ne aflăm.

De aceea, fiii mei, vin şi vă spun că a sosit ceasul să-L preaslăvim pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, singurul Dumnezeu adevărat. Nu credeam că voi trăi să văd şi eu începutul acestor vremuri de

durere, apocaliptice – dar iată că mânia lui Dumnezeu a venit mai degrabă asupra noastră, pentru toate păcatele şi fărădelegile pe care le-am săvârşit. Şi văd cum bieţii oameni nu sânt pregătiţi să facă faţă acestor capcane ale vrăjmaşului, a cărui nouă lucrare acum este să pecetluiască sufletele voastre cu semnul Fiarei – 666. Toţi am citit Apocalipsa şi înfricoşătoarea profeţie, scrisă cu 2000 de ani în urmă: „Şi ea (fiara) îi sileşte pe toţi, pe cei mici şi pe cei mari, şi pe cei bogaţi şi pe cei săraci, şi pe cei slobozi şi pe cei robi, ca să-şi pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei" /Apoc. 13:16-17/.

Vremea în care ne aflăm acum este premergătoare acestei profeţii. Prin lege, prin ordonanţă de guvern, românii sânt obligaţi să se încadreze într'un plan de urmărire şi supraveghere la nivel naţional şi mondial, proiect care le răpeşte de fapt oamenilor libertatea. Românilor li se cere să-şi pună pe paşapoartele, permisele auto şi pe orice alt act personal cipul biometric ce conţine amprenta digitală, imaginea facială şi toate datele personale. Poate pentru mulţi dintre dumneavoastră acest cip pare un lucru nesemnificativ, dar în spatele acestui sistem de însemnare a oamenilor, de codare şi stocare a datelor de identificare se ascunde o întreagă dictatură, un întreg plan demonic, prin care de bună voie îţi vinzi sufletul diavolului. Însemnarea oamenilor, ca pe vite, este primul pas al unor alte măsuri luate pentru controlul absolut al fiinţei umane. Dragii mei, după cum prorocesc Sfinţii Părinţi, primirea acestui semn este lepădarea noastră de credinţă. Să nu credeţi că putem sluji şi lui Dumnezeu şi lui mamona. Nu, dragii mei, nu primiţi acest însemn diavolesc care vă răpeşte ceea ce vă aparţine prin moştenire de la Dumnezeu, dreptul la identitate, dreptul la unicitate şi originalitate al fiecărei fiinţe umane! Trebuie să vă apăraţi acest drept de la Dumnezeu, chiar

de-ar fi să plătiți cu prețul vieții voastre. În zadar câştigați cele ale lumii, dacă vă pierdeți sufletele voastre şi ale copiilor voştri, pentru că Sfinții Apostoli ne spun clar: „se cuvine să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni".
De aceea vă spun: este vremea muceniciei! După părerea mea ne aflăm în vremurile în care singura cale de mântuire este mucenicia. De-abia acum este momentul să mărturisim cu propria noastră viață, până acum ar fi fost o risipă de energie. Din păcate, noi nu avem un tineret ortodox la fel de riguros ca cel al Grecilor, al nostru este mai evlavios, ce-i drept, dar şi mai lipsit de vlagă şi de reacție. Se ştie foarte bine cât de curajos au reacționat Grecii, dar şi Sârbii, când au protestat împotriva acestor cipuri şi a sistemului însemnării şi controlului total al identității. Tinerii lor au fost formați de mici în duhul acesta patristic, atât în familiile cât şi în şcolile lor – ei au noțiuni de Vechiul Testament, de Noul Testament; din tată-n fiu s'a predat această tradiție patristică. De pe timpul comunismului încoace, noi am dovedit că rămânem constanți slugi altora, uitând de curajul şi demnitatea Românilor de altădată. Toate popoarele vecine au încercat să scape de comunism, să-şi impună cumva neatârnarea – şi au reuşit într'o măsură oarecare. Dar România, care a fost cel mai crunt lovită de fiara comunistă, al cărei popor a îndurat cele mai cumplite crime şi decimări în lagăre şi deportări, a ajuns astăzi putregai. La noi în Biserică situația este destul de anevoioasă, deoarece credincioşii nu sânt destul de informați cu privire la aceste provocări ale lumii de azi. La noi, bietul Român, dacă îl măguleşti un pic, nu mai ține cont de nici o normă evanghelică. El este vinovat numai prin neştiință, deoarece dacă el n'are câtuşi de puține cunoştințe de la biserică, de la şcoală, din familie, din societate, ignoranța e cuceritoare. Pentru că el are un text în capul lui: „supuneți-vă mai-marilor voştri"; la el trebuie

să meargă textul. Păi, pe noi nu ne acuzau în puşcărie, folosindu-se cu viclenie de textul scripturistic, aşa cum fac şi sectarii: „Voi ați fost încăpățânați, măi, voi ați fost răzvrătiți, n'ați ascultat de cuvântul Evangheliei – păi, ce Creştini mai sânteți voi? Voi vă pierdeți viața zadarnic!"? Aşa încercau să ne reeduce comuniştii roşii de atunci, şi tot astfel fac acum cu poporul nostru comuniştii de azi, îmbrăcați cu haine albe.

Se vrea şi se încearcă o desființare a sacrului prin relativizarea valorilor fundamentale, a adevărului de credință prin ecumenism, se vrea înregimentarea şi uniformizarea pe model ateist a copiilor noştri. Dacă îi spui acum unui cetățean care are cinci copii în casă: „Măi, nu mai lua buletinul sau paşaportul," el nu înțelege. „Păi, părinte, eu ce le mai dau de mâncare"? Şi-l pui în fața acestei situații grele. Sântem noi dispuşi ca Brâncoveanu de altădată să facem sfinți din copiii noştri? Nu sântem pregătiți. Şi atunci cine poartă toată această vină? Nu noi, Biserica? Nu noi, mănăstirile, care sântem în fața altarului, avem datoria să spunem oamenilor adevărul şi să-i prevenim la ceea ce-i aşteaptă pe mâine? Dar în protopopiate nici vorbă să se pună o astfel de problemă, eşti respins, eşti catalogat naiv şi depăşit – ba chiar se mai fac şi glume pe seama ta. Deci, dacă preotul nu are habar de lucrurile acestea, atunci ce să mai spui de bietul credincios, care, săracul!, de-abia deschide Biblia de două-trei ori pe an, sau doar o dată-n viață? Vina este de partea tuturor celor ce răspund de educația şi formarea acestui popor – de la învățători şi profesori până la preoți şi miniştri.

Vă cer, aşadar, în numele Mântuitorului Hristos, Care a spus: „Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi şi Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor şi Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri" /Mat. 11:32-33/, să cereți

autorităților Române să abroge legile care permit îndosarierea şi urmărirea electronică a Creştinilor, renunțarea la libertatea cu care ne-am născut.
Dar o să primim plata păcatelor noastre, moartea, osânda noastră, care să nu fie, ferească Dumnezeu!, de răscumpărat. Pentru că Hristos Şi-a vărsat sângele o dată pentru tine. Ei bine, poporul acesta, prin fruntaşii săi, s'a ticăloşit până la culme, prin trădarea tradițiilor şi credinței strămoşeşti. Iar noi am refuzat această răscumpărare prin neprezentarea acestor adevăruri scripturistice; am fost deseori absenți din fruntea micii oştiri a Adevărului.
Să rezidim neamul acesta! Dar nu vom putea izbândi lucrul acesta dacă nu ne vom rezidi fiecare în parte sufletele noastre. Să ne pocăim şi să ne punem cenuşă în cap, ca să ne dea Domnul harul şi puterea de a primi mucenicia. Va trebui să creăm mici fortărețe, mici cetățui de supraviețuire, la sate, acolo unde mai sânt încă oameni care pricep şi îşi amintesc rânduiala, unde să avem pământul nostru, şcoala noastră – în care să ne creştem copiii în duhul aceasta ortodox, să avem spitalele şi moaşele noastre. Copiii, încă de la naştere, trebuie protejați – pentru că, după cum vedeți, vor să implanteze acest cip pruncului la naştere.
Fiecare este dator să-şi mântuiască sufletul. Fiecare să se intereseze şi să vadă că ne aflăm în fața unui moment de cumpănă, în care ai de ales: să-ți pierzi sufletul sau să-ți salvezi sufletul. Cel care nu s'a interesat până acum, nu e târziu încă să afle şi să se dumirească. Acum e timpul jertfei, prin vorbărie şi prin conferințe nu mai facem nimic.
Să te duci, Române drag, fără frică, direct spre vârful săbiei, ca străbunii noştri cei viteji, să te duci ca o torpilă Japoneză, să mori în brațe cu vrăjmaşul! Acum sântem exact ca în arena Romană cu fiare sălbatice – stai aici în mijlocul arenei şi aştepți, ca şi Creştinii

de odinioară, să dea drumul la lei. Aşteptaţi să fiţi sfâşiaţi, rupţi, altă scăpare nu mai e! Lupta este deschisă. Luptaţi până la capăt, nu vă temeţi! Aşa cum a început Creştinismul, aşa va şi sfârşi – în dureri şi în suferinţă. Pecetluiţi Creştinismul cu mucenicia voastră!

Iubiţi fraţi întru cinul îngeresc şi întru slujirea preoţiei, fac un apel către frăţiile voastre să întăriţi acest text cu semnătura proprie, în numele mănăstirii şi parohiei pe care o păstoriţi.

Mănăstirea Petru Vodă, 14 Ianuarie 2009
Cuvioşii Mucenici ucişi în Sinai şi Raith
Arhimandritul Iustin Pârvu

IEROMONAHUL ŞTEFAN NUŢESCU ŞI PĂRINŢII SCHITULUI ROMÂNESC LACU, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

27 Ianuarie 2009

Cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Răscumpărând vremea, căci zilele cumplite sânt" /Efes. 5:16/ se potrivesc mai mult ca oricând vremurilor de astăzi. „Zilele cumplite" sau, mai bine spus, vremurile apocaliptice în care trăim, îl pun pe Creştinul ortodox în faţa unor evenimente şi fapte nemaiîntâlnite în istoria omenirii. Un guvern mondial, un singur conducător, o singură religie, cipuri pentru supravegherea şi manipularea întregii populaţii şi celelalte care decurg din acestea sânt obiective „de binefacere" ale Noii Ordini Mondiale. Cum va putea oare Creştinul ortodox de astăzi să călătorească pe calea cea dreaptă în această confuzie uriaşă creată de diavolul şi de oamenii lui? Unde va putea afla odihnă sufletul său, care orbecăieşte în întunericul dens al lipsei de povăţuire şi sfătuire duhovnicească, precum şi al dezinformării promovată de mass-media, fie ea laică, fie uneori chiar cea zisă bisericească? Ce fel de strigăt ar putea scoate el pentru a putea deştepta auzul celor care au făgăduit înaintea lui Dumnezeu că îl vor povăţui la limanul mântuirii?

Un stareţ athonit spunea că cea mai mare faptă bună a Creştinului ortodox de astăzi, faptă care condiţionează mântuirea sa, este

mărturisirea ortodoxă a lui Iisus Hristos. Dar pentru a-L mărturisi ortodox pe Hristos, trebuie ca el să fie un adevărat Creştin ortodox. Iar a fi un Creştin adevărat înseamnă a lucra poruncile evanghelice. Criza şi orbirea duhovnicească la care s'a ajuns astăzi şi, ca o consecință, compromisurile grave care se fac până şi în Biserică, au ca principală cauză tocmai nelucrarea de către noi toți a poruncilor lui Dumnezeu.

Lăsând la o parte celelalte probleme grave cu care se confruntă Ortodoxia, să ne oprim la cea a introducerii în România a cipurilor în paşapoarte şi în permisele de conducere, problemă care a creat multă tulburare în rândul Creştinilor ortodocşi. Cu toate că această inițiativă are în primul rând implicații religioase – desigur, pentru cei ce vor să se mântuiască –, fiind o lucrare curat satanică tocmai pentru că este îndreptată împotriva libertății omului în gradul cel mai înalt, libertate pe care Însuşi Dumnezeu o respectă, ea este nesocotită, din păcate, de mulți dintre cei pe care Dumnezeu i-a pus să vegheze asupra turmei încredințate lor.

Un singur glas, asemenea „glasului celui ce strigă în pustie," a răsunat cu tărie şi a tulburat pe „Irod şi tot Ierusalimul." Ca şi atunci, tot astfel şi acum s'au adunat cărturarii, fariseii şi învățătorii de Lege să cerceteze cine a slobozit glasul şi pentru care pricină a îndrăznit să tulbure „liniştea" oilor celor cuvântătoare. În loc să-şi plece urechea la omul lui Dumnezeu şi să-i soarbă cuvintele sale insuflate de Duhul, îl nesocotesc şi-l dispreţuiesc, iar prin conferințele şi interviurile lor savante sfătuiesc oile să doarmă liniştite, căci încă nu a venit lupul, ci au fost numai nişte zvonuri false. Ce bine se potrivesc şi astăzi cuvintele Prorocului Isaía: „Cu auzul veți auzi şi nu veți pricepe, şi uitându-vă vă veți uita, şi nu veți vedea"! /Isaia 6:9/

Dar nu este de mirare aceasta. Dintotdeauna prorocul, omul lui Dumnezeu, deşi a strigat cu mare glas, nu numai că nu a fost auzit

şi nu a fost luat în seamă, ci, mai degrabă, a fost luat în râs, prigonit şi chiar omorât. Avem atâtea pilde, şi totuşi inima noastră împietrită refuză să creadă adevărul dumnezeiesc, amăgindu-se cu nădejdi deşarte şi cu promisiuni de viață îndelungată, prosperă şi fericită. Şi aceasta pentru că mentalitatea Creştinului de astăzi s'a schimbat. Creştinul „modern" nu mai vrea să-şi asume Crucea, nu mai vrea să fie părtaş la Jertfa Mântuitorului şi, prin urmare, nu mai vrea să fie al lui Hristos. În aceste condiții de lepădare de credință şi de confuzie planificată vin pregătirile pentru instaurarea unui guvern mondial, cu un conducător unic, Antihrist, la care va trebui să se supună necondiționat toată populația globului.

Părintele Iustin, față de care noi, monahii athoniți români – şi nu numai – nutrim o deosebită evlavie şi îl cinstim cum se cuvine, ca pe un om al lui Dumnezeu şi far luminos ce luminează în întunericul dens creat de norii grei a tot felul de compromisuri în materie de credință ce s'au abătut pe cerul Ortodoxiei româneşti, a conştientizat pericolul pregătirii domniei lui Antihrist ce se apropie cu paşi repezi şi a tras la bună vreme semnalul de alarmă absolut necesar. Nu mai este vreme de discutat, de comentat, de criticat, ci a venit vremea „să luăm aminte" în modul cel mai serios la cele ce se întâmplă în jurul nostru. Evenimentele se desfăşoară cu repeziciune şi, datorită trândăviei şi comodității noastre, ne vor lua prin surprindere şi nu vom mai avea vreme nici să ne mai gândim ce se întâmplă cu noi.

Părintele Iustin vorbeşte în acelaşi duh atât cu Părintele Paisie Aghioritul, cât şi cu mulți alți părinți contemporani binecunoscuți de credincioşii Români, care au vorbit atât de clar despre vremurile grele în care trăim, căci s'au adăpat din acelaşi Duh Sfânt, Care i-a insuflat şi i-a luminat pe Părinții Bisericii să înțeleagă şi să vadă cele viitoare ca fiind prezente.

Părintele Paisie spune clar: „Biserica trebuie să ia o poziție corectă. Să vorbească, să explice credincioşilor ca să înțeleagă că de vor lua noul buletin de identitate, aceasta va constitui o cădere.” Căderea nu se petrece atunci când accepți să ți se implanteze cipul pe mână sau pe frunte, căci aceasta va însemna deja lepădarea, ci atunci când accepți actele de identitate cu cip, pentru că prin aceasta ne subjugăm de bunăvoie unui sistem universal de urmărire şi control al ființei umane, care prin trăsăturile sale se vădeşte a fi lucrarea lui Antihrist. Mulți „oameni duhovniceşti” spun că vor pune alături o Cruce şi totul se va aranja. „Dar lucrul murdar nu se sfințeşte,” spune Părintele mai departe. „Apa curată primeşte Harul şi se face aghiasmă, dar urina nu se face aghiasmă. Piatra se face pâine prin minune. Necurăția, însă, nu primeşte sfințire. Prin urmare, diavolul, Antihristul, atunci când este în buletinul nostru de identitate, pe mână sau pe fruntea noastră prin simbolul lui, nu se sfințeşte chiar de am pune şi o Cruce”.

Ce este de făcut? În primul rând, să ne întoarcem la Hristos, să ne simplificăm viața şi să ne mulțumim cu puțin. Aceasta este adevărata schimbare şi ea se poate împlini în măsura în care ne apropiem mai mult de Biserică şi de Tainele ei, ceea ce înseamnă:

• participarea la viața liturgică a Bisericii;

• împărtăşirea cât mai deasă cu Sfintele Taine, cu pocăința şi asceza cuvenite;

• rugăciunea, pe care Apostolul Pavel o recomandă a fi neîncetată şi care sparge cercul închis al egoismului nostru;

• dragostea față de aproapele, care ne scoate din cadrul strâmt al intereselor personale;

• curajul mărturisirii până la jertfă a Adevărului, virtute care încununează întreaga nevoință a Creştinului ortodox.

Numai aşezându-ne sub acoperământul Harului dumnezeiesc,

mintea ne va fi luminată de Sfântul Duh spre a înțelege chipul în care trebuie să ducem până la capăt „lupta cea bună” şi vom primi puterea să înfruntăm cu bărbăție avalanşa evenimentelor de suflet pierzătoare, mărturisind fără frică pe Hristos înaintea oamenilor, ca şi El să mărturisească pentru noi înaintea Tatălui Său cel ceresc.

Dorim să-i încredințăm pe frații noştri ortodocşi Români, clerici şi mireni deopotrivă, de toată dragostea noastră, de smeritul nostru sprijin în rugăciunile înălțate către Hristos şi către Maica Domnului, ca să caute cu milostivire spre Biserica Sa şi să nu îngăduie să fim înşelați de balaurul cel viclean.

14/27 Ianuarie 2009, Praznicul Sfinților Părinți ucişi în Sinai şi Raith
Ieromonahul Ştefan dimpreună cu toți părinții Schitului Lacu

ARHIMANDRITUL ARSENIE PAPACIOC, DUHOVNICUL MĂNĂSTIRII SFÂNTA MARIA, TECHIRGHIOL

Ianuarie 2009

- Spun cu îndrăzneală că țara Românească simt că va avea un mare rol în istoria pământului ăstuia. Pentru că nu e pe o poziție de avangardă, ci de avanpost. (…).

- Părinte, cum ne îndemnați să luptăm acum împotriva însemnării acesteia electronice cu cipuri?

- Asta-i o mare primejdie, dragă. Şi nu credeam să înceapă aşa de curând. Fără discuție, nu trebuie acceptat cu nici un chip!

Acum, lucrează şi ei sistematic, de-asta m-a îngrijorat pe mine poziția Părintelui Iustin, că le-am dat ocazie… Eu observ ce reacție s'a făcut în urmă: schimbă poziție, schimbă tactică, schimbă… C'am văzut că, uite, pe toate părțile, numai asta discută şi numai asta mă-ntreabă lumea. „Ce facem cu astea?" Le-am spus: domnule, eu nu accept! Atâta pot să vă spun! (…) Sigur, ei vor să ne familiarizam cu 666, asta vor. Să ni-l bage în piele, ori în identitățile noastre. O mare primejdie. (…) Eu nu numai pe Stat îl învinuiesc. Mi-a scris Părintele Iustin câteva rânduri, mi-a scris după ce-a făcut chestia asta. Eu n'am fost de părere să se facă. Avem dreptate, dar la luptă fără strategie e o mare greşeală. Mai ales că acuma nu lupți cu un

ins, lupți cu o fiară propovăduită deja. Şi trebuie să fii organizat. S'a înțeles că eu sânt împotriva a ceea ce a spus Iustin. Nu!
Dar nu trebuia să dea bătălia prea devreme, ci organizat. (…) Întrebați care-i timpul: timpul e întotdeauna! Dar, când se iveşte o fiară care vrea să te înghită… cum spune şi Antonie cel Mare: păcatul de care să te fereşti mai întâi este cel care e mai lângă tine. (…)
Mi-a plăcut poziția [Mitropolitului Bartolomeu] Anania. (…) E o instituție, un Sinod Mitropolitan are autoritate. Şi el a fost aici, şi episcopul. Şi le spuneam: „Domnule, ruginiți aşa cum sânteți, în Sinod acolo, dar sânteți o forță." (…) Ei n'au putere de discernământ s'analizeze forțele fiecăruia dintre noi, ca un Dumnezeu, dar ne apărăm pe anumite poziții strategice, în momente din acestea istorice. Însă… să nu mai tot discutăm mereu. „La luptă, muncitori!"

IEROMONAHUL SAVATIE BAŞTOVOI, MĂNĂSTIREA NOUL NEAMȚ, CHIȚCANI

15 Ianuarie 2009

Introducerea cip-urilor este, fără îndoială, un scandal. Ceea ce se întâmplă acum în România, s'a întâmplat ceva mai devreme în Rusia, iar şi mai devreme în SUA, Grecia şi alte state occidentale. În toate aceste cazuri revolta nu trebuie privită ca pe o reacție provenită pe fondul unui fanatism religios, aşa cum încearcă să o sucească unele glasuri din presă, ci, mai întâi de toate, ca o reacție de apărare împotriva unei înregimentări forțate într'un sistem de supraveghere suspect.

De la bun început, motivația oficială a introducerii cip-urilor este falsă şi neconstituțională. Chipurile e nevoie de cip-uri pentru o luptă mai eficientă împotriva criminalității. Acest lucru îl afirmă oficiali din sistemul de securitate al statului care ştiu mai bine ca oricine că toți criminalii au deja datele personale înmagazinate în bazele ministerelor de profil. A aplica aceste cip-uri unor persoane fără antecedente penale, cu scopul declarat de prevenire a infracțiunilor, echivalează cu suspectarea lor de intenții sau amestecuri criminale. Acest lucru încalcă prezumția de nevinovăție şi o grămadă de alte drepturi şi libertăți pe care Constituția României le garantează cetățenilor.

Recurgerea la cip-uri din partea statului este o înjosire a demnităţii umane, iar în sens invers, acceptarea acestor cip-uri de către cetăţeni este o robie de bună voie. Dacă în antichitate robilor li se aplicau inele în nări şi urechi, lanţuri cu plăcuţe sau tatuaje pe care era înscris numele stăpânului, acum aceste ştampile ale robiei vor fi cip-urile obligatorii. Iată de ce unii oameni din Biserică afirmă că acceptarea cip-urilor poate fi văzută ca o lepădare de Hristos, prin care trebuie să înţelegem renunţarea de bună voie la libertatea oferită prin jertfa crucii, pentru a ne robi unui sistem străin de scopul mântuirii şi al împlinirii binelui pe pământ.

Desigur, este prematur să spunem că cineva care are un act de identitate, un carnet de şoferie sau un card bancar cu cip s'a şi lepădat de Hristos. Însă în mod cert unul ca acesta s'a lepădat de o parte a libertăţii sale. Este ca şi cum ai urca într'un tren care nu ştii încotro merge, pentru a te feri de frig sau de ploaie.

Lepădând la o parte orice panică şi tulburare, care nu fac cinste Creştinilor, refuzul în masă a acestor experimente pe care Guvernul României le aplică în serie (vezi vaccinarea cu Gardasil), este un gest firesc de manifestare a libertăţii de opinie şi de acţiune în perfectă armonie cu Constituţia României.

ARHIMANDRITUL MIHAIL STANCIU, STAREȚUL MĂNĂSTIRII ANTIM

18 Ianuarie 2009

(...) Nu aceste acte (biometrice) sânt cauza păcatului… nu ne-ndeamnă un obiect ca acesta, în sine, să ne pierdem mântuirea. Ele intră într'o altă diversiune, mai largă: de pregătire a mentalității oamenilor, de obişnuire, de „drogare" a omenirii cu ideea că statul le vrea binele – mai bine decât vor ei, oamenii, fiecare în parte. Pesemne ați văzut şi comunicatul Părintelui Iustin Pârvu din ultimele zile, în care ne îndeamnă să fim vigilenți şi să respingem aceste inovații. Lucrurile acestea se petreceau de mult în America şi iată că, după ce au fost testate acolo, sânt promovate în întreaga lume. Numai că obişnuința cu această idee, că statul îți vrea binele mai mult decât ți-l vrei tu însuți sau familia ta, aici este marea manipulare. Cine ştie când vom fi legați şi la mâini şi la gură, încât nu mai putem să spunem nimic – pentru că ori e antisemit, ori e împotriva siguranței statului, ori promovează terorismul şi fundamentalismul... Vă spun acum, pentru că este şi momentul acesta cu „scandalul cipurilor" – când unii părinți spun că nu trebuie acceptate, alții zic că „părintele cutare vede pericole acolo unde nu sânt," mai ales oficialii – voiam să vă spun că „nu tot ce zboară se mănâncă."

Pe de altă parte, întăriți-vă în credință, întăriți-vă în nevoință, învă-

țați-vă să țineți post! Nu e greu, e foarte uşor: nu-l țineți singuri, îl țineți cu Hristos şi pentru Hristos. Dacă nu vă întăriți acum voința, pentru a vă înfrâna, pentru a vă educa, pentru a vă transfigura mişcările sufletului şi trupului – acum! – mai târziu veți înțepeni în păcat şi veți spune: „Nu mai pot nici să postesc, nici să mă rog, mintea îmi fuge aiurea." Dar ce ai făcut până acum? Străduiți-vă să postiți, pentru că dacă nu postiți acum de voie şi nu vă educați deacum pentru vremurile care vin şi pentru şlefuirea dumneavoastră personală, mai târziu nu veți putea. Întăriți-vă în credință, cereți de la Dumnezeu înțelepciune şi luminarea minții, ca atunci când veți vedea şi mai pe față manifestările acestui sistem antiCreştin să luați poziție şi să rămâneți cum a zis Eminescu, tradiționalişti: „Iar noi locului ne ținem; cum am fost, aşa rămânem..." – aşa cum ne învață Biserica de două mii de ani. Să rămânem cu Hristos, să nu ne lăsăm păcăliți de noua ordine mondială, de noile instituții care vor fi aduse de noua schimbare a guvernului american şi a guvernului mondial. „Ne vor binele..." Păziți-vă de a fi „drogați" cu aceste idei, pentru că mai târziu nu veți mai şti nici pe ce lume sânteți. Să fim foarte atenți!

Întăriți-vă în credință, uniți-vă cu Hristos şi sporiți-vă harul prin rugăciune, prin post, prin fapte bune. Timpul trece, nu e în favoarea noastră. Evenimentele sânt grăbite special, încât lumea să fie amețită, să nu mai ştie ce să aleagă. Luați aminte! Rugați-vă la Dumnezeu să vă dea şi să ne dea tuturor înțelepciune şi putere, pentru că vremurile care vin nu sânt uşoare! Manipulările care se fac sânt mai viclene decât vă aşteptați, iar timpul este şi mai scurt decât credeți că mai e. Pe de altă parte, să nu vă temeți, pentru că dacă vedem, dacă ne destupăm ochii, dacă ne trezim din această „hipnoză socială," vedem că din punct de vedere omenesc soluțiile sânt puține – numai că aşa erau şi Iudeii cândva în Egipt, într'o robie la Faraon, şi totuşi

Dumnezeu le-a trimis pe Moise, care i-a scos din acea robie. Să avem credință că Hristos, de acum, nu Moise, ne scoate din această robie văzută, dar mai ales nevăzută, a patimilor şi a neştiinței. Să-L rugăm pe El, Care este capul Bisericii, capul viu al Bisericii, să ne întărească şi să ne ajute să depăşim panica şi tulburarea acestor vremuri. Diavolul întotdeauna pescuieşte în ape tulburi, de aceea vrea să creeze haos, panică, deznădejde, confuzie – şi pe plan religios, şi politic, şi economic... Dar să nu vă temeți! Cereți de la Hristos şi ascultați-L pe El. Închinați-vă Lui, adică împliniți voia Lui, pentru că atunci când Îl ascultăm pe Hristos şi când Îl urmam vom primi putere de la El. Altfel ne amăgim că sântem credincioşi.

Să ne punem toată nădejdea în Dumnezeu! Pentru că „Domnul este întărirea mea, de cine mă voi teme? Domnul este ajutorul meu, de cine mă voi înfricoşa?" zice Psalmistul. Într'adevăr, dacă Hristos Dumnezeu este de partea noastră, cine ne tulbură, cine ne poate zgâlțâi cumva de pe calea aceasta a mântuirii şi a dezvoltării spirituale? Sporiți rugăciunea, să sporim şi mulțumirea față de toate binefacerile primite, pentru că acesta este un lucru pe care noi uităm de multe ori să-l facem: să mulțumim lui Dumnezeu. Şi, având ca temelie mulțumirea lui Dumnezeu sau euharistia, în limba greacă, pornim cu nădejde şi în viața de zi cu zi şi în liturghia de după liturghie că sântem împreună cu Hristos şi că împlinim voia Lui.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate binefacerile primite, pentru puterea şi harul şi înțelepciunea pe care ne-o dă şi pe care noi sântem datori să o lucrăm, să o dăruim mai departe celor de lângă noi. Aşa să ne întărească Dumnezeu, să ne lumineze şi să ne dea pace şi bucurie duhovnicească. Amin.

IEROMONAHUL ADRIAN FĂGEȚEANU, MĂNĂSTIREA LAINICI

7 Februarie 2009

- Am venit pentru problema aceasta cu cipurile.

- Da. Deci, sfatul meu e să nu primească nimeni. Dacă puteți, dacă aveți buletin vechi sau chiar carte de identitate, veche, aia țineți-o... N'o schimbați, să nu primiți nimic din ce va dau ăştia, pentru că sânt vicleni, vicleni, vicleni.

- Copiii care acum trebuie să primească buletine şi documente ce vor face?

- Părinții lor să păstreze ce au… acte, chiar dacă n'au buletine, certificatul de naştere şi tot ce au pentru identitatea lui, să nu primească ce se dă de-acuma înainte. Vă spun ceva: diavolul este atât de viclean încât întâi atrage prin minciună. Odată, fariseii şi cărturarii i-au spus Mântuitorului: noi nu sântem din curvie, adică din păgâni, sântem urmaşii lui Avraam, Isaac şi Iacov... Mântuitorul a spus: cei care se abat cu orice milimetru de la învățătura Mântuitorului sânt fiii tatălui minciunii, nu? Acesta este urâtor şi ucigaş de oameni... Deci ăştia vin, ca pentru „binele şi sănătatea cetățenilor" să se prezinte toți să se înregistreze, ca „noi să-i conducem" ca pe vaci.

- Aşa e, întocmai. Dar sânt unii care l-au primit din neştiință, aceia ce să facă?

- Păi… cine e din neştiință, poate să-l dea şi pe foc şi să facă ce vrea.

- Am înțeles, ne gândeam că poate ar fi fost mai bine să-i conştientizăm pe Creştini… să-i conştientizăm pe Creştini să forțeze Statul să ne dea voie să purtăm acte vechi...
- Acum vorbiți ca cei mai mari romancieri din lume, poftim...
- Mulțumim foarte mult, aşa e… dar fără luptă nu se poate.
- Vă spun ceva, lupta trebuie continuată, dar să nu faceți ca cel care a spus „daca toți te vor părăsi Doamne, eu nu!"
- Nu…nicidecum… nu, nu.
- Asta se cheamă bravadă.
- Asta am învățat… aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu.
- Cum ați învățat, dacă chiar acum ați zis că porniți la luptă? Nu, ce aveți în suflet numai Dumnezeu să ştie, nu duşmanii voştri.
- Am înțeles.
- Mântuitorul spune clar: Când veți fi prigoniți într'o cetate, fugiți în alta.
- Aşa e Evanghelia. (...)
- Da. Vor fi din ce în ce mai prigoniți, pentru că Mântuitorul, în capitolul 24 din Sfânta Evanghelie după Matei spune că „sânt rele," adică prigoana va fi mult mai mare şi mai rea decât a fost de la începutul lumii şi până acum, şi nu va mai fi. Adică mai grea decât au prigonit împărații păgâni, mai grea decât au prigonit comuniştii şi ateii şi toți. Durata cât va dura această prigoană nu o ştiu nici îngerii din cer, spune Mântuitorul, nici Fiul Omului ca om… Numai Dumnezeu ştie.
- Şi numai Tatăl.
- Da, da. Adică numai Sfânta Treime.
- Dumnezeu.
- Mântuitorul care plineşte – e şi din Sfânta Treime, şi Om adevărat, şi Dumnezeu adevărat – ...ca Om, nu ştie. „Nu este dat vouă a tâlcui vremurile."
- Părinte, ştiți că Părintele Iustin de la Petru Vodă a lansat un apel către

Creştini? Şi îi stau foarte mulți împotrivă, inclusiv dintre ierarhi.
- Eu îl admir, dar i-aş spune şi părintelui ceva.
- *Ascultăm!*
- Îl admir foarte mult. El a suferit mai mult ca mine şi ca alții, a fost prigonit mai mult ca mine şi ca alții. Eu am fost condamnat numai la 20 de ani temniță grea, muncă silnică, iar el a fost prigonit mai rău. Şi Părintele Arsenie Papacioc a fost prigonit mai rău, mai mult ca mine. Dar ca să fii mucenic, plăcută este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui, da… Foarte plăcută. Cea mai mare prețuire a lui Dumnezeu pentru martiri, pentru mucenici este. Dar cine vrea spre Mântuitorul? „Cine vrea să vină după Mine..."
- *Da, aşa e… cine vrea. Fiecare e liber.*
- Da, cine vrea… Dumnezeu să le ajute!

ARHIMANDRITUL MELCHISEDEC VELNIC, STAREȚUL MĂNĂSTIRII PUTNA

22 Februarie 2009

Să ne rugăm la Preabunul Dumnezeu ca să ne dea tuturor discernământ, să pomenim pe conducătorii noştri – şi pe cei duhovniceşti, şi pe conducătorii țării – ca să-i lumineze Dumnezeu să gândească în interesul obştesc. Şi aceasta o spun în mod deosebit pentru conducătorii țării şi cei care sânt puşi să gândească în interesul obştesc, căci, vedeți, îi interesează doar numai grupul şi buzunarul – grupul lor şi buzunarul lor –, iar interesul obştesc lipseşte. Nu se mai gândesc în interesul nostru, al întregii societăți, al neamului, al țării; şi aceasta este o durere. De aceea, vă îndemn la rugăciune, săptămâna aceasta în mod deosebit. Cunoaşteți, se va da şi un comunicat al Sfântului Sinod legat de problema care a frământat în ultima perioadă societatea Românească, problema aceasta a cipurilor. Să ne rugăm ca Dumnezeu să lumineze şi să ia hotărârea cea bună, după Sfinții Părinți, gândind în duhul Sfinților Părinți şi în duhul Bisericii noastre. Căci noi datori sântem să sprijinim cu rugăciunea, şi sânt convins că se va lua decizia cea buna.

Semne sânt – revin acum la sfârşitul lumii –, semne sânt, dar când va fi, Dumnezeu ştie. Că şi cipul, în cele din urmă, nu e nimic altceva decât tot un semn, e un pas spre (sfârşit). Nu este pasul final,

dar e un pas spre (sfârşit). Este o îngrădire a libertăţii şi a demnităţii noastre. Cum frumos am citit într'un comunicat al Mitropoliei Clujului: „Nu sântem o ţară de trădători şi de infractori, ca să avem nevoie de cipuri şi ca să ne urmărească pe fiecare." Că nu sântem un neam nici de hoţi, nici de tâlhari, nici de nimic altceva... Totuşi, chiar dacă se-ntâmplă, haideţi să fim demni – şi nădăjduim că societatea şi conducătorii noştri vor fi demni şi vor ţine la demnitatea acestui neam, a neamului şi a ţării noastre. Facă Bunul Dumnezeu ca, la fiecare dintre noi, să fie în inima noastră, să pună Bunul Dumnezeu în inima noastră râvnă şi dragoste pentru aproapele, râvnă şi dragoste pentru a vorbi mai mult cu Dumnezeu – adică pentru a ne ruga – şi, dacă se va înmulţi rugăciunea şi dragostea, se va înmulţi şi discernământul şi va fi dreaptă socoteală, va fi hotărârea aceea bună şi sfântă la care nădăjduim, pe care o aşteptăm şi nădăjduim că aceea va fi cea după Dumnezeu.

Dumnezeul păcii şi al milei să ne însoţească pe calea noastră a mântuirii şi să nu ne fie teamă la Înfricoşata Judecată – căci dacă nu vom judeca, nu vom cleveti, nu vom vorbi de rău, atunci cu adevărat să ştiţi că nu ne va fi teamă. Părintele (ceresc) e bun şi aşteaptă pe fiecare, dar să ne întoarcem până atunci, căci după aceea nu mai este vreme. Acum e momentul lucrării. Să lucrăm, căci acum e timpul. Amin.

ARHIMANDRITUL IUSTIN PÂRVU, STAREȚUL MĂNĂSTIRII SFINȚII ARHANGHELI, PETRU-VODĂ

15 Martie 2009

Domnilor senatori,

Cu multă părere de rău pentru că, din pricina neputințelor trupeşti, nu mă găsesc în mijlocul onoratului Senat al României, îmi exprim de aici, din chilia mea din Mănăstirea Petru Vodă, către domniile voastre frământările şi controversele care preocupă societatea noastră Creştină ortodoxă şi la care am contribuit în mare parte.

Domnilor senatori,

Rugându-vă să mă iertați, găsesc de cuviință să vă adresez sentimentele mele de Român ortodox şi mărturisitor: ne găsim în fața unor stări de lucruri cu totul neobişnuite. Nu e vorba de o problemă financiară, economică sau teritorială, ci este vorba despre ducerea unei națiuni spre pierzanie, este vorba despre un act care are urmări asupra copiilor şi nepoților noştri. Poporul nostru a fost un popor cinstit, care nu a vătămat şi nici nu a atacat alt popor în istorie. Noi, şi eu personal, nu sântem împotriva cipurilor şi a

sistemelor biometrice - să facă cine ce crede în țara lui. Însă pentru noi, pe lângă Constituția oficială, avem o Constituție care se bazează pe conştiința Ortodoxiei, o Constituție mai presus de om.
Noi nu avem nevoie de sisteme de control - de acte de identitate electronice, de cărți de identitate, de carnete de conducere electronice ş.a.m.d. Controlul nostru este Adevărul şi Dreptatea, cu care ne-am născut din liberul arbitru cu care ne-a creat bunul Dumnezeu. Cine vrea, poate să-şi construiască viața cum doreşte: să-şi pună fluturi în vârful nasului, bicicletă la ureche sau să strige pe străzile Bucureştiului: „Vrem incest! Vrem uciderea pruncilor! Vrem homosexualitate! Vrem să avem cipuri!" Noi credem că fiecare poate să-şi păstreze conştiința fără să atace caracterul neamului Românesc.

Domnilor senatori,

Dumneavoastră reprezentați țara şi neamul - trecutul, prezentul şi viitorul. Domniile voastre trebuie să vă orientați spre cei care au stat înainte pe locurile pe care stați acum: spre Ştefan cel Mare şi Sfânt, spre Matei Basarab, spre Vasile Lupu, spre Mihai Viteazul, spre Vlad Țepeş.

Domnilor senatori,

Dacă nu se ia o hotărâre conform vederilor şi aspirațiilor noastre Româneşti şi ortodoxe, vom avea de suferit nu numai aici şi acum, ci şi dincolo, în veşnicie. Domniile voastre reprezentați Ortodoxia şi neamul nostru; ca urmare, ştim că nu vă este uşor a delibera propuneri şi decizii care să vatăme viitorul copiilor noştri.
Noi ne rugăm cu toții în mănăstiri pentru sănătatea, liniştea şi bu-

năstarea familiilor voastre. Ne rugăm ca Dumnezeu să vă lumineze inimile şi minţile în acest moment crucial. Noi ne rugăm ca tot darul desăvârşit, de sus, să fie de la Părintele Luminii.

Dumnezeu să vă binecuvânteze şi
să vă lumineze în Hristos, Domnul nostru. Amin!

Părintele Ieroschimonah Iustin Pârvu,
Stareţul Mănăstirii Petru Vodă, 15 Martie 2009

ARHIMANDRITUL ARSENIE PAPACIOC, DUHOVNICUL MĂNĂSTIRII SFÂNTA MARIA, TECHIRGHIOL

14 Martie 2009

- Părinte, în această problemă mult controversată a cipurilor, în care oficialităţi atât statale cât şi clericale vin şi ne spun că aceste cipuri nu aduc nici o daună persoanei umane, ce argument trebuie să invoce simplul credincios în faţa lor?

- Este foarte simplu. Eu vreau să mor o singură dată, nu de o mie de ori. Eu nu le accept, pentru că ar fi o moarte duhovnicească. Îmi aduc aminte, eram la închisoare şi m'au luat din celula aia acolo şi se ştia că, de regulă, cel pe care îl luau nu se mai întorcea; şi a început să se comunice repede prin morse pe perete că l-au luat pe Părintele Arsenie. Dar, de fapt, mă chemase un colonel, şi ei credeau că mă omoară şi îmi dădeam seama cât de caraghioasă este lumea, când Mântuitorul spune: „Nu se mişcă fir de păr fără voia Mea." În viaţă să ai o poziţie pe linie. Adică, drumul cel mai scurt între două puncte, nu ocolit, nici frânt, ci poziţia de linie dreaptă. Deci asta e poziţia: să fii pe linia asta dreaptă mereu. Cât se poate, să nu fii greu în spinarea celui care te duce, că cineva te duce.

Şi m'a întrebat colonelul acela: „Cum e cu Dumnezeu?" Zic: „Ce vreţi să spuneţi?" „Există sau nu există?" Şi i-am răspuns: „Nu ţi-e ruşine!

La întrebarea asta îți răspund mulți copii din şcoala primară." Erau zece colonei, acolo, la Aiud. Şi le mai zic: „Domnule, n'am vedea, n'am poetiza, n'am versui, n'am înțelege frumusețea, armonia lucrurilor, dacă nu am fi făcuți de cineva superior acestor mari calități." Ei, dacă porcul nu cunoaşte la portocale, degeaba îi prezinți; o reclamă frumoasă care e cu reclamă occidentală şi orientală. Nu e porc că-l taie la Crăciun, e porc că-l taie în fiecare clipă. Şi apoi l-am întrebat: „Dar dumneavoastră de ce nu credeți? Ce argumente aveți? Eu sânt gata să mor pentru tot ce spun." „Sânteți gata să muriți pentru tot ce spuneți? Fir-ar să fiți!"

Căci noi nu putem gândi, mişca spre înălțimi, dacă nu pui şi problema morții mai întâi. Morții nu poți să-i faci o cafea, e o mare realitate pe care lumea o neglijează sau, cel puțin, ştie că nu vine nici azi, nici mâine, nu se ştie. Nu se riscă când e vorba de veşnicie niciodată.

Dacă e o punte peste o prăpastie, dar acoperită cu frunze, şi vine unul şi-ți spune: „Domnule, nu te culca alături, că e prăpastie!," dar un milion de inşi spun: „Nu-i adevărat!," de care ții cont? I-am scris Preasfințitului Varsanufie: „Orice clipă poate să fie un timp şi orice suspinare poate să fie o rugăciune." Nu există un timp cât de scurt care să nu poată fi controlat şi binecuvântat de Dumnezeu. Şi a fost întrebat Iisus: „Care-i calea?" „Eu sânt calea, adevărul şi viața." Dacă nu e cale, nu e mergere. Dacă nu-i adevăr, nu-i cunoaştere. Dacă nu-i viață, nu-i viețuire. El era tot. „Eu sânt Cel ce sânt." „Fără de Mine nu puteți face nimic." Mă jupuiți, faceți ce vreți, dar acesta e adevărul! Nu accept să-mi pierd libertatea cu care m'a creat Dumnezeu, pentru cipul vostru!

- *Cum să facem mersul, ca mărturisire, în fața Cezarului?*

- În fața Cezarului să spuneți asta: „Omorâți-mă, că eu nu pot fără cruce!" Nu se poate fără cruce. Toată frumusețea Învierii Mântuitorului n'ar fi fost aşa de grozavă dacă n'ar fi fost crucea mai întâi. Nu

vă înşelați! „Cine fuge de cruce, fuge de Dumnezeu," spune Sfântul Theodor Studitul. Nu se poate fără jertfă.

- Părinte, statul acesta vrea să scoată Adevărul din oameni, vrea să le scoată oamenilor crucea şi icoana din casă. Ce să facă monahii şi duhovnicii şi ce să facă poporul, când senatul s'a pronunțat pentru introducerea acestei legi a actelor biometrice?

- Când vine lupul să te atace, ai libertatea să te aperi. Nu întindem mâna: „N'ai voie să intri!" Te lupți cu el şi poate să cadă el; eşti în legitimă apărare. Trebuie să aperi adevărul, dar cu strategie, pentru că dacă lupta este lipsită de strategie, te calcă în picioare. Noi sântem nişte inşi fără valoare, dar unitatea noastră poate avea valoare. Noi ar trebui să ne bucurăm că trăim nişte vremuri ca acestea, de cruce. Vorbim mereu de cruce, dar crucea înseamnă să iei ce nu-ți convine. Deci trebuie apărat adevărul. Cuvântul aceasta al Mântuitorului: „Fiți înțelepți ca şerpii…" De ce a ales jivina asta ca înțeleaptă? E odios, dar Hristos a spus-o cu rost. Şarpele, oricât l-ai tăiat, nu moare, dar dacă îl loveşti în cap, moare. Şi capul este Hristos. Noi trebuie să-L păzim pe Hristos cu orice chip să nu fie lovit. Că noi numai datorită capului trăim. El e calea, adevărul şi viața.

- Vorbeați de strategie, cum să înțelegem strategia?

- Să fim uniți, că dacă eşti unul te calcă în picioare, dar dacă eşti mulți… Ei nu sânt proşti. E un comandament, pe undeva, de comandă lucrurile astea, în frunte cu dracul. Am spus Părintelui Iustin că a dat bătălia prea devreme, dar eu nu am fost împotriva lui. Părintele Iustin a tras un clopot, şi s'au trezit toți adormiții neamului. Bine a făcut! Dar cei de aici m'au dat la Radio Dobrogea în tot felul cum le-a convenit lor, aşa încât eu să par că aş fi împotriva Părintelui Iustin. Dar i-am amenințat şi eu, şi le-am zis că nu țin de Constanța, țin de Bucureşti...

- Dar cum să perceapă credincioşii faptul că purtătorul de cuvânt al

Patriarhiei, Constantin Stoica, a spus că nu vede nici un pericol şi că el e primul care îşi pune cip?

- O mare greşeală tactică a făcut. O mare greşeală! Dar nu Stoica e sinodul şi poziția Bisericii. Adevărul este unul singur; unde e Adevărul, acolo e toată Biserica, nu e o fracțiune de Biserică. Dacă tu eşti singurul care susții Adevărul, toată Biserica e cu tine.

- Sfinția voastră cum vedeți lepădarea prin acest cip?

- Încă nu e lepădarea cea desăvârşită. Dar este începutul primejdios al acelei lepădări, din care nu vei mai putea ieşi mai târziu. Deocamdată s'a arătat numai un 6, dacă înțelegeți, şi mai urmează încă doi. Toate sânt bune, că se separă adevărul de minciună. Dar duşmanul, nu vedeți?, atacă tocmai lucrurile esențiale care te țin de viața aceasta socială: paşapoarte, carnete auto, buletine. De aceea, nu este acceptabil să intri în luptă fără gândul morții, al jertfei, al crucii. Or să mai cadă dintre noi. Cum o vrea Dumnezeu! Eu m'am pronunțat, bineînțeles, cu gând smerit: nu accept aşa ceva! Căci bătălia s'a dat şi de Sârbi, şi de Greci, dar cu instituțiile *(patriarhiile, n.red.)* s'a dat…

- La noi ştiți cum e cu instituțiile…

- Tu eşti o instituție, dacă stai bine în adevăr! Nu-mi pare rău că sânt Român. Din felul cum pui problema, ar părea că Românii sânt proşti. Uite că nu sânt proşti! Ştiu să reacționeze şi mă bucur foarte mult, chiar dacă generația aceasta nu mai are forța generației trecute. (...)

Şi *homo homini lupus* nu mai e valabilă, cum că omul îi lup pentru om. Nu, omul e Dumnezeu pentru om de când a venit Hristos. Vedeți? Aceasta este strategia! Hai să intrăm cu nițel curaj în valorile autentice care au relație cu veşnicia. Acționați cu strategie! Eu acum nu sânt aşa de informat şi nu am o armată în jurul meu cum are Părintele Iustin. Eu sânt singur aici. Dar puneți-vă capul la bătaie!

Important e să stai de vorbă cu tine în orice clipă. Nu e permis să nu ştii ce ai de făcut. Poate sânt situații să rabzi, mergând pe linia

unei credințe trăite. „Nu se mişcă fir de păr fără voia Mea," şi: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea." Biserica, nici porțile iadului nu o vor birui! Şi chiar dacă mori, nu mori, frate! Ai trecut de la moarte la viață! Nu-s cuvintele mele. Şi aşa este. Acestea nu sânt nişte poveşti, dragii mei. Repet, moartea nu poți să o păcăleşti cu o cafea. Moartea e o mare realitate. Iadul e o mare realitate, confirmat de Mântuitorul: „Mergeți în focul cel de veci!" Şi a trecut de la moarte la viață. Va să zică, viața trebuie să fie nițel pipăită şi trebuie de întrebat cine sânt eu? Dar numai în funcție de marele Adevăr în contingență cu veşnicia, că altfel… eşti un politician prost. (...)

- Care credeți că ar trebui să fie următorul pas, mai ales că am aflat că legea privind buletinele electronice s'a votat deja, tot aşa, „tacit"?

- Este de dorit poziția Grecilor, care l-a avut în frunte pe arhiepiscopul însuşi *(întâi-stătătorul Bisericii Elladei este Arhiepiscopul Athenei, n.red.)* militând pentru drepturile credincioşilor împotriva acestor acte. Dar ştiți ce înseamnă 666? Explicația am găsit-o şi eu la unul din Sfinții Părinți, nu este a mea. Noi trebuie să apărăm crucea, dar împotriva cărui duşman? Că în planul de foc pe care eu l-am băgat şi în biserică, nu numai în armată, este şi ăsta: precizarea poziției tale față de inamic. Cine e inamicul la noi? E dracul! Diavolul zice că este creatorul lumii. 666 adunate ca unități ne dau 18, care înseamnă 9 cete de sus, 9 cete de jos care fac 18. Astea de jos sânt trei câte trei: arhieria, preoția şi diaconia – prima ceată, a doua ceată este monahismul şi tot neamul omenesc, a treia parte sânt păsările, peştii, animalele şi mineralele. Cetele de sus, le ştiți: îngeri, arhangheli, stăpânii, domnii… Şi dracul se foloseşte de toată creația şi se pretinde creator. Dați-vă seama ce îndrăzneală. Lepădatule! Însă e o creație, un ticălos. Am făcut o constatare de pe poziția mea de monah şi de duhovnic: dracul insistă foarte mult, nu se lasă deloc. Însă e un vândut, e un lepădat, e un apostat, un tolerat. Nu contează. Deci trebuie

să cunoaştem poziția Creştină mai întâi, care o nimiceşte pe cea potrivnică. Nu trebuie să fim nici pe poziția de răzbunare, să avem satisfacție că am biruit pe vrăjmaşi, nu… cu gând smerit.

- *Cum vedeți poziția Mitropoliei Clujului față de poziția Sinodului unde, ştiți bine, Înaltul Bartolomeu Anania nu a participat?*

- [Mitropolitul Bartolomeu] Anania a făcut ce trebuie. A făcut sinod mitropolitan şi s'a prezentat. Pentru că, practic, nu avea încredere 100% în hotărârea de dincoace. Dar, atât cât a făcut Patriarhul, eu sânt mulțumit, că se întrezăreşte şi cumva împotriva… Ceea ce înseamnă: ce să-i ceri mai mult? Cu dibăcie s'a strecurat. Pe ei nu-i interesează. …Însă sânt multe lucruri de zis aici. Eu vă îndemn să nu primiți aşa ceva. Pentru că acum e numai un început. Pe urmă, vor ajunge să vi-l bage pe gât, nu numai în piele. Şi s'a descoperit că e şi cancerigen. Poate, cu asta, trezim lumea. M'a informat [Mitropolitul Bartolomeu] Anania la telefon. Am fost la Bucureşti, am sosit aseară. Mi-a stat o ureche pe loc. Şi, în Bucureşti, am trecut pe la Sfântul Dimitrie… cu amintirile mele de mic. A venit aseară la mine un consilier de la Patriarhie. M'am ocupat de el, bineînțeles. Dar nu mă tem. Ştiu că le sânt adversar. Cu o moarte toți sântem datori! Dar una-i ortodox să mori sau ecumenist vândut! Viața înseamnă moarte continuă. Să ştii să mori şi să învíezi în fiecare zi!

ARHIMANDRITUL IUSTIN PÂRVU, STAREȚUL MĂNĂSTIRII SFINȚII ARHANGHELI, PETRU-VODĂ

1 Aprilie 2009

Iubiți fii ortodocşi,

Cu multă durere asist, în ultima vreme, la ultimele pătimiri ale Creştinătății. Acest cip care vrea să substituie chipul lui Dumnezeu din om este un război la adresa Creştinătății şi a persoanei umane, în general. Războiul a început din plin şi ne-a găsit, se pare, nepregătiți, încât deja am obosit şi sântem istoviți de atâta confuzie şi polemică pe seama acestui subiect. Dar uităm un aspect, dragii mei. Oare Mântuitorul, când S'a rugat în grădina Ghethsimani să I se îndepărteze paharul pătimirilor, şi nu a fost ascultat, a pierdut? Oare care este biruința noastră? Oare nu crucea ne deschide porțile Învierii? Am luptat deja până la sânge şi am simțit cuiele piroanelor încât să nu mai putem striga către Tatăl ceresc şi să renunțăm la luptă? Nu este uşor deloc, cum nici Însuşi Mântuitorului Iisus Hristos nu I-a fost. Dar ce a făcut Hristos în vremea pătimirii Sale pe cruce? A ridicat privirea către Tatăl ceresc şi a răbdat toate cu dragoste. De unde mai primea Mântuitorul putere să rabde pe cruce? Din inima iertătoare față de toți cei ce L-au prigonit. Fără aceste două arme nu

putem rezista pe acest front, dragii mei: nădejdea, având ochii ațintiți asupra Dumnezeului nostru, şi dragostea față de toți – şi față de cei ce ne prigonesc.

Inamicul a căutat prin mijloace diversioniste şi prin dezinformare să împingă la descurajare atât în forțele noastre, cât şi în viața politică şi cea religioasă. Bineînțeles că încrederea noastră nu vine de la nici un partid politic, ci numai de la Părintele Luminilor, de unde vine toată înțelepciunea.

Reprezentanții țării noastre, care au căpătat voturile acestui popor prin cerşetorie şi de multe ori minciună, i-au trădat astăzi pe frații lor, dându-ne pe mâna vrăjmaşului cip, arma diavolului, prin care se urmăreşte o înrobire atât a trupului, cât şi a sufletului, unei puteri străine, potrivnice Dumnezeului nostru.

Atât de mult ne iubesc conducătorii noştri, încât nu au binevoit să informeze câtuşi de puțin acest popor cu privire la introducerea cipurilor în actele noastre de identitate. Frați români, este totuşi identitatea noastră! Cui ne-o vindem? Ce încredere să mai avem în conducătorii noştri când ei, în timp ce noi luptam cu râvnă împotriva paşapoartelor cu cip, au votat „tacit" buletinele cu cip? Să vedem ce argumente ne vor mai oferi acum. Dacă paşaportul era un drept şi nu o obligație, oare buletinul tot un drept va fi? Vedeți cât de mult țin conducătorii noştri la părerea unui popor? Ce drepturi ne apără ei? Şi ce drepturi mai avem, de fapt?

Dacă e corect şi cinstit ceea ce se face, de ce nu se mediatizează, de ce nu se face cunoscut acestui popor? Aceste probleme capitale, de o importanță covârşitoare, se dezbat, însă, la întuneric. Oare ce au de ascuns? Oare ce dictatură ni se mai pregăteşte de data aceasta? Port în trupul şi în sufletul meu urmele unei dictaturi comuniste, care s'a arătat ca o fiară spurcată, ce nu suferea nici cuvântul „Dumnezeu" să îl audă. Dacă eram închişi pentru nesu-

punere față de Partid, ce aveau cu credința noastră? Căci, să ştiți: în închisori nimic nu-i deranja mai mult decât Dumnezeul nostru, şi principalul motiv de tortură de fapt acesta era: „Mai crezi, măi banditule, în Dumnezeu?” Dar dacă lupta împotriva Dumnezeului nostru şi a libertății noastre era pe față, acum vin cu vicleşug, cu crucea şi icoana în mână şi cu diavolul în suflet, pentru că ei sânt vânduți puterilor străine, banilor şi puterii de stăpânire. După ce că ne-au vândut țara, acum să ne vândă şi identitatea noastră? Şi de ce să ne-o dăm de bună voie? Ce drepturi îşi arogă ei? Oare ce suflet au avut parlamentarii care au vândut identitatea acestui neam pentru care şi-au vărsat sângele strămoşii noştri? De ce să o vindem de bună voie pe preț de nimic, precum odinioară Iuda L-a vândut pe Hristos pe treizeci de arginți? Nu se ruşinează în fața mormintelor sfinte ale lui Ştefan cel Mare, Matei Basarab, Mihai Viteazul, Constantin Brâncoveanu, şi toți vajnicii noştri voievozi şi conducători?
Prin urmare, dintre posibilele alternative legale, îndemn poporul: să cerem referendum! Este pământul țării noastre, al strămoşilor noştri, care au luptat cu jertfă şi dăruire de sine ca să ne predea nouă acest testament al unei țări Creştine, libere. Avem dreptul să decidem asupra sorții acestui pământ în care ne-am născut şi asupra acestui suflet, pe care ni l-a dat Dumnezeu şi nu omul. Aici, la mănăstirea noastră, s'au adunat în jur de patru sute de mii de semnături împotriva actelor biometrice. Oamenii vin disperați şi îmi cer sfatul. Să cerem de data aceasta referendum! Aşadar, vom face tabele cu noi semnături, în care să cerem să ne împotrivim actelor electronice prin referendum! Să semnăm cu convingere sinceră, încercând să mai salvăm ceva din căderea în care ne aflăm. Anul acesta sânt alegeri şi campania electorală deja a început. Toate pregătirile pentru alegeri, toată maşinația aceasta în care se folosesc

sume enorme de pe spinarea unui popor sărăcit şi minţit nu este decât un alt scenariu pregătit după ani de cârdăşie murdară cu interese străine poporului nostru.

Cu toate că ne aflăm într'o situaţie anevoioasă, nimeni nu explică poporului – nici presa, nici televiziunea, nici predicile din faţa sfântului altar – adevărul care stă în spatele acestor lucruri. Toţi au ajuns la o tăcere asemenea unei trădări evidente, încât nu în zadar spune Psalmistul: „Toţi s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul." /Psalmi 13:3/ Împingerea acestui popor spre păgânism, spre necredinţă şi, în acelaşi timp, spre pierderea identităţii lui şi înstrăinarea de obiceiurile şi tradiţiile lui, cât şi înrobirea faţă de nişte concepţii străine, care nu ne-au aparţinut niciodată nouă, Românilor, şi nici ortodocşilor, va aduce numaidecât judecata aspră a lui Dumnezeu asupra noastră. Şi cu cât vom fi noi mai laşi, cu atât şi mustrarea va fi mai aspră.

Aşadar, fiecare Creştin botezat în numele lui Iisus Hristos este dator să îşi apere credinţa cu preţul vieţii, fără să aştepte dispoziţii oficiale. Ci, temându-ne mai cu seamă de judecata lui Dumnezeu decât de a oamenilor, să facă fiecare după puterea sa tot ce îi stă în putinţă, să lupte împotriva instaurării acestui nou sistem de dictatură.

Am spus-o şi o repet: atunci când nu va mai fi cine să apere credinţa predată de însuşi Sfântul Apostol Andrei, acea credinţă e moartă, după cum moartă va fi şi soarta acelui popor. Noi am încercat, aşa nevrednici cum sântem, să păstrăm neştirbită predania Sfântului Apostol Andrei, care a sfinţit cu picioarele sale pământul acestei ţări, propovăduind Evanghelia păcii. Noi altă predanie nu vom primi decât aceasta. Şi înger din cer de ar veni să ne spună că Sfântul Andrei s'a înşelat când ne-a învăţat Creştinismul, noi nu îl vom primi, ci ca un lepădat şi spurcat îl vom socoti. Nu osândim pe nimeni care trăieşte paşnic în credinţa lui, chiar dacă este potrivnică

Evangheliei lui Hristos, ci numai pe aceia care încearcă cu neruşinare să ne schimbe nouă credința pecetluită cu Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Dacă alții s'au spălat pe mâini de sfânt Sângele Lui, noi binevoim mai degrabă să ne spălăm în Sângele Lui şi să ne îmbrăcăm în cămaşa Lui, în care ne-am şi botezat.

Frați români, nu sfâşiați cămaşa lui Hristos! Nu vă spălați de Sângele cu care El ne-a pecetluit şi ne-a făcut moşteni Împărăției Lui. Ci mai degrabă să ne rugăm ca, prin rănile Lui, să se tămăduiască rănile noastre; prin sângele Lui, să se curățească sângele nostru; ca, prin capul Lui cel aplecat pe Cruce, să se înalțe capetele noastre pălmuite de cei potrivnici; ca, prin sfintele Sale mâine pironite de cei fără-de-lege, să ne tragă şi pe noi din prăpastia pierzării, precum Însuşi a făgăduit.

Aşadar nu prin forțele noastre stinse vom nădăjdui, ci în puterea Dumnezeului nostru, a Căruia este cinstea şi slava, în veci. Amin.

Arhimandrit Iustin Pârvu

Mănăstirea Petru Vodă, 1 Aprilie 2009, la prăznuirea Cuvioasei Maria Egipteanca

PR. ING. ACAD. DUMITRU GRIGORE

7 Aprilie 2009

Ca orice Creştin din țara asta, am urmărit disputa publică asupra pericolului implantului biometric şi, dincolo de temerile formulate de oameni de diverse vârste şi profesii, am constatat că, undeva, esențialul lipseşte. Pentru că problema biocipului este mult mai profundă decât se zvoneşte şi are o şi mai profundă legătură cu comportamentul Creştin.

Tehnologia modernă, ar spune cunoscătorii în materie, nu este nici bună, nici rea pentru mântuire. Dacă este utilizată în scopuri bune, împlinind voia lui Dumnezeu, totul e OK. Dacă însă este utilizată ca să se înfăptuiască răul, atunci este satanică…

Cât de satanică? Încearcă o explicație Francis Paul Emberson, în a sa lucrare „From Gondishapur to Silicon Valley" („Din Gondişapur la Silicon Valley"). Dacă vă pică în mână această stranie lucrare, veți afla printre altele că tehnologia IT datorează codul binar Lordului Cancelar Francis Bacon de Verulam, care, pe la sfârşitul secolului al XIV-lea (când noi încă ne băteam cu turcii), a reuşit să deturneze profund modul de gândire şi de înțelegere a realității, în detrimentul unei evoluții spirituale fireşti a umanității, făcătura aceasta lăsând-o moştenire până în zilele noastre…

Este bine pentru un Creştin în anul 2009 să vorbească la telefonul

mobil? Să utilizeze calculatorul PC? Să aibă la discreție vreo 50 de canale TV? Da, este bine, cu o condiție de bun simț: să nu se piardă cu firea! Să nu-şi virtualizeze existența între pagina web, SMS şi telenovelă. Să nu abandoneze sensurile inițiale ale existenței sale Creştine, aservindu-se total utilitarismului tehnologic. Pentru că demonii lui Emberson acolo stau la pândă – în plăcerea de a ne cufunda în îmbierile tehnicii moderne, în diversitatea ei utilitară.

Prudența Creştină ar fi trebuit să ne facă să anticipăm că, după aproape patru decenii de supertehnologie din ale cărei beneficii neam înfruptat din plin, umbra lui Bacon de Verulam (satana însuşi) va bântui cu cea mai groaznică realizare a timpului: monitorizarea totală a persoanei. Interesant însă de văzut că cei ce aplică o asemenea metodă respectă un protocol psihologic special. Asocierea numărului 666 cu codul de bare transmite un anumit mesaj către omul necredincios de religie Creştină. Puteau foarte bine să interpună acolo numărul 555 şi afacerea ar fi decurs tehnic absolut la fel. Cineva, însă, a inserat însemnul fiarei ca să păstreze protocolul, să transmită mesajul că se împlinesc chiar acum profețiile, să pregătească într'un anume fel pe „utilizator.” Oare câte combinații de semnale electromagnetice în ritm de 666 nu ne trec zilnic prin spațiul pe care-l respirăm, când utilizăm un telefon mobil, când scriem un e-mail, când ascultăm o piesă muzicală sau o ştire la radio? A deranjat asta până acum pe cineva? Nu, pentru că încă nu se utilizase codul de pregătire psihologică.

Şi programul dispozitivelor RFID respectă un anumit protocol de pregătire psihologică. Există în lume deja un impresionant număr de persoane care au primit implantul. A fost o etapă. S'au analizat urmările, reacțiile psihologice? Unde programul are aderență, unde nu?... Testare „de piață”? Testare în vederea a ce? A ceea ce în mod real va însemna monitorizarea totală pentru omenire, pentru

că ceea ce ştim până acum despre „cipuri" este pur şi simplu praf în ochi! Vom vedea de fapt ce rol au în acest moment „înspăimântătoarele" RFID-uri. Problema monitorizării persoanei nu cred că s'ar referi numai la identificarea de la distanță. În epoca în care dispozitivele NLS (Non Linear Analysis) pot sonda ființa umană până la nivel cromozomial, stau unii cu satelitul după noi să ne citească ID-ul din cip?!… Mi se pare o copilărească risipă de resurse pentru un guvern mondial care, desigur, gândeşte coerent în ceea ce ştie că are de făcut. O gândire globalistă coerentă ține, desigur, cont de nevoile de monitorizare globală.
Monitorizarea ființei umane se face în mod obligatoriu în acelaşi timp cu monitorizarea mediului său de viață, a locației, a accesului persoanei la bunuri, la resurse, la adăpost, la arme, la informație, la educație, la cultură, la religie, la tot ce înseamnă habitat social. Şi toate acestea, împreună, dau persoanei importanța care poate fi indicator pentru un sistem de monitorizare globală. Nu CNP-ul sau culoarea ochilor. Desigur, CNP-ul este de interes la nivelul Secției de Poliție de cartier…
V'ați luat maşină cu GPS? Sau măcar un telefon cu hartă la purtător? Credeți că o asemenea tehnologie ar mai fi ajuns pe piața liberă dacă în spatele ei nu ar fi apărut una mult mai performantă şi mai profundă în ceea ce priveşte localizarea, şi nu numai? Ținând cont de faptul că la începutul anilor 1980 dispozitivele de biorezonanță erau parte integrantă a tehnicii de zbor spațial, ele apărând abia după 1990 în anumite cabinete medicale – deci după aproximativ 10-15 ani – fiind de la sine înțeles că au fost înlocuite cu o tehnologie capabilă să scaneze sistemul cerebral cu o mult mai mare precizie, putem intui ce salt uriaş s'a realizat în domeniul biolocației. De la localizări după amprenta termică până la scanarea în câmp electromagnetic de înaltă frecvență sau scanarea ultra şi infrasonică,

noua tehnologie se pregăteşte, desigur, pentru aplicații totale în ceea ce ne priveşte. Scanarea nu se doreşte a fi una direcționată, un studiu de caz, ci integrală, iar argumentele ei tehnice se bazează pe un management judicios al tuturor markerilor de natură informațională. După cum se ştie deja bine, banalele dispozitive radar se bazează pe recepționarea semnalului ecou care, procesat adecvat, poate furniza cu precizie informații despre poziție şi viteză.
Pe de altă parte, faptul că fiecare structură materială din spațiul ce ne înconjoară posedă o frecvență proprie de oscilație oferă posibilități inepuizabile de sondare nu atât a poziției obiectelor, cât mai ales a structurii lor interne. Dacă realitatea vibratorie a materiei moarte este, astfel, deschisă metodelor de sondare, imaginați-vă ce spectacol informațional poate să ofere scanarea unui sistem viu. Şi să nu credeți că cei care posedă o astfel de tehnologie ar rata cumva ocazia de a scana avansat şi integral ființa umană.
Un asemenea mod de scanare multiplă, integrală, vizează atât aspectele structurale, cât şi cele funcționale ale persoanei. Informația preluată va conține, astfel, amprenta energetică reală care, prin procesare avansată, poate furniza întreaga paletă a aspectelor fiziologice, emoționale, mentale etc. Cu alte cuvinte, nu numai culoarea ochilor le va fi de interes, ci întregul nostru profil psihofiziologic, pe care îl vor analiza dimpreună cu tot ceea ce înseamnă habitatul obişnuit, grupul social căruia îi aparținem, relațiile sociale, aspirațiile, performanțele şi eşecurile noastre etc.
Cum poate fi realizată efectiv o asemenea monitorizare totală cu uşor iz S.F.? De la distanță, pe neîntrebate. Fără cipuri şi biocipuri! Pentru că această nouă tehnologie a cuplat la ceva anume omenesc, ce nu poate fi ecranat în fața dispozitivelor de sondare: undele cerebrale. Cu alte cuvinte, fiara se loghează direct pe creier şi află de acolo tot ce-i trebuie ca să ne poată manipula. Şi pentru asta

nu are nevoie să ne dăm vreun consimțământ. Se pare că l-am şi dat deja cu toții, cândva.

S'ar putea spune, astfel, că dependența de utilitatea tehnologică ne-au vârât-o în minte punându-ne „semn în frunte," iar tot ceea ce facem cu consimțământ deplin, manipulând tehnologia lumii acesteia, arată ca o întindere a brațului pentru a primi semnul şi acolo. Asta înseamnă că prin acceptarea „ofertei" tehnologice, prin utilizarea „brandului," am şi fost însemnați. Asta înseamnă că nu ne mai mişcăm în ceea ce ni se pare a fi spațiul nostru privat, ci am adus fiara în viața noastră, împroprietărind-o prin vanitate şi dependență. Acum ea stă în locul nostru cândva Creştin, iar noi pribegim în spaime, necredință şi necunoaştere – pecetea profundă a îndepărtării de Evanghelie, de învățătura Sfinților Părinți – căutând în zadar motive de îndreptățire.

Scanarea, adevărata scanare se va face global, în „cavități rezonante" generate şi „parcelate" pentru întregul spectru de frecvențe şi întregul set de energii la care dispozitivele de detecție plasate pe sateliți geostaționari pot avea acces. În orice moment, în orice loc din lume, tot ceea ce reprezintă „eveniment energetic" va fi înregistrat, stocat şi evaluat într'o viziune monstruoasă de monitorizare globală a vieții de pe Pământ. Va fi posibil, astfel, ca orice gând care ne va trece prin minte să poată fi ascultat asemenea emisiunii unui post de radio… dacă ar fi să facem referire doar la banda de frecvență a undelor cerebrale!

Ce rost ar mai avea atunci dispozitivele RFID? Eu cred că sânt utilizate exact pentru calibrarea sistemului global. Confruntarea informației privitoare la un eveniment utilizând două căi diferite de preluare a datelor este o practică uzuală în experimentul ştiințific respectabil… După finalizarea „probelor," se va face linişte şi fiara va începe să-şi între în „drepturi"!

Ce este de făcut? Cum ar putea fi contracarat un astfel de monstru tehnologic? Ştiința, de pildă, ne poate arăta exact ce anume înseamnă o determinare rezolutivă. Ea explică în ce condiții o măsurătoare poate fi perturbată sau nu de fenomene colaterale. În cazul concret al determinărilor de natură energetică realizate direct pe ființa umană, există o multitudine de fenomene secundare, care trebuie filtrate în scopul separării semnalului util de „zgomotul" de fond.
Cei familiarizați cu elementele de energetică a biocâmpului uman ştiu că există echipamente specializate care utilizează tehnologia de *biofeedback*, cu ajutorul cărora se pot separa cu mare precizie frecvențele biocâmpului pe toate zonele funcționale ale ființei umane. Spectaculos pentru un asemenea echipament este faptul că, prin construcție, ne poate oferi posibilitatea să determinăm o frecvență specială care are legătură cu o energie specială, aceea responsabilă de activitatea spiritual-religioasă. Cei interesați de experimentări complexe în această direcție vor afla un adevăr de o deosebită importanță pentru îngrijorările legate de monitorizarea totală. Anume, că pe măsură ce această energie specială creşte corespunzător în frecvență, rezolutivitatea oricărei determinări pe celelalte frecvențe este puternic diminuată. Mai clar spus, comportamentul religios autentic are ca efect creşterea frecvenței corelative transcendenței şi diminuarea oricăror posibilități de sondare de la distanță a ființei umane! Adică ştiința, în latura aplicabilității ei pozitive, ne oferă antidotul la monitorizarea totală: întoarcerea la Scripturi, la Pateric, la normalitatea unei vieți duhovniceşti autentice. În această firească stare de manifestare Creştină, orice sistem global de monitorizare, căutându-vă, va găsi doar un nimb transparent în care ultrasofisticatele echipamente de sondare nu vor putea „citi" decât frecvența înaltă a unei transformări spirituale reale.

V'ați întrebat oare de ce anume sânt promovate în lume cu atâta neruşinată insistență pornografia şi comportamentele sexuale deviante? De ce anume omul modern nu mai are alt scop în sine decât îmbogățirea? De ce adevărate industrii pentru obținerea plăcerii proliferează în detrimentul dezvoltării normale, morale a societății umane?… Putem vorbi aici de faze de program, de etape de pregătire pentru o monitorizare totală, având în vedere că tocmai inducerea acestui background de frecvență joasă poate asigura rezolutivitate maximă maşinăriei demonice.
Realitatea aceasta ar trebui să preocupe intens Biserica. Fenomenul despre care încercăm să vorbim nu mai este unul sporadic. El capătă dimensiuni globale, şi pentru contracararea lui Biserica trebuie să se adapteze cu multă abilitate şi înțelepciune vremurilor alerte. De pildă, inițierea unui studiu care să determine concret nivelul de înduhovnicire a poporului păstorit ar fi deosebit de util Bisericii pentru confirmarea şi legitimarea comportamentului Creştin autentic. Generalizarea unui asemenea studiu la nivel european ar putea furniza o informație inexistentă azi în grila de evaluare a națiunilor UE. Indicatorul general de religiozitate socială ar putea, deci, la nivel european şi global, să reaşeze prioritățile dezvoltării durabile, ținându-se cont de adevăratele performanțe realizate de către națiuni şi popoare, vădind, prin acestea, zonele de siguranță şi încredere, zonele de stabilitate şi de deferență comunitară. În acest fel concret, Biserica şi-ar putea aduce o contribuție necesară la restaurarea ordinii spirituale în lume, ar putea milita nemijlocit la contracararea unui sistem polițienesc global de urmărire a persoanei, slujind lui Dumnezeu şi oamenilor.
Ce ar mai fi de spus?… Ar trebui să ne reevaluăm comportamentul Creştin. Să readucem în viața noastră starea de normalitate, firescul convietuirii comunionale, sensul şi forța rugăciunii. Pentru că

asta ne lipseşte tuturor, într'o măsură atât de mare! Să ne temem de monitorizările veacului? Nu! Să nădăjduim cu toată măsura în Dumnezeu! Cel ce toate le ține şi toate le plineşte!

Dumitru Grigore este inginer fizician, membru titular al Comisiei de Cibernetică a Academiei Române. Din 2001 este licențiat în theologie. Actualmente este preot în Eparhia Argeşului şi Muscelului.

PREASFINȚITUL SEBASTIAN, EPISCOPUL SLATINEI ŞI ROMANAȚILOR

7 Aprilie 2009

- *Ce părere aveți despre cipuri?*

- Este o obsesie a anului: „Să le acceptăm sau nu?”

Să nu le acceptați, să nu le acceptați. Nici măcar în paşapoarte, darămite, Doamne fereşte!, sub piele, pentru că tot la Apocalipsă vor duce – chiar dacă, momentan, se pare că nu ne mint cei care ne spun, de la Ministerul de Interne, că nu-i nici un pericol şi că în paşapoarte nu-i vorba decât de amprenta digitală şi de imaginea facială. Până la urmă, Apocalipsa nu va rămâne mincinoasă – nu va fi anul asta, dar va fi altădată, tot va fi; şi, orice-am face noi, până la urmă tot nu o vom împiedica.

Sigur, aceasta nu ne îndreptățeşte să punem mâinile în sân şi să ne uităm unii la alții şi să zicem „Vino, vino, cipule!” Dar nu e de primit, este sub demnitatea omului. Noi ştim că animalele au început să poarte aici (cipuri) la ureche; nu cred că au cerut ele, ci pentru că aşa au considerat oamenii, că animalele trebuie să poarte cipuri (...).

Este sub demnitatea noastră, plus că poate duce la ceea ce scrie în Apocalipsă, la un control desăvârşit, tiranic, din partea unor oameni care nu vor fi credincioşi.

DIACON OLIVER SUBOTICI, DIRECTORUL „CENTRULUI DE STUDII ŞI UTILIZARE A TEHNOLOGIILOR MODERNE" DIN CADRUL ARHIEPISCOPIEI BELGRADULUI ŞI KARLOVĂŢULUI

2007

1. Sistemele de identificare biometrică ar trebui, în primul rând, să fie abordate plecând de la contextul implicaţiilor pe care le au pentru societate şi nu prin întrebări cu privire la aplicabilitatea şi posibilitatea lor de realizare. Această abordare va trebui să fie, desigur, de natură interdisciplinară, cuprinzând domeniul eticii, al tehnologiei informaţiei, al sociologiei şi cel legislativ. Orice încercare de a reduce problema sistemelor de identificare biometrică la doar unul dintre domeniile menţionate mai sus va mistifica rezultatele oricărui studiu, ducând la concluzii inadecvate, ale căror consecinţe pot fi semnificative.

2. Implementarea sistemelor de identificare biometrică pe baza voluntariatului politic, fără o evaluare critică şi o dezbatere extra-academică, este inacceptabilă. În mod frecvent, instituţiile politice sânt slab informate cu privire la acest domeniu şi se bazează pe informaţiile furnizate de corporaţiile care produc echipamentul de identificare biometrică, creându-se un conflict de interese. Nici o societate liberă nu

poate permite ca problemele referitoare la managementul identificării să fie rezolvate de părți interesate; inițiativa trebuie să vină, în schimb, de la comisiile de experți şi instituțiile ştiințifice care activează în domenii relevante. Pe lângă recomandările date de experți şi de oameni de ştiință, este necesar să se ia în considerare părerea publicului în aceste chestiuni. Iar dacă se va întâmpla ca publicul larg să nu sprijine sistemele de identificare biometrică, acestea nu ar trebui adoptate.
3. Abordarea acestui subiect de către presă în mod superficial şi senzațional face chiar mai dificilă misiunea experților şi a oamenilor de ştiință de a furniza suficiente informații care să-i conducă la studii adecvate pentru opinia publică. Prin urmare, comisiile de experți, dezbaterile şi discuțiile la masa rotundă pe acest subiect sânt vitale. Acestea trebuie să aibă loc înainte de orice implementare pe scară largă a sistemelor de identificare biometrică. În cazul în care nu a avut loc o dezbatere pe acest subiect înainte de implementarea a unor astfel de sisteme, orice discuție ulterioară nu mai are sens şi nu devine nimic altceva decât o acoperire formală pentru nişte soluții acceptate fără rezerve şi motivate politic.
4. Procesarea automată a informațiilor biometrice este un aspect cheie al sistemelor moderne de identificare biometrică. Identificarea biometrică rudimentară este predecesorul istoric al unor astfel de sisteme, dar o comparație cu cele de astăzi nu poate fi făcută cu adevărat, tocmai pentru că celor dintâi le lipseşte capacitatea de a procesa datele în mod automat. Nu se poate face nici o comparație între sistemele de informații biometrice electronice şi non-electronice, datorită diferențelor de funcționare, vitezei de procesare, vitezei de accesare şi capacității de a amalgama direct informațiile. Deşi sistemele moderne sânt în mare măsură considerate a fi infailibile, atât teoria cât şi practica arată că acestea sânt în mod categoric încă în stadiile inițiale de dezvoltare.

5. Posibilitatea anonimatului nu trebuie anulată atunci când poate fi menținută. În cazurile în care informațiile biometrice depăşesc cerințele, de exemplu implementarea unui „e-guvern," ele nu ar trebui să fie încorporate în sistem, întrucât acesta ar fi o mod necinstit de introducere a tehnologiilor pentru uzul de zi cu zi. Tehnologia de implementare a sistemului de identificare biometrică nu trebuie să fie un scop în sine, ci trebuie să rămână doar o metodă, contrabalansată de principiile etice larg acceptate. În eventualitatea în care soluțiile tehnologice şi normele juridice nu concordă, cele din urmă ar trebui să prevaleze întotdeauna. Acest principiu ar trebui să fie aplicat sistemelor de identificare biometrică.
6. Un moratoriu, propus de experți, privind aplicarea ulterioară a sistemelor de identificare biometrică până ce mecanismele legale pentru folosirea lor pot fi examinate în întregime, este atât realist, cât şi pragmatic. Totuşi, ar fi necesar mai întâi să se realizeze un studiu complet pentru a se observa dacă sistemele de identificare biometrică schimbă într'adevăr natura interacțiunii politice în societate: dacă afectează relația între individ şi stat, iar implementarea finală a acestora ar putea deschide posibilitățile unui viitor totalitar? Abordările în care se vorbeşte la început despre subiecte legate de fezabilitatea tehnică a astfel de sisteme, fără să se pună accent pe idealurile fundamentale în jurul cărora este construită societatea, pot duce la erodarea treptată a normelor juridice şi a principiilor pe care se întemeiază acestea.
7. Problemele care apar în urma implementării fără rezerve a sistemelor biometrice de identificare nu pot fi rezolvate fără măsuri autoregulatoare. Problemele etice, juridice şi de securitate care se ridică trebuie să fie examinate în amănunt şi în mod critic, şi trebuie să fie soluționate înaintea stabilitei implementări a acestor sisteme. Principiul con-validării nu trebuie să fie aplicat în cazul unei ilegalități demonstrabile a proiectului.

8. Trebuie să se acorde prioritate soluțiilor care se bazează pe folosirea voluntară, ori de câte ori se poate. În acest caz, împiedicarea în timp util a oricărei discriminări posibile este vitală. Este clar că jucătorii politici favorizează în general folosirea pe scară largă şi în mod intruziv a sistemelor de identificare biometrică. Aceasta se justifică de cele mai multe ori apelând la necesitatea combaterii terorismului şi a crimei organizate, sau pur şi simplu a modernizării guvernării. Deşi folosite frecvent, aceste argumente nu sânt confirmate de realitate şi nu pot rezista unei examinări meticuloase şi critice.
9. Implementarea sistemelor de identificare biometrică în orice sector privat trebuie să fie în conformitate cu prevederile legale (normele juridice) privind protejarea datelor şi a identității individului. În eventualitatea în care, într'o societate dată, astfel de norme nu au fost încă stabilite, trebuie să se interzică utilizarea în sectorul privat a unor sisteme de acest tip, până când folosirea lor poate fi reglementată cu exactitate printr'o legislație adecvată. De asemenea, legile privind protejarea datelor şi a identității individului trebuie să fie în mod corect standardizate, în special în secțiunile unde se doreşte specificarea noilor categorii de activitate infracțională şi prevenirea lor.
10. Conceptul unei baze centralizate de date pentru informațiile biometrice şi cele asociate are potențialul de a crea o societate controlată informațional. Chiar dacă percepția publicului obişnuit este aceea că problema constă în dispozitivul *(device)* prezent care stochează informațiile biometrice ale individului (de exemplu, un card de identitate inteligent - *smart ID card*), din punct de vedere etic, juridic şi al tehnologiei informației, principalul motiv de dispută este baza centralizată de date. Există teama că, de-a lungul timpului, dacă va fi combinată cu alte baze de date, o bază de date biometrice are potențialul de a deveni un substrat „atotvăzător."

Interconectarea bazelor compatibile de date poate fi realizată în moduri diferite, totuşi, în practică, ea se reduce la folosirea unui singur identificator alfa-numeric universal. Concentrarea puterii politice, vulnerabilităţile interne şi externe ale acestor baze de date şi potenţialul de creare a unei societăţi controlate informaţional sânt toţi factori care fac din implementarea unei baze de date biometrice centrale, ce se poate interconecta cu alte baze relevante de date, o insultă a ideii de societate liberală şi ar trebui interzisă de lege.

11. Concretizările în viitor ale implementării fără rezerve a sistemelor de identificare biometrică sugerează crearea unei supravegheri şi unui control total asupra tuturor tranzacţiilor. Problema nu o constituie generaţia actuală a tehnologiei, de exemplu single-role smartcards (cartelele inteligente cu funcţie unică), ci creşterea în viitor a numărului tehnologiilor cu funcţii multiple, cu posibilitatea apariţiei unui biocip (implant electronic), total inacceptabil pentru majoritatea oamenilor astăzi. Ideea unui biocip tulbură în special societăţile cu o formaţie culturală Creştină, aşa cum amintesc prorociile Sfântului Ioan; de asemenea, dezacordul cu privire la acest subiect poate fi manipulat de grupuri de interese pentru a dezbina şi a crea conflicte între disidenţi.

12. În ţările liberale, instituţiile academice, grupurile de experţi, opinia publică şi organizaţiile non-guvernamentale implicate în protejarea dreptului la intimitate au opus rezistenţă presiunilor politice, prin care se dorea acceptarea fără rezerve a sistemelor de identificare biometrică. În ţările în care majoritatea populaţiei este Creştină ortodoxă, rezistenţa activă a venit predominant din partea Bisericii. Cea mai mare rezistenţă s'a înregistrat în ţările cu o tradiţie a dreptului comun şi cea mai mică în ţările Orientului Îndepărtat şi Mijlociu. Există cazuri în care ţările au anulat implementarea fără rezerve a unor astfel de sisteme prin intervenţie juridică, parlamen-

tară sau prin presiune publică; există chiar şi cazuri în care aceste concepte au fost compromise, pentru că nu oferă siguranță. De asemenea, există şi țări bine dezvoltate din punct de vedere economic, având un public cu o înaltă conştiință a libertății, unde asemenea sisteme sânt folosite pe bază de voluntariat.

13. Pentru a obține o perspectivă echilibrată asupra implementării sistemelor biometrice de identificare, trebuie înțeles contextul sociologic şi trecutul istoric în care acestea sânt introduse, aşa încât să se poată trage concluzii având ca punct de plecare fiecare caz. De asemenea, este necesar să se cunoască diferențele între diversele forme de implementare, tipul documentației de identificare, existența (sau inexistența) unor baze centrale de date, interoperabilitatea şi dimensiunea informațiilor biometrice din fişier. Este absolut inacceptabil se tragă concluzii generalizate pe baza diferitelor forme de implementare.

14. În 2003, statul Sârb a dezvăluit cetățenilor Republicii propriul proiect de sistem biometric de identificare. Legislația adoptată în 2006, ce legalizează eforturile guvernului în acest domeniu, este un caz clasic de voluntariat adoptat în managementul identificării, în care echipamentul este cumpărat – într'un mod prin care se încalcă anumite legi, ce vor fi legalizate ulterior – şi instalat mai înainte de existența oricărei dezbateri publice sau parlamentare. Serbia, în acest fel, a devenit exemplul perfect de abordare fără rezerve în introducerea sistemelor biometrice de identificare, legiferând nişte norme care cad la fiecare concluzie trasă de acest studiu. Pe de altă parte, antinomia cazului Serbiei se reflectă în rezistența publicului, cu ajutorul unor reputate instituții care au reuşit să forțeze reevaluarea proiectului şi a implementării sistemelor biometrice de identificare pe baza unui voluntariat parțial. Acest lucru pare să aşeze Serbia, cu certitudine, într'un grup foar-

te mic de țări liberale cu experiențe asemănătoare; există, totuşi, un singur lucru care ține în loc Serbia: autoritățile încă încearcă să mai introducă un identificator unic (acum, în mod separat) şi o bază centrală de date biometrice.

15. În cazul Serbiei şi a celorlalte țări din lumea liberă, apărarea principială a libertăților societății contemporane se întemeiază pe semnificația vitală a acestora. Această apărare trebuie să includă implicarea activă, într'un discurs constructiv, a instituțiilor relevante de ştiință şi tehnică, care vor avea ulterior posibilitatea de a determina directivele necesare unei implementări critice a sistemului biometric de identificare. Abordările bazate pe voluntariat politic şi modernizare fără rezerve vor duce în mod inevitabil la un viitor mai puțin luminos pentru stat.

Diaconul Oliver Subotici s'a născut în 1977 la Novi Varoş (Serbia). În localitatea natală a terminat Liceul de Matematică şi Ştiințe Naturale, după care se înscrie la Secția de Tehnologie Informațională din cadrul Facultății de Ştiințe Informaționale din Belgrad. În paralel cu aceste activități, în anul 2000 se înscrie la Facultatea de Theologie Ortodoxă din Belgrad. A obținut diploma de la Facultatea de Ştiințe Organizatorice în anul 2004, iar a Facultății de Theologie Ortodocxă în anul 2005. După încheierea studiilor la ambele facultăți, se angajează în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă ca colaborator de specialitate pe probleme de activități informaționale, în cadrul Centrului Informațional şi de Documentare. După doi ani este numit de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe, la sfârşitul anului 2007, redactor-şef şi responsabil al revistei „Pravoslavni Misionar.". În acelaşi timp devine şi membru al Comisiei Catehetice a Arhiepiscopiei Belgradului şi Karlovățului şi profesor de religie la Liceul nr. 9 din Belgrad. A fost hirotonit diacon la 22 Ianuarie 2008, în Patriarhia Serbiei. Imediat după înființarea Centrului de Cercetare şi Utilizare a Tehnologiilor Moderne din

cadrul Arhiepiscopiei Belgradului şi Karlovăţului, în August 2008, a fost numit director al acestuia. A obţinut titlul de Master în 2008, la Facultatea de Theologie Ortodoxă din Belgrad, cu tema „Continuitatea structurii bisericeşti în condiţiile procesului de globalizare". A participat la peste zeci de reuniuni de specialitate, emisiuni, tribune şi mese rotunde cu tematică din domeniul teologiei ortodoxe, a antropologiei şi a tehnologiilor informaţionale.

NOTĂ

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA SFINTELOR SINOADE ALE BISERICILOR ORTODOXE LOCALE ŞI A SFINTEI CHINOTITE ATHONITE

Sfântul Sinod al Bisericii Cretei (22 Martie 1993)
Apărută inițial în limba română în cartea Mitropolitului Calinic al Pireului, *„Noile buletine – Antihrist – 666,"* Athena, 1993, pp. 34-35.

Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos (19 Februarie 1993)
Apărută inițial în limba română în cartea Mitropolitului Calinic al Pireului, *„Noile buletine – Antihrist – 666,"* Athena, 1993, pp. 23-26, cu titlul *„Scrisoare deschisă din Sfântul Munte Athos cu privire la noile buletine."*

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (1 Aprilie 1993)
Apărută inițial în limba română în cartea Mitropolitului Calinic al Pireului, *„Noile buletine – Antihrist – 666,"* Athena, 1993, pp. 36-39.

Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos (24 Februarie 1997)
Apărută în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) *„Жички*

Благовесник" („Vestitorul Jiciei"), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 10-11, cu titlul *„Обраћање Протата Свете Горе Атоске - Обраћање Протата Свете Горе Атоске поводом нацрта закона «О за заштити чобека од прикупљања и коришћења података личне природе», Европског информационог система «Шенген», како и ратификацније о почетка као и ратификацје и почетка ступања на снагу Шенгенског споразума у Грчкој од 24. 2. 1997" („Adresare a Sfintei Chinotite a Sfântului Munte Athos, cu prilejul proiectului de lege privind «Protecția persoanei la colectarea şi folosirea datelor de natură personală» în sistemul informațional european «Schengen», precum şi ratificarea şi intrarea în vigoare a acordului de la Schengen în Grecia din 24.02.1997")*; publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de
Valentin-Petre Lică.

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (7 Aprilie 1997)

Această enciclică a fost citită în toate bisericile Greciei în
Duminica Ortodoxiei din 1997 şi apoi publicată în buletinul Sfântului Sinod *„Προς τον λαο" („Către Popor")*, nr. 21 din Aprilie 1997, sub titlul *„Enciclică cu privire la numărul 666 şi la cărțile electronice de identitate."* În limba română a fost publicată inițial în cartea Ing. Mircea Vlad - *„Apocalipsa 13. Sfârşitul
libertății umane"* (Ed. Axioma Edit, 1999).

**Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară a
Sfântului Munte Athos (3 Septembrie 1997)**

Publicată inițial în limba română în cartea Ing. Mircea Vlad - *„Apocalipsa 13. Sfârşitul libertății umane"* (Ed. Axioma Edit, 1999).

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (9 Februarie 1998)
Enciclica a apărut inițial în limba română în *„Vestitorul Ortodoxiei,"* periodic al Patriarhiei Române, Mai 1998, în prezentarea lui Dinu Cruga.

Sfântul Sinod al Bisericii Ucrainei (Patriarhia Moscovei) (1998)
Apărută în original în publicația *„Русский дом"* nr. 10 din 1998 şi ulterior în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) *„Жички Благовесник" („Vestitorul Jiciei")*, Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 18-20, cu titlul *„Посланица властима Светога Синода Украјинске Православне Цркве (Московске Патриархије)" („Epistola către autorități a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ucrainene – Patriarhia Moscovei")*; publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

Sfântul Sinod al Bisericii Ucrainei (Patriarhia Moscovei) (29 Decembrie 2003)
Apărută în original în publicația *„Русский дом"* nr. 10 din 1998 şi ulterior în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) *„Жички Благовесник" („Vestitorul Jiciei")*, Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 21-23, sub titlul *„Посланица вернима Светога Синода Украјинске Православне Цркве (Московске Патриархије)" („Pastorala către credincioşi a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ucrainene - Patriarhia Moscovei")*; publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse
Apărută în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) *„Жички Благовесник" („Vestitorul Jiciei"),* Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 16-18, sub titlul *„Respectați simțămintele credincioşilor şi stăruiți în trezvie, felul de gândire al creştinului – Declarație a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse;"* publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe (23 Septembrie 2006)
Apărută în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) *„Жички Благовесник" („Vestitorul Jiciei"),* Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, sub titlul *„Adresare a Sfântului Sinod Permanent către Sfântul Sinod arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe;"* publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Ionuț Gurgu.

Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crişanei şi Maramureşului (19 Februarie 2009)
Publicat de biroul de presă al Mitropoliei Clujului, Albei, Crişanei şi Maramureşului şi apărut în publicațiile eparhiale ale episcopiilor componente.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (25 Februarie 2009)
Comunicat dat de Biroul de Presă al Patriarhiei Române, sub titlul *„Sfântul Sinod solicită alternativă la paşapoartele biometrice."*

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA UNOR ARHIEREI, PĂRINȚI DUHOVNICEŞTI ŞI THEOLOGI CONTEMPORANI

Părintele Paisie Aghioritul, Chilia Panaguda a mănăstirii Cutlumuş, Sfântul Munte Athos (7 Martie 1987)

Publicată în original în cartea Ieromonahului Hristodul Aghioritul, *„Όσιος Παΐσιος" („Cuviosul Paisie")*, Aghion Oros, 1994, pp. 185-192. Apărută inițial în lb. română sub titlul *„Scrisoarea Părintelui Paisie Aghioritul intitulată «Semnele vremilor - 666»"* în Ing. Mircea Vlad - *„Apocalipsa 13. Sfârşitul libertății umane"* (Ed. Axioma Edit, 1999).

Protosinghelul Petroniu (Tănase), starețul schitului românesc Prodromul, Sfântul Munte Athos (1993)

Interviu apărut în broşura *„Părintele Petroniu despre noile buletine,"* Sfântul Munte Athos, 1993.

Arhimandritul Gheorghie (Kapsanis), starețul Sfintei Marii Mănăstiri Grigoriu, Sfântul Munte Athos (12 Iulie 1997)

Text apărut în periodicul *„En Syneidisi"* al Mitropoliei Meteorelor, August 1997, pag. 13, sub titlul *„A sosit vremea mărturisirii sau a lepădării noastre."*

Pr. Prof. Dr. Gheorghios Metallinos,

Facultatea de Theologie din Athena (1997)
Interviu apărut în periodicul *„En Syneidisi”* al Mitropoliei Meteorelor, August 1997, pag. 10 sub titlul *„Întoarcerea în catacombe.”*

Arhimandritul Evsevie (Vittis),
Sfânta Mitropolie Siderokastro (1997)
Parțial, acest text, reprezentând două omilii, a apărut sub titlul *„Pecetea lui Antihrist şi numărul 666”* în periodicul *„En Syneidisi”* al Mitropoliei Meteorelor, August 1997, pp. 24-25. Cele două omilii au fost publicate în lucrarea Ieromonah Evsevie Vittis, *„Despre Antihrist şi simbolul său, 666,”* ed. Orthodoxos Kypseli, 1997.

Ieromonahul Hristodul Aghioritul,
Sfântul Munte Athos (1997)
Fragmentele de față sânt extrase din cartea sa *„La apusul libertății,”* având ca temă Acordul Schengen – Ieromonah Hristodul Aghioritul, *„Sti disi tis eleftherias,”* Aghion Oros, 1997. Cartea a apărut şi în limba română la editura Sophia, în anul 1999.

Preasfințitul Hrisostom, episcopul Jicei (2005)
Text apărut în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) *„Жички Благовесник” („Vestitorul Jiciei”),* Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, sub titlul *„Întâmpinarea Episcopului Jicei, Preasfințitul Hrisostom, către Sfântul Sinod arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe în privința pericolului pentru libertatea omenească pe care îl comportă nou-introdusa Lege a Documentelor de Identitate;”* publicat aici pentru prima dată în limba română, traducere de Ionuț Gurgu.

Arhimandritul Iustin (Pârvu), starețul mănăstirii Sfinții

Arhangheli, Petru-Vodă (14 Ianuarie 2009)
Apel preluat din ziarul „*Ziua,*" 17 Ianuarie 2009, sub titlul „*Este vremea muceniciei. Luptaţi până la capăt, nu vă temeţi!*"

Ieromonahul Ştefan (Nuţescu) şi Părinţii schitului românesc Lacu, Sfântul Munte Athos (27 Ianuarie 2009)
Text publicat în revista „*Presa Ortodoxă,*" nr. 2, Februarie 2009, sub titlul „*Răscumpăraţi vremea.*"

Arhimandritul Arsenie (Papacioc), duhovnicul mănăstirii Sfânta Maria, Techirghiol (Ianuarie 2009)
Înregistrarea interviului a apărut pe situl razbointrucuvant.ro, sub titlul „*Actele electronice sânt o mare primejdie.*"

Ieromonahul Savatie (Baştovoi), mănăstirea Noul Neamţ, Chiţcani (15 Ianuarie 2009)
Articol apărut pe pagina de internet a Ieromonahului Savatie, http://savatie.wordpress.com, sub titlul „*Scandalul cip-urilor.*"

Arhimandritul Mihail (Stanciu), stareţul mănăstirii Antim (18 Ianuarie 2009)
Din predica ţinută în Duminica a 29-a după Rusalii, 18 Ianuarie 2009, şi publicată pe pagina de internet http://apologeticum.wordpress.com sub titlul „*Părintele Mihail Stanciu: Cipurile sânt «bomboane otrăvite... ale călăilor din fruntea ţării».*"

Ieromonahul Adrian (Făgeţeanu), mănăstirea Lainici (7 Februarie 2009)
Interviu realizat de Monahul Filotheu (Bălan).
Arhimandritul Melchisedec (Velnic),

stareţul mănăstirii Putna (22 Februarie 2009)

Fragment din predica ţinută în Duminica Înfricoşatei Judecăţi, 22 Februarie 2009, şi publicată pe pagina de internet http://apologeticum.wordpress.com sub titlul *„Părintele stareţ Melchisedec: Să ne rugăm pentru Sfântul Sinod, pentru hotărârea cea după Dumnezeu."*

Arhimandritul Iustin (Pârvu), stareţul mănăstirii Sfinţii Arhangheli, Petru-Vodă (15 Martie 2009)

Text preluat de pe pagina de internet a Ieromonahului Savatie (Baştovoi) (http://savatie.wordpress.com), cu titlul *„Adresarea Părintelui Iustin către senatorii români."*

Arhimandritul Arsenie (Papacioc), duhovnicul mănăstirii Sfânta Maria, Techirghiol (14 Martie 2009)

Interviu apărut în revista *Atitudini*, nr. 5/2009.

Arhimandritul Iustin (Pârvu), stareţul mănăstirii Sfinţii Arhangheli, Petru-Vodă (1 Aprilie 2009)

Text preluat de pe situl http://razbointrucuvant.ro, sub titlul *„Un ultim apel de la Părintele Justin: Fraţi români, nu sfâşiaţi cămaşa lui Hristos! - Chemare la referendum."*

Pr. Ing. Acad. Dumitru Grigore (7 Aprilie 2009)

Text publicat pe situl ro.altermedia.info, cu titlul *„Creştinul, între recenta alarmare «biometrică» şi iminenta teroare a monitorizării totale."*

Preasfinţitul Sebastian, episcopul Slatinei şi Romanaţilor (7 Aprilie 2009)

Răspuns dat în cadrul conferinţei organizate de Asociaţia Studenţilor Creştini Ortodocşi din România (ASCOR),

filiala Craiova, cu titlul *„Moartea ca viață.”*

Diacon Oliver Subotici, directorul „Centrului de Studii şi Utilizare a Tehnologiilor Moderne” din cadrul Arhiepiscopiei Belgradului şi Karlovățului (2007)

Un rezumat al argumentelor prezentate în lucrarea Diaconului Oliver Subotici – *„Sistemele biometrice de identificare: un studiu critic”* (Belgrad, 2007), lucrare elaborată la cererea Sfântului Sinod Arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe; text publicat aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin Petre-Lică.

CUPRINS

7 CUVÂNT ÎNAINTE

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA SFINTELOR SINOADE ALE BISERICILOR ORTODOXE LOCALE ŞI A SFINTEI CHINOTITE ATHONITE

11 Sfântul Sinod al Bisericii Cretei (22 Martie 1993)
13 Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos (19 Februarie 1993)
14 Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (1 Aprilie 1993)
21 Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos (24 Februarie 1997)
25 Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (7 Aprilie 1997)
30 Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară a Sfântului Munte Athos (3 Septembrie 1997)
33 Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (9 Februarie 1998)
38 Sfântul Sinod al Bisericii Ucrainei (Patriarhia Moscovei) (1998)
43 Sfântul Sinod al Bisericii Ucrainei (Patriarhia Moscovei) (29 Decembrie 2003)
49 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse
54 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe (23 Septembrie 2006)
55 Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crişanei şi Maramureşului (19 Februarie 2009)
57 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (25 Februarie 2009)

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA UNOR ARHIEREI, PĂRINȚI DUHOVNICEŞTI ŞITHEOLOGI CONTEMPORANI

61 Părintele Paisie Aghioritul, Chilia Panaguda a mănăstirii Cutlumuş, Sfântul Munte Athos(7 Martie 1987)

66 Protosinghelul Petroniu (Tănase), stareţul schitului românesc Prodromul, Sfântul Munte Athos (1993)

69 Arhimandritul Gheorghie (Kapsanis), stareţul Sfintei Marii Mănăstiri Grigoriu, Sfântul Munte Athos (12 Iulie 1997)

76 Pr. Prof. Dr. Gheorghios Metallinos, Facultatea de Theologie din Athena (1997)

81 Arhimandritul Evsevie (Vittis), Sfânta Mitropolie Siderokastro (1997)

99 Ieromonahul Hristodul Aghioritul, Sfântul Munte Athos (1997)

109 Preasfinţitul Hrisostom, episcopul Jicei (2005)

112 Arhimandritul Iustin (Pârvu), stareţul mănăstirii Sfinţii Arhangheli, Petru-Vodă (14 Ianuarie 2009)

118 Ieromonahul Ştefan (Nuţescu) şi Părinţii schitului românesc Lacu, Sfântul Munte Athos (27 Ianuarie 2009)

123 Arhimandritul Arsenie (Papacioc), duhovnicul mănăstirii Sfânta Maria, Techirghiol (Ianuarie 2009)

125 Ieromonahul Savatie (Baştovoi), mănăstirea Noul Neamţ, Chiţcani (15 Ianuarie 2009)

127 Arhimandritul Mihail (Stanciu), stareţul mănăstirii Antim (18 Ianuarie 2009)

130 Ieromonahul Adrian (Făgeţeanu), mănăstirea Lainici (7 Februarie 2009)

133 Arhimandritul Melchisedec (Velnic), stareţul mănăstirii Putna (22 Februarie 2009)

135 Arhimandritul Iustin (Pârvu), stareţul mănăstirii Sfinţii Arhangheli, Petru-Vodă (15 Martie 2009)

138 Arhimandritul Arsenie (Papacioc), duhovnicul mănăstirii Sfânta Maria, Techirghiol (14 Martie 2009)

144 Arhimandritul Iustin (Pârvu), stareţul mănăstirii Sfinţii Arhangheli, Petru-Vodă (1 Aprilie 2009)

149 Pr. Ing. Acad. Dumitru Grigore (7 Aprilie 2009)

157 Preasfinţitul Sebastian, episcopul Slatinei şi Romanaţilor (7 Aprilie 2009)

158 Diacon Oliver Subotici, directorul „Centrului de Studii şi Utilizare a Tehnologiilor Moderne" din cadrul Arhiepiscopiei Belgradului şi Karlovăţului (2007)

COLOFON

Ediție îngrijită de Ionuț Gurgu
Prefață/ prof. univ. dr. Pavel Chirila
Redactor/ Radu Hagiu
Concept grafic/ Atelieruldegrafică.ro
Dtp/ Remus Brihac
Tipar/ Accent Print Suceava
Editura Predania/ CP 67, OP 13
București, **www.predania.ro**
Distribuție/ Balkan Press/ 0748 211 218

ISBN 978-606-92118-4-7